உ

பரமபதி துணை.

பதினெண் சித்தர் நூல்களிலுள்ள

மறைப்புக்கெல்லாம் திறவுகோலாகிய

அகத்தியர்

சௌமதி நூல் 400.

ஜி. இராமசாமிக் கோன்

இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் சன்

புத்தகசாலை புதுமண்டபம் மதுரை.

பதிப்புரிமை. 1955 விலை ரூ 1—4—0

உ

பரமபதி துணை.

பதினெண்சித்தர் நூல்களின் திறவு கோலாகிய

அகத்தியர்
கௌமதி நூல் 400.

மதுரை வித்வான்

த. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க,

மதுரை, புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம. குருசாமிக் கோனார் சன்,

குரு. இராமசாமிக்கோன், அவர்களாற்றமது.

மதுரை வடக்குமாசிவீதி குருசாமிக்கோனார் சந்து,

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

காபி_ரைட், 1950 விலை ரூ. 1—4—0.

இரண்டாம் பதிப்பு.

உ

பரமபதி துணை.

பதினெண் சித்தர் நூல்களி

லுள்ள மறைப்புகளுக்

கெல்லாம்

திறவுகோலாகிய

அகத்தியர்

கௌமதி நூல் 400.

காப்பு.

சிவகிருபை பாதமது போற்றி நானும்
        தெரிந்தெடுத்துப் பதினெண்பேர் மறைத்தல்யாதும்
தவம்பெறவே கௌமதிநூல் பாடல்நானூறில்
        சாற்றினேம் வைத்தியங்கள் யோகம்ஞானம்
நவமதுவாம் லோகமுறை நீற்றல்வாதம்
        நாடினேஞ் சரிகைமுதல் கிரிகைமார்க்கம்
பவமறவே யின்னூலில் கதைமூன் றென்றில்
        பாடினேங் கணபதிதாள் காப்புத்தானே. (1)

குட்டத்துக்கு மருந்து.

குட்டமொடு பதினெட்டுச் சர்வநோய்க்கும்
        குடியோட்டுந் தகர்தீண்டாப் பாளைதன்னை
திட்டமுடன் கொண்டுவந்து சாபம்நீக்கி
        துதிக்கை விநாயகர்க்குப் பூசைசெய்து
கட்டமதா யொருசாம மரைத்துவாங்கிக்
        காரெள்ளி னெண்ணெயிலே படிதான்ஒன்று
விட்டதிலே சிறுதேங்கா யளவுபோட்டு
        மெழுகுபத மாகநீ வடித்துக்கொள்ளே. (2)

வடித்ததொரு தைலத்தின் போக்குக்கேளு
மகோதரங்கள் ரத்தசயங் குறைநோயெல்லாம்
வெடித்ததொரு கிரந்தியரை யாப்புப்புத்து
மேகத்தால் விளையுகின்ற தடிப்புப்பத்து
அடித்துவிடு முண்மையிது அரன்மேலாணை
அப்பனே யிந்நூலை வெளிவிடாதே
குடித்தபின்பு ரசம்புளியை மாற்றும்போது
குணமாகும் நாற்பதுநாள் தன்னிற்பாரே. (3)

பாரப்பா கௌமதிநூல் மார்க்கந்தன்னை
பார்தனிலே குட்டநோய் புண்கண்டோர்க்கு
நேரப்பா யிருபதுநாள் பதிநான்காக
நீயுமிதை அந்திசந்தி கொள்வாயாகில்
காரப்பா கைவளிநீர் கரிக்குச் சேர்த்துக்
கருதியே கொண்டிடவே புளியுப்பாச்சு
கூரப்பா நீர்ச்சூட்ச மறிந்து நீயும்
கொண்டிடுவாய் வியாதியெல்லாங் குணமதாச்சே.()

ஆச்சப்பா குட்டமென்ன செய்யுமார்க்கம்
அப்பனே கௌமதிநூ லாயுள்தீர்க்கம்
நீச்சப்பா பல நூலும் பார்த்தபேர்க்கு
நீயறிந்தா லிதுவுமொரு வோடமாச்சு
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை இந்நூல்பார்த்து
மருந்துசெய்தால் வியாதியினு லெமனுலென்ன
சூட்சயப்பா யின்னமொன்று விபரமாகச்
சொல்லுகிறே னுற்றபொருள் சூலைநோய்க்கே. (5)

சூலைக்கு.

சூலைநோய் சர்வதுக்குஞ் சாந்தமாகச்
சொல்லுவோம் ராசாளி யில்லதானெச்சி
நீலமடைப் பாளைவேப்பிலை மடக்கிச்சாறு
நேர்சமனாய் நாலுவகை படிகாலாக
காலமே யொருபோது உண்பாயாகில்
கர்மவினை யால்விளைந்த மூடக்குச்சூலை
ஓலமெனப் பறந்தோடும் அரன்மேலாணை
உரைத்திட்டோங் கௌமதிநூ லுண்மைதானே. (6)

அண்ட வாய்வுக்கு.

உண்மைதா னின்னமொன்று முருங்கைச்சாற்றில்
உத்தமனே மனப்வெறுத்த யிலுப்பைக்கட்டி
வண்மைகெட அக்கினியி லெரியப்போட்டு
மைந்தனே தீய்ப்பிடித்த சமையம்பார்த்து
கண்மைபோல் முன்சொன்ன இலை நீர்விட்டுக்
கடுகவே அரைத்துருட்டிக் கழற்சிக்காய்தான்
வெண்மையுள்ள செந்தவிட்டில் பிரட்டிக்கொண்டு
விடையன்மே லாணையுண்மை விபரங்கேளே. (7)

கேளப்பா யின்னூல்போ லொருநூலில்லை
கெட்டிகெட்டி கெட்டிசோர் விளாவிரோதி
பாளப்பா மூன்றுநா ளாறுபோதில்
பறப்பதற்குச் சமையமென்ன சொல்லப்போறேன்
தூளப்பா நிற்தூளாய்ப் பறக்கும்பாரு
சூட்சமிது அண்டத்தின் வாய்வினோடு
மீளப்பா யிப்படியே குடிகெட்டோடும்
விரட்டிவிடு மயன்விதியும் விலகிப்போச்சே. (8)

போச்சப்பா ரசம்புளியை மாற்றும்போது
பொருக்காட்டால் கைவளி நீர் பாகங்கூட்டு
வாச்சுதப்பா வயித்தியற்கு யின்னூல்மார்க்கம்
மைந்தனே அண்டவாய் வெல்லாய்போச்சு
காச்சுதப்பா யிந்தமுறை யான் மேலாணை
கண்கெட்டோ ரிதையறிந்து பார்க்கமாட்டார்
தீச்சுட்ட பஞ்சதுபோற் குடிகெட்டோடத்
தீர்க்கமப்பா யின்னூலின் செயல்கள்தானே. (9)

விஷத்திற்கு.

தானான பழந்தின்னிப் பாளைச்சாராய்ச்
சாற்றினார் முன்னோர்கள் பதினெண்பேர்கள்
ஆனாலு நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
அப்பனே வேப்பம்புண் ணாக்குவாங்கி
கானாக மாந்திருகு கள்ளிப்பட்டை
கனத்ததொரு மேல்தொலியி லிடைதான்ரெண்டு
தீனாகங் காஞ்சூரைக் கனியின்வித்தைத்
தேடிவந்து குளித்தயில மிறக்குவாயே. (10)

இறக்குதற்கு இன்னமொரு வகைதான்கேளு
என்மகனே புண்ணுக்கு ஒட்டிரெட்டி
திறக்கவே திருகுகள்ளிப் பட்டைபோட்டு
தீமூட்டிக் குளிதாழி தன்னிற்போட்டு
விறக்கமது போகாமல் கவசம்பூசு
வெந்தவுடன் குளித்தயிலம் விளம்பக்கேளு
சிறக்கவே சேராடித் தூரில்பொத்து
தீக்குளியை நாடாமல் கலசம்வையே. (11)

வைத்ததொரு கலசத்தின் தயிலம்வாங்கி
மைந்தனே திராசிலிட்டுக் கனியின்வித்து
ஒத்திடவே நிறுத்திட்டு ரெண்டுஞ்சேர்த்து
உத்தமனே காஞ்சிரங் குச்சிகொண்டு
மத்திப்பாய் பழையசட்டி தன்னிற்போட்டு
வகையதுதா னென்னசொல்வேன் செகத்துள்ளோ
சித்தியா கும்படிக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேம் [ர்க்கு
சிவனாணை யிதையறிந்து தெளிந்துகொள்ளே. (12)

கொள்ளுதற்கு நெய்வடித்துத் தாம்பூரத்தால்
குழல்சிமிள்தான் செய்தடைத்துக் கொண்டுநீயும்
விள்ளுதற்குப் புத்திமுறை விளம்பக்கேளு
வியாதியுற்ற பேர்கள்வந்து விளம்பினுக்கால்
தள்ளுதள்ளு யெனவுரை நீ வெளிவிடாதே
சற்குருவா யிருந்துகொண்டு தாசர்க்கெல்லாம்
எள்ளளவு அணுவளவு பாதரட்சைக்
கீய்ந்துநீ சலந்தனிலே சுத்திசெய்யே. (13)

செய்யப்பா அடக்கமதாய்ச் செய்துகொண்டு
செகந்தனிலே வியாதியுற்ற பேர்கட்கெல்லாம்
வையப்பா பிரப்புனி தன்னில் நீயும்
வையகத்தி விந்தமுறை வழக்கமானல்
வெய்யவனு மூனவணங்கித் தாசனுவான்
வியாதியுற்று லவன்தனக்குக் கையில்சற்றே
வய்யமற அணுவள்வு அடக்கம்பண்ணி
அப்பனே அரசனுக்குஞ் சலத்திலூட்டே. (14)

ஊட்டப்பா யிப்படி நீ வித்தைமதமாக
உத்தமனே விஷமரண மானபேர்க்கு
தீட்டப்பா பிரம்புகொண்டு முதுகிலேதான்
தீட்டியபின் மடித்தஉடன் திரைதான்கட்டி
மாட்டப்பா அவன்சிரசு தன்னிலேதான்
மைந்தனே மருந்துதொட்டு சிரசில்வை நீ
மூட்டப்பா உறங்கியெழுந் திருந்தான்போல
ஓடியே யெழுந்திருப்பா னுரஞ்செய்வானே. (15)

உரஞ்செய்வா னிங்குவந்த வகையேதென்பான்
உத்தமனே விஷமரண மானமார்க்கம்
பரமொன்று மறியாமல் மயானந்தன்னில்
படுத்திருந்த மாய்கையென்ன பலரேயென்பான்
திறஞ்சென்ற சித்தனை வெளிவிடாதே
சிவதவத்தால் திருப்பிவிட்டோ மெனவுஞ்சொல்லு
அறந்தழைக்கத் தையல்மின்னார்க் கடக்கமாக
அருளினேங் கௌமதிநூல றிந்துபாரே. (16)

வசியம்

பாரப்பா யிந்தமுறை மையைநீயும்
பார்தனிலே கீரைவித்து தன்னில்பூசி
சேரப்பா உரம்போட்டு விரைத்து நீயும்
தெளிவான கொக்கிறகை நடுவேநாட்டு
நீரப்பா நல்லசல மடைத்துப்பாரோர்
நாழிகையில் மூளைத்தெழுந்து கீரையாச்சு
தேரப்பா கொக்கிறகு கருக்கலாச்சு
தேகமதில் நரைதிரைதான் தியங்கிப்போச்சே.(17)

போச்சுதப்பா மூன்றுநா ளாறுபோதில்
போனதொரு கொக்கிறகை யெடுத்துக்கொண்டு
வாச்சுதப்பா உந்தனுக்கோர் வசியமார்க்கம்
மைந்தனே மங்கையர்கள் வலக்கால்மண்ணை
தீச்சுட்டாப் போலெடுத்துக் குழலுக்குள்ளே
சீக்கிரத்தி லடைத்திடுவாய் திருமின்மாதே
பேச்சுண்டோ யென்னசொல்வேன் உனைக்கண்டோர்கள்
பிடித்திழுப்பா ருன்னுயிரைப் பேணிக்கொள்ளே.

கொள்ளுவா யின்னூலின் மார்க்கந்தன்னல்
        கோவேந்த ருனக்குநிகர் பெரியோரில்லை
விள்ளுவா யிந்தமுறை யெவர்க்கானுலும்
        வெளிவிட்டா லுனதுசிரம் கொய்துமீள்வாய்
தள்ளுவா யடங்கோபம் ரெண்டும்நீக்கி
        சம்புசிவ னுணைமுறை சத்தியமாகி
மூள்ளுவா யூசிமுனை தொட்டுமையை
        நோய்களுற்ற பேர்க்குமுன்போல் நோக்குவாயே. 19

நோக்குவா யிந்தமுறை மாந்திரீகம்
        நோக்குதற்கு யேகாட்சர மணிமைபோல
தாக்குவாய் பாதாட்சை குறட்டிற்கையில்
        சஞ்சரித்தா லாயுதத்தில் பிரம்பில்பின்னும்
போக்குவா யெந்தஅவுழ் தத்தில் நீயும்
        போக்கியதைச் சலந்தனிலே கரைத்துப்போடு
நீக்குவா யிவனுடைய கர்மநோயை
        நிவர்த்திசெய்ய மயமுடைய வியனீர்கேளே. (20)

வியமுடைய தேனதனை நாய்ப்பாலென்று
        விடையமிட அறியாதான் பலநூல்பார்த்து
சயமுடைய கொடியோர்க்கு மருந்துசெய்து
        தனம்பரித்துச் சாத்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
மையிதனை யறிந்தவர்க ளுலகிலில்லை
        மைந்தனே நீயறிந்தா லடக்கிக்கொள்ளு
அயனறிமால் மும்மூர்த்தி யரன்மேலாணை
        அப்பனே சயநோவுக் கறிவிப்பேனே. (21)

சயத்திற்குச்சூரணம்.

சயரோகஞ் சருவதுக்கு மருந்துகேளு
        சாரமுள்ள கடுக்காய்தான் களஞ்சிநாலு
நயமுடைய திப்பிலிசித் தரத்தைநேராய்
        நலமான வால்மிளகு ரெட்டிதான்சேரு
செயமுடைய சாதிக்காய் களஞ்சிமூன்று
        சேர்த்தப்பா வருத்துநீ தூள்தான்செய்து
வியமுடைய தேனதிலே யருந்தும்போது
        விமலன்மே லாணையுண்மை விரட்டும்பாரே. (22)

விரட்டுமடா சயரோகம் ரத்தமேகம்
மேல்கனப்பு ஊதுகா மாலைசோகை
வரட்டுமடா அஸ்திசுரம் யிளைப்புக்காந்தல்
வாந்தியொடு மருந்திடு அண்டவாய்வு
பிரட்டுமடா குடல்வாய்வு மூலவாய்வு
பெருமேகங் கிராணிகச நோவுசேர
மூரட்டுமடா யின்னுலை வெளிவிடாதே
மூலத்தா ராணையுண்மை மொழிகிறேனே. (23)

மொழிகிறேன் தகாமது விருச்சமான
முரட்டுமர மானகரு வேலாதன்னில்
அழுகியே வழிந்தொழுகும் பிசினைவாங்கி
அரிமால்தன் அக்கினிப்பை துருசுகூட்டி
குளியகனி யாமேதை பனம்பழமாமென்று
கூறினர் முன்னோர்கள் கனியைக்கேளு
களியதொரு யெலுமிச்சம் பழமாமிந்தக்
கருவதனை நாம்வெளியாய் வகைசொன்னோமே. 24

கண் மாத்திரை.

சொன்னதொரு முன்மருந்து ரெண்டுஞ்சேர்த்துத்
திராசினிலே நேர்சமனாய் நிருத்துக்கொண்டு
கன்னலெனு மெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டுக்
கடுகவே யொருசாம மரைத்துக்கூட்டி
வன்னமணி போலாகக் கயறுதிட்டி
மைந்தனே படரவியி லடரவைத்து
சொன்னபடி யின்னமுநீ கேட்பாயாகில்
துராகிருத நார்மரப்பால் செயநீர்தேடே (25)

தேடப்பா நார்மரப்பால் மூலைப்பால்தேடித்
தேடியதோர் பாலதனில் மூலைப்பால்சேரி
ஆடப்பா பத்தொன்ப தாறுநோய்க்கும்
அப்பனே காசமெல்லா மறுமேநாசஞ்
சூடப்பா யிதுபோலே வேறொன்றில்லை
சுருக்காக யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
ஓடப்பா கண்ணுடிச் சலத்தைவாங்கி
ஒளியிருளின் படலமருந் தோடுங்காசே. (26)

காசநோய் சர்வத்துக்கு மருந்துகேளு
கண்ணாடிச் சலமதனைப் பஞ்சில்தாக்கி
நேசமுள்ள சந்திரனுக் கீவாயப்பா
நேசமுள்ள கோப்பைதனில் சலமங்கூறும்
வாசமுள்ள சவாதுபண விடையுஞ்சேர்த்து
வாங்கிவிடு நேத்திரத்தின் வியாதிக்கெல்லாம்
நாசமதாய்ப் பறந்தோடும் அரன்மேலாணை
நாட்டிலின்னூ லொருவருக்கு மீயொண்ணாதே. (27)

ஒண்ணான அயனாணை திருமாலாணை
உத்தமனே யின்னூலை வெளிவிடாதே
கண்ணான நோவதுதான் தொண்ணூற்றாறில்
காசநோய் தீராத தெண்ணான்குக்கும்
விண்ணான மானதொரு கிரணச்செயநீர்
விடையமிடக் கிட்டாட்டால் குளிகைமார்க்கம்
பண்ணாக நாம்வெளியாய் நன்றாய்ச்சொல்வோம்
படியறிந்து நோவுகளைக் குணமாய்த்தீரே. (28)

பிளவை நோய்க்கு

தீராத மூலைக்கிரந்தி யிரப்பிளவையப்பா
தீர்க்கவென்றால் கடுக்காயை வெந்நீர்விட்டு
சாராக அரைத்துருட்டிச் சாமைச்சோற்றில்
சாப்பிடவே மூன்றுநா ளாறுபோதில்
வேராகத் தூரத்து அப்பாலேகி
விழுந்துவிடுங் கடுக்காயி லேழுநீயும்
நேராக அரைத்துருட்டிக் கொள்வாயாகில்
நிவர்த்தியப்பா ரசம்புளியை மாத்துவாயே, (29)

மாத்திடவே ஆறுநாள் தன்னில்பாரு
மைந்தனே யேரண்டத் தயிலமூழ்கு
சூத்திரமாங் கடுக்காயின் குணத்தைக்கேளு
சொல்லென்றால் கற்பமதின் முதலேயாகும்
நேத்திரம்போற் சொல்லிவிட்டே னின்னூல்தன்னில்
நேர்மையாய்த் தெளிந்துகொள்ளு யோகஞானம்
ஆத்திரமா யின்னூலை வெளிவிடாதே
அகத்தியர்நூல் கௌமதியி னருமைபாரே. (30)

பாரப்பா மூலிவகை தொண்ணூற்றாறு
　　பாசாணக் கட்டுவகை யீரெட்டாகும்
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
　　அப்பனே அருணகிரி வெளியாய்ச்சொன்னான்
நேரப்பா யிதற்கிணையாய்ப் போகநாதன்
　　நிச்சயித்துச் சொல்லிவிட்டா னொருநூல்தன்னை
வீரப்பா வழலைவிந்து நாதமார்க்கம்
　　வெண்டிரை நீர் மும்மதத்தின் பனியினீரே. (31)

நீரான சத்துப்பு பனிநீர்வித்து
　　நீயறிந்து அக்கினிப்பைக் கீவாயாகில்
நேரான கயிலாசச் செயநீர்தன்னை
　　நீயுமிழ்ந்து அணுவளவு கொடுத்துப்பாரு
வேரான பூனீர்போல் வெண்மையாகும்
　　வேண்டியதைப் பச்சிலையில் சத்தில்லாத
தூரான வஸ்துவதில் கொடுக்கும்போதில்
　　துத்தியிலை விராலியிலை கணக்கச்சாரே. (32)

கரைதிரைமாற்ற.

சாரான முப்பூவின் வழலைதன்னைத்
　　தனித்துநீ அணுவளவு உமிழ்நீர்தொட்டு
நேராக முன்னுரைத்த விஷமைக்கீய்ந்து
　　நீ நிலத்தில் கீரைவித்தில் தடவிக்கொண்டு
சீராக முன்னுரைத்த படி நீபாகம்
　　சித்தியா மதையறிந்து தெரிந்துகொண்டால்
பாராளும் வேந்தருனக் கெதிரோவப்பா
　　பரமசிவ னாணையுண்மை பகர்ந்திட்டோமே. (33)

பகர்ந்திட்டோ மின்னமொன்று வெகுவாய்ச்சொல்வோம்
　　பார்தனிலே மும்மதத்தின் செயநீர்தன்னை
அகர்ந்திட்ட மாகவே யடக்கிக்கொண்டு
　　அப்பனே பனி நீரில் வாசுகிவித்தை
நிகர்ந்திட்ட மானதொரு தண்டின்கீரை
　　நீயறிந்து எடுத்துமுதல் செயநீர்தன்னில்
முகர்ந்திட்ட முப்பூவின் வழலைதொட்டு
　　முக்கியமா யும்போட்டு நிலத்திற்பாவே. (34)

பாவி நீ செலமிறைத்து மூன்றுநாளும்
பார்தனிலே புழுக்கையெனும் பெரும்பொருக்கு
யேவிவிடா மற்படிக்குக் கார்ப்பாயாகில்
என்மகனே நாதாக்கள் செல்லமாட்டார்
ஆவிதனை யடக்கியவ ரெறும்புபோல
அப்பனே வந்தரிப்பா ரதை நீகண்டு
தூவிவிடு சுடுகாட்டுச் சாம்பல்தன்னைத்
தூவியபின் முளைக்கமட்டுங் கார்த்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா யிந்தமுறை கைவிடாதே
கொடுமைசெய்வார் பதினெண்பேர் திருட்டுரெம்ப
உள்ளதப்பா நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
உத்தமனே நாதாக்கள் தெரிந்துகொண்டு
கள்ளமப்பா யித்தொழிலின் கொடுமைதன்னை
காரணத்தை என்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கு
தள்ளப்பா முன்சொன்ன வயித்தியமெல்லாம்
சஞ்சரி நீ யிந்தமுறை தனக்குத்தானே. (36)

தானமிரு வாசுகியாங் கீரைதன்னைத்
தளைந்தருத்து லவணமிட்டுப் பாகம்பண்ணி
தினென்ற மதுரமுறை பாகமாகச்
செய்து நீ யன்னமதி லூட்டிக்கூட்டி
ஏனென்று நீகேட்பாய் தேகந்தன்னை
இளகியதோர் நரைதிரையுங் கருத்துப்போச்சு
வானென்ற ஆகாசந் தன்னைக்காண
மைந்தனே பரமவெளியுந் தெரியலாச்சே. (37)

ஆச்சுதப்பா யிந்தமுறை கைகண்டாச்சு
அப்பனே நரைதிரையும் வாங்கிப்போச்சு
பேச்சப்பா என்னசொல்வேன் தந்தம்வீழ்ந்தால்
பின்னுமறு படிமுளைக்கும் பிறந்ததேகம்
வாச்சப்பா ஆதியந்த வகையைமாறி
மைந்தனே தேகமது யிறுகிப்போச்சு
சாச்சுதப்பா மூன்றுபோ துண்டுபாரு
சம்புசிவ னாணையின்னால் சாற்றொண்ணாதே. (38)

ஒண்ணான யின்னாலே உண்மையாக
உரைத்துவிட்டோ மாயிரத்தி யிருநூறுமார்க்கம்
பண்ணான கருமறைத்தல் யோகஞானம்
பார்தனிலே வாதவித்தை வசியமார்க்கம்
நண்ணாக நாவிலொன்ருய் வெளியதாக
நாமுரைத்தோம் நீயறிந்து நயந்துகொண்டு
விண்ணான மாயிதை நீ வெளிவிடாமல்
விடையன்மே லாணையுண்மை விரும்புவாயே (39)

சூலைக்கு.

வாயென்ற வாகையிலை தன்னைவாங்கி
மைந்தனே தனிச்சாறு பிழிந்துகொண்டு
மாயென்ற ஏரண்ட யெண்ணெய்தன்னில்
மைந்தனே சரிசமனுய்ப் படிதானுக்கி
சீயென்ற வரோசிகத்தை விட்டு நீக்கி
தினசரிநீ அந்திசந்தி மூன்றுபோது
தாயென்ற வேப்பெண்ணெய் ராசாங்கந்
தனித்துரெண்டும் நேர்சமனுய் கலக்கிக்கொள்ளே()

கொள்ளுதற்கு யின்னமொரு வகைதான்கேளு
கூறினேமுவாகையிலைச் சார்வேப்பெண்ணெய்
விள்ளுதற்கு யிந்தமுறை இதில்வேறில்லை
விதவிதமாய்ப் பாடியிதில் முடக்குச்சூலை
துள்ளுண்டே ஓடுமடா வீக்கந் தூக்கம்
துண்டித்துச் சிதறிவிடும் ஒருபோதுண்ணு
தள்ளிவிடு ரசம்புளியை நீதானப்பா
சஞ்சரிக்க லாகாட்டால் செயநீர்கூட்டே, (41)

கூட்டப்பா மும்மதத்தின் செயநீர்தன்னைக்
கூறியது கருமறைத்தல் தெரியாவிட்டால்
மூட்டப்பா உப்பிலாச் சாதம்நீயும்
மூன்றுநா ளாறுபோ திந்தப்போக்கு
மாட்டப்பா சாரெண்ணெய் ரெண்டுஞ்சேர்த்து
மைந்தனே அயன்விதியும் விலகிப்போச்சு
ஆட்டப்பா யிப்படி நீ சூலைநோய்க்கு
ஆறுக்கும் வெளியாக்குமா யிதத்தின்போக்கே (42)

போக்கியபின் ஏரண்டத் தயிலமூழ்கு
பூலோகத் தொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
பாக்கியமா யின்னூலைப் பதனம்பண்ணு
பார்தனிலே வயித்தியத்துக் கின்னூல்தன்னில்
யோக்கியமா யிதற்கிணையாய் வேறென்றில்லை
உத்தமனே கண்காணக் கொடுப்பாயாகில்
சாக்கியபஞ் சாட்சரத்தைப் பொடித்துப்போட்டு
தாம்பூர பற்பமென்று தாக்கிடாயே (43)

சாத்துதற்கு யென்னசொல்வேன் மகாராஜாக்கள்
தனக்குவந்தா லிப்படி நீ செய்வாயாகில்
கோத்திரத்தை யறிந்துகொண்டா லுண்மையாகக்
கொள்ளவுமே மாட்டார்கள் கோபஞ்செய்வார்
மாத்திரமே யென்றுசொல்லார் முழுமூடர்க்கு
மைந்தனே துய்யபஞ்சாட் சரத்தை நீயும்
நீத்தினமாஞ் சொர்ணபற்ப மென்றுபோடு
நீநிலத்தில் விஷமறுக்கும் விஷமதாச்சே. (44)

விஷத்துக்கு

விஷவித்தை கைகண்ட தொருபோக்கப்பா
வெளுத்ததலை கெருடநகம் விழிசிரசுமூஞ்சி
நிசவித்தை கீரியுட றுறட்டிப்பல்லு
நேத்திரத்தின் விழிதலையின் மூளைநாக்கு
வசவித்தை கொடிக்கள்ளிப் பாலாலாட்டு
மைந்தனே யெருக்கம்பால் சரியாயூட்டு
அசனத்தில் தயிருஞ்சோ றருந்தியாட்டு
அப்பனே குண்டுமணி யளவுகூட்டே. (45)

கூட்டப்பா குண்டுமணி யளவுதாக்க
கொடியதொரு வல்விஷத்தின் குணத்துக்கெல்லாம்
நாட்டப்பா ஆண்பெண்மார் சிறுநீர்தன்னில்
நலமான மாத்திரையில் பாதிதீட்டு
பூட்டப்பா மூன்றுபோ தளவுமட்டும்
பிரியாமல் சீவன்சுழியில் சிக்கிநிற்கும்
மாட்டப்பா விஷமரண மானபேர்க்கு
மைந்தனே ரகசியத்தில் மருந்தையூட்டே. (46)

ஊட்டப்பா யிம்மருந்தை உமிழ்நீர்தொட்டு
உத்தமனே செப்புபிர ணவத்தினாலே
ஊட்டப்பா யிரையளவு பூட்டிப்பாரு
உறங்கியவ னெழுந்திருந் தவன்போலாவான்
சாட்டப்பா சிவகிருபை யென்றேசொல்லு
தாரணியிற் சிவனாணை வெளிவிடாதே
நாட்டப்பா பிரமவிதி தட்டி நீயும்
நடப்பதற்கு யிந்தமுறை நாம்சொன்னோமே. (47)

சொன்னவகை யின்னமொரு விபரங்கேளு
தோகையர்க ளெவரேனும் விஷத்தில் மாண்டால்
அன்னாதி அவள்மேனிதன்னில் நீயும்
அடித்துப்பா ரவள்மேனி தடிக்குமப்பா
முன்னென்ன வகைசிலாகை முறைநான்மெத்த
உத்தமனே திரைக்குளடக் குலகத்தோர்கள்
பின்னமன்றிப் பேசாமல் மனம்வேகாமல்
பிதற்றும லெழுப்பிவிட்டுப் பின்னுங்கேளே. (48)

பின்னுங்கே ளிக்கருவை வெளிவிடாதே
பிரபலமாய்க் கற்புமட மாதருண்டு
தன்னுள்ள குடத்துயிரை மாய்த்துக்கொள்வார்
சண்டாளத் தத்துவமாய்த் தவிப்பாய்பாரு
முன்னுரைத்த வகைப்படியே மறைத்தல்செய்து
முக்கியமாய் நீயெழுப்பு தலங்கள்சேர
பண்ணுதமிழ் கௌமதிநூ லின்னூல்தன்னை
பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகரொண்ணாதே. (49)

அரையாப்புக்கு.

பகரொண்ணா தின்னமொரு வகைதான்கேளு
பார்தனிலே ஆமையரை யாப்புக்கேதான்
தகர்தின்னாப் பாலைதனைக் கொண்டுவந்து
சற்குருவா முப்பூவின் வழலைதொட்டு
திகரநன்று யரசிலைபோ லவித்துமேலே
நீயரைத்துப் பூசிடப்பா ஆப்பின்போக்கு
புகலொண்ணா திவ்வசன முறையின்போக்கு
புகலுதற்கு வழலையது கிட்டிடாதே. (50)

கிட்டிடா தரும்பொருள்தான் மூப்புஉப்பு
கிட்டினு லுந்தனுக்கு நோயுந்தோற்கும்
அட்டிசெய்யு மெமனணுக மாட்டானப்பா
அரிதிதனு லணுமரண மார்க்கஞ்செய்வான்
கெட்டிகெட்டி யின்னூல்போ லொருநூலில்லை
கிடைத்தவர்கள் சிவகிருபை படைத்தாராகும்
கட்டிதிர ளரையாப்பு புரைபுத்தெல்லாம்
கரைப்பதுவு மிதுவுமல்லா லதினங்கேளே. (51)

அதினமப்பா பனங்கொட்டை நண்டுக்காலாம்
ஆப்புஅரை யாப்புப்புண் மேகக்கூட்டம்
பதினமெனுஞ் சாரப்பா போடல்வீக்கம்
படுஞ்சுளுக்கு கொளுக்கட்டை மூட்டான்தோரு
விதனமப்பா அரணைவலி பரிக்கால்வீக்கம்
வெளுமையுள்ள பள்ளப்பு கோழிமூட்டை
புதினமப்பா மனமான புணத்தினூற்றம்
பேரான பதினெட்டுக் குட்டமாப்பே. (52)

ஆப்பான மேகமரை யாப்புக்கேதான்
அப்பனே அமுரிச்சார் சிறுநீர்விட்டு
வாப்பான குரோதிவியின் சுணைப்புவார்த்து
வழுத்துகிறேன் புளிச்சியிலை தன்னைவாங்கி
சாப்பாய்நீ யொருபடி நீர் அமுரிச்சாற்றில்
தாக்கிடுவாய் முன்சொன்ன யிலைநீரப்பா
பேய்போச்சு பலம்பத்து அவியலாகப்
புட்டவிய லாயவித்துப் பொருக்கக்கட்டே. (53)

கட்டப்பா பொருபொருக்கக் கட்டி நீயும்
கட்டிமறு போதவிழ்த்துப் பார்க்கும்போது
சட்டப்பா ரொன்றுமில்லை தெரித்துப்போச்சு
தாரணியி லிதுவிட்டா லொன்றுமில்லை
வட்டப்பா கிரணப்பரை யாப்புக்கட்டு
மாரியடித் தொடுக்கிவிக்கும் வாளதாச்சு
சொட்டப்பா புட்டவிய லிலையென்பார்கள்
தாஷணிப்பா ளாப்புகளைத் தூரத்தும்வாளே. (54)

வாளான மேகஅரை யாப்புப்பாழாம்
மைந்தனே யிதையறிந்தால் ரோகம்பாழாம்
தூளாகு மென்னசொல்வேன் அமுரிச்சாற்றில்
சூட்சமது உரையார்கள் சிறுநீரொன்று
பாளாகு மாப்புரா சாளிவஸ்து
பறக்குமப்பா யிதையறிந்து பாகஞ்செய்யில்
கோளான புளிச்சியிலை யனுப்பானத்தில்
குடியோட்டுங் கௌமதிநூல் கூறினோமே. (55)

கூறினோ மரையாப்பு பதினெண்நோய்க்கும்
குவலையத்திற் கருவறிய மாட்டான்மாடு
தேறியிதை யறியார்கள் பலநூல்பார்த்துத்
தெரியார்கள் கருமறைத்தல் கண்கெட்டோர்கள்
நீறியதோர் பற்பமுறை கற்பமுண்ண
நிச்சயிப்பார் கண்ணவிந்த கழுதைமாந்தர்
தூறியதோர் மருத்துவம்போல் சுமூடுகட்டித்
திரிவார்கள் வைத்தியர்கள் சென்றுபாரே. (56)

பேரான வயித்தியர்கள் பலநூல்பார்த்துப்
பேரறிய மாட்டார்கள் முப்புவுப்பு
ஆராலுங் கூடாது பதினெண்பேர்கள்
அந்தரங்க மாயுரைத்தேன் நாதமென்பார்
நேராக நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
நீயறிந்து யிந்நூலை யடக்கிக்கொள்ளு
தீராத நோவேது எதிர்நில்லாது
தீதகற்று மதனகா மியநெய்கேளே (57)

மதனகாமிய நெய்.

மதனகா மியவகையில் நெய்யைக்கேளு
மைந்தனே செவ்விளநீர் தோடுபோக்கி
பதனமது சாதிக்காய் சீரகத்தைத்தாக்கி
பசுவின்பால் படிவிட்டுப் புட்டவியலாக்கி
விதனமது போகாமல் சட்டிமூடி
மேல்கவச மண்பூசி யெரியிட்டேதான்
எதனமது வாகயிரு நான்குவாரம்
எடுத்துலர்த்தி வைத்தபின்பு பாகங்கேளே. (58)

கேளப்பா கொடுப்பைச்சா ரெட்டிசேர்த்துக்
கெடிரவியில் வைத்துலர்த்தி வஸ்திரகாயம்
தூளப்பா செய்துகொண்டு நறுநெய்விட்டு
தித்திப்புக் கினிசீனி சரியாய்ச்சேர்த்து
நாளப்பா படரவியில் வைத்து நீயும்
நாட்டியே மண்டலங்கால் சென்றுபாரு
வேளப்பா மன்மதவேள் பதங்கமாச்சு
விளம்பக்கே ளதிலுமொரு விசையுண்டாச்சு. (59)

அதிமதுரச் செயநீர்

விசைமிச்ச மான அதி மதுரந்தன்னை
வேண்டிநிறைத் துலாம்வாங்கி மிடாவிற்போட்டு
பசையறவே யிடித்திடுவாய் சலந்தானப்பா
படியொன்று பலமொன்று சரி நீர்சேரு
விசையறவே தீயெரித்துக் கவசம்பூசி
வேகமது போகாம லடக்கிக்கொண்டு
நசையறவே தயிலமது மருதுவாசம்
நாடும்போ ததையறிந்து எடுத்துப்பாரே. (60)

எடுத்துப்பா ரதிமதுரச் செய நீராச்சு
என்மகனே கிரிகிரித்துத் துவைத்து நீயும்
கொடுத்துப்பார் விளக்கதிலே பிடித்துக்கொள்ளும்
குவலயத்தி லிதையறிந்தோ ரெவர்தானப்பா
அடுத்தடுத்து உனைவணங்கி யிந்நூல்கேட்பார்
அரனாணை யவர்க்கின்னூ லீயொண்ணாது
விடுத்துமுறை முன்பதங்கந் தனக்கு நீயும்
விடையமறிந் ததிமதுரச் செய நீர்சேரே. (61)

தாதுபுஷ்டிக்கு

சேரப்பா முன்சொன்ன பதங்கந்தன்னில்
சேர்த்து நீ சுண்டக்கா யளவுகொள்ளு
ஆரப்பா உனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
அப்பனே உன்திரேகம் அழகுண்டாச்சு
வீரப்பா மதுரவீ ரென்ன சொல்வேன்
வீரியமாய்த் தாதுபுஷ்டி வித்தையாச்சு
காரப்பா யிந்நூலைக் கார்த்துக்கொண்டு
கருதி நீ மண்டலந்தா னுண்டுதேரே. (62)

உண்டுபார் தாதுபுஷ்டி வர்த்தமானம்
 உலகமதில் கௌமதியில் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
தொண்டுபண்ணி யிந்நூலைக் கிரகிப்பார்கள்
 சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
கண்டுகொள்ளும் படிக்குநீ வெளிவிடாதே
 கருமறைத்த அந்தரங்கம் பின்னேசொல்வோம்
விண்டுவிட்டோ மீரெட்டுக் கலைகள்சேர
 விரும்புவா யிந்தமுறை மதவேள் நீயே. (63)

நீயப்பா திங்குகண்ட வஸ்துகாரம்
 நீயெடுத்து லேகியத்தி லனுத்தான்சேரு
காயப்பா வகைதுகையும் வெளியாய்ச்சொல்வோம்
 கண்டுகொள்ளு வாதமுறை தன்னில்தேர்ந்து
ஆயப்பா அதையறிந்து எடுத்துவந்து
 அனுப்பானஞ் சேர்த்திடுவாய் ரூபமாயம்
தாயப்பா யிந்நூல்தான் வயித்தியர்க்கு
 தாரணியி லறிவுபெறச் சாற்றினோமே. (64)

சாத்துகின்ற வகைப்படிக்கு வேள்பதங்கந்
 தனையெடுத்து மதனமுறை சரியதாகச்
சேர்த்துநீ பின்னுரைக்குந் திங்குசேர்த்து
 தெளிவுகண்டு மண்டலமே சரியாய்க்கொள்ளு
மாத்திரமே யல்லாது வேறொன்றில்லை
 மதனகா மியவகையின் பதங்கந்தின்று
பார்த்தவுட னழகுசவுந் தரியமாச்சு
 பார்தனிலே அயன்விதியும் விலகிப்போச்சே. (65)

போச்சப்பா அழகுமதன் நாணிப்போனன்
 பூவுலகில் கண்டோர்கள் தியங்கிப்போனர்
மாச்சப்பா உன்திரேகம் காணுமுந்தி
 மதிமயங்கி விதிகுலைந்து மருகிப்போனர்
காச்சப்பா யிப்படியே மதவேள்சத்து
 கண்டோர்க ளுன்மேலே பாசமாக
பாச்சப்பா மன்மதவேள் திரேககாந்தி
 பலித்திது வாமெனவே பாலிப்பாயே. (66)

பிரசவத்திற்கு.

பாலிப்பா யென்னசொல்லப் போறேனப்பா
பார்தனிலே யிளைத்ததொரு தேகமெல்லாம்
ஆலிப்பார் போற்கனக அழகுண்டாகும்
அப்பனே யென்னசொல்வே னுனதுதேகம்
சோலிப்போக் கொன்றுமில்லை மறைவுமில்லை
சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
சூலிகளா மங்கையர்கள் வாதைப்பட்டால்
சுண்ணமயம் போலிலையிற் தடவுவாயே. (67)

தடவுவாய் வெற்றிலையில் மதவேள்பாணந்
தையல்மின்னார் சிசுவினல் வாதைப்பட்டால்
கடவுள்நஞ்சை யருந்தீசன் லபியாற்கொல்ல
கடாட்சமுற்ற தவவிதியு மிதனலேதான்
சடவுபெற அலுத்துவிட்டு ஓடிப்போச்சு
தையல்மின்னா ரிம்மருந்து கொண்டபோது
விடவும்விடா மற்படிக்கு யீவாயாகில்
மெல்லிநல்லாள் குழந்தைபெற்று கருதிவாழ்வாள்()

கருதவொண்ணா தபடிக்குக் கடையிற்காந்தம்
கண்டறிந்து மனோசிலையும் புருவின்முட்டை
கிருதமப்பா யுன்தேகந் தனிலுண்டாச்சு
கூர்ந்துபா ராதமட்டை யட்டைதன்னை
மிருதமப்பா மனோசிலைமி நாசிவாசி
மித்திரத்தை யறியாதான் சத்துமூன்றும்
விருதமப்பா செவிமெழுகு யெடுக்கமாட்டான்
விருதாவி லுயிர்வதைத்துப் பழிசெய்வானே. (69)

பழிசெய்ய வோவுனக்குப் பதினெண்பேரும்
பாடினார் மூன்னூலின் கருவின்மார்க்கம்
வெளிசெய்ய அறியாமல் பலநூல்பார்த்து
விருதாவாய்க் கர்மமதி லுறையவேண்டாம்
வழிசையோ கத்தினின்ற மதனவாளின்
மைந்தனே நூலின்முறை வழக்கந்தன்னை
களிசெய்யும் படிமுறைநாம் வெளியாய்ச் சொன்னேங்
கருத்துகந்து யிதையறிந்து அடக்கிக்கொள்ளே. ()

அடக்குவா யிந்நூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே ஆயிரத்தி யிருநூறுதன்னில்
நடக்குமுறை சர்வசித்தும் வெளியாய்ப்பாடி
நாதாக்கள் நூல்தோறும் ஒளித்துப்போட்டார்
விடக்குமுறை யென்றுசெய்வான் பிணத்தைத்தேடி
விருதாவில் தயிலமுறை வடிப்போமென்று
திடக்கிடா தென்றுநினை யாமல்துஷ்டர்
தேடிமன மலைந்துலைந்து திரியலாச்சே. (71)

ஆச்சப்பா கைகண்ட நூலிதாச்சு
அப்பனே அந்தரங்கம் வெளியதாச்சு
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை மதனவாளின்
மைந்தனே தேகசித்தி யோகசித்தி
சூச்சமப்பா நான்சொன்ன படியேமுப்பு
செய்திடுவாய் சகலசித்துங் கைகண்டாச்சு
வாய்ச்சமர்த்தி லொன்றுமில்லை செய்துபார்த்தால்
மைந்தனே நூல்முறையை வழியாய்க்கேளே. (72)

கேளப்பா சதுரமா னதிலேசேர்ந்த
கிருதமப்பா நானூற்று நாற்பத்தெண்ணேய்
பாளப்பா கௌமதினூ லாலேநாசம்
பரசிவ ஞானயுண்மை பகரொண்ணாது
வாளப்பா யிந்நூலைச் செகத்தில்வைத்து
மைந்தனே வயித்தியசித் தாதியாக
ஆளப்பா யென்னசொல்வேன் யோகிக்காச்சு
அப்பனே யிதுபார்க்கி லறிவுண்டாச்சே. (73)

வாய்வுக்கு

ஆச்சப்பா யென்னசொல்வே னின்னங்கேளு
அப்பனே ஆவின்பால் படிகால்வாங்கி
காச்சப்பா சுத்தசலஞ் சரியாய்விட்டுக்
காய்ச்சுதற்கு வாயடக்கி யகோரிமூலம்
பேச்சப்பா யென்னசொல்வே னுலகந்தன்னில்
பேசுவார் வெள்ளுள்ளி யென்றுசொல்வார்
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை நெருப்புமூட்டி
மைந்தனே தீயெரித்து வாங்கிக்கொள்ளே. (74)

வாங்குதற்கு யின்னமொரு வகையைக்கேளு
மைந்தனே சுடரவியுந் தீயைவாங்கி
பாங்குரவே பத்தவைத்து பெரியிட்டேதான்
பாலில்விட்ட சலமறவே வற்றக்காய்ச்சி
தீங்கென்ற வாய்வுநூற் றெட்டும்போச்சு
சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
ஏங்குவா ரின்னூலின் வகையைக்கண்டால்
என்மகனே பொய்யுரைக்கத் திகைத்திடாதே. (75)

திகைத்திருக்கப் பொய்பிரட்டைத் தாயென்றெண்ணு
தெருவில்வந்தால் பிரளிதனைக்குருவென்றெண்ணு
பகைத்திருப்பா ரின்னூலை யீயாவிட்டால்
பகையறவே யிவனுடனே நயந்துகொள்ளு
நகைத்திருந்து எரித்தெழுந்த அரன்மேலாணை
நாட்டிலுள்ளோர்க் கின்னூலை வெளிவிடாதே
தகைத்திருந்து அறுந்துவிழுங் கிரணத்தீயைச்
சாற்றினேம் பிரணவம்நீ யறிந்துகொள்ளே. (76)

கொள்ளப்பா யிந்நூலை யுண்மையாகக்
கொள்ளாட்டா லுன்தேகஞ் சர்வநாசம்
தள்ளப்பா முன்சொன்ன முறையைவீணாய்த்
தள்ளிவிடத் தகுதியுனக் குண்டேயாகில்
உள்ளப்பா வசமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேம்
உத்தமனே சுகசன்னி வகைக்குச்சொன்னேம்
விள்ளப்பா மாமரலி யெமன்வந்தாலும்
விதிவசத்தை மாற்றிவிடும் விபரங்கேளே. (77)

சுகசன்னிக்கு

விபரமப்பா வெளியுரைத்தோங் கருமதோஷம்
விளைந்தவர்கள் கோடான கோடிபேர்கள்
கபரமப்பா மனமாய்கை யிருளை நீக்கிக்
கருதியதோர் தீபவொளி யறியாமூடர்
உபரமப்பா வைங்காய வகையின்சற்று
உரமறிய மாட்டார்க ளுலகத்தோர்கள்
துபரமப்பா மாரணத்தின் திருக்குமூலம்
தொகுப்பதுபின் சுகசன்னி வகையைக்கேளே. (78)

சுகசன்னி யாலறிவு கேட்டபேர்க்கு
சொல்லுவோம் வேதென்று வொருபோக்கப்பா
நிகநன்றி யாத்திருகு கள்ளிச்சோறு
நீர்வத்தா தரைத்துலா மெடுத்துவந்து
தகமான தண்ணீருஞ் சட்டிக்குள்விட்டு
தாக்குவாய் தீயெரித்துச் சுட்டதானல்
நகமீட்டுப் பார்க்கவே பொருக்கும்போது
நாடியே தூக்கிவைத்து வேதையூத்தே. (79)

ஊத்தப்பா சிரசதிலே வேதைநீதான்
உயிர்கொண்டு போகயெம னுலுமாகா
காத்தப்பா மயில்விசிறி கொண்டேவீசு
கருத்ததொரு பல்லுகளும் விழியும்நேராம்
ஏத்தப்பா நாசியிலே சுண்டைவேர்த்தூள்
எழுந்திருந்து வாய்புலப்பம் புலம்பலாவான்
மாத்தப்பா ஔஷதத்தின் குணத்தினுலே
மைந்தனே மூலிகைச்சார் வழுத்துவேனே. (80)

வழுத்துகிறேன் கேள்பிலா விருச்சமான
மகாசன்னி முருங்கைவேர்ப் பட்டைசமூலம்
கொளுத்துருகு மேனிச்சார் குப்பைமேனி
கொரேரியெனுந் தைவேளைச் சாறுகாங்கை
வெளுத்தமுறை பதர்நீக்கி யிஞ்சிச்சாறு
வேண்டியே நேர்சமனுய் வகைதான்வீசம்
அழுத்துவாய் நாலுமொன்ருய்த் துவாலைபாதி
அப்பனே அயன்விதியும் விலகலாச்சே. (81)

ஆச்சப்பா வசம்புகடுக் காய்தான் கோட்டம்
அதிவிடையம் பச்சைமஞ்ச ளிவைதான்சேர
பூச்சப்பா காரீயத் தகட்டில் நீயும்
பூசியமுன் னுயிரெழுத்தி லிடமதாக்க
வீச்சப்பா நினைத்ததொரு பேரைச்சுற்றி
விரையவே வரைந்துநே ராகச்சேரு
போச்சப்பா உயிரதுதான் கோட்டைவிட்டு
போருமுறை ரேகைவிதி புகலலாச்சே. (82)

ஆச்சப்பா கற்பமுறை பின்னுஞ்சொல்வேன்
அழியாம லிருப்பதற்கு யோகமார்க்கம்
நீச்சப்பா கூகமதிற் கெண்டி தூக்கி
நீணிலத்திற் சிவம்போக்கித் தவத்தைவாங்க
சூச்சப்பா வென்றுமயம் நன்ருய்ச்சொன்னேம்
சொன்னதின் னூல் மூன்னூறும் பாடல்நூறில்
காச்சப்பா கைவளி நீ ரவியின்தீயில்
காய்ச்சுதற்கு மாலமதக் கருநீகேளே. (83)

மாலமதங் காலமதஞ் சோலமதமூன்றும்
வகையான பனியுப்பே முப்பூவாகும்
நீலமூகி லரிமாலுக் கீவாயாகில்
நீத்தினத்தில் நீருவிட்ட வகைபோலாகும்
ஆலவிட முண்டசிவன் விடைதன்ருணை
அப்பனே யின்னூலை யார்க்குங்காட்டாய்
மூலபில மறிந்தவரா ருலகிலில்லை
மூத்தவளைச் சேரவிந்து நாதங்கேட்பார். (84)

கேட்பார்கள் நாதவிந்து மூதற்சாதியென்பார்
கேடுகெட்ட பலபாடம் படித்துக்கொள்வார்
மீட்பார்கள் வீரமது பூரங்கூட்டி
மீனவெயில் படரவியில் வைத்துக்கொண்டு
நாட்பார்த்துக் கணிதமுறை செய்கைபார்த்து
ராசியென்று மதன நூல் சரியும்பார்ப்பார்
ஆட்பார்த்தா லவர்களுமே கழுதைமாடு
அப்பனே உந்தனுக்கு அருளக்கேளே. (85)

முப்பூ விபரம்.

கேளப்பா வழலைகுரு மார்க்கந்தன்னை
கெதிகெட்டான் மதிகெட்டா லுலகந்தன்னில்
மீளப்பா அரிவையர்கள் சூதநீரை
நிச்சயித்து வூணதனைச் செப்புக்கிண்ணம்
பாளப்பா அதைத்தேடி யதுக்குள்ளாக்கி
பலன்தேடிக் கர்மவினை யதனைத்தேடி
கூளப்பா ரெத்தமயக் கூழுபோலே
கொண்டுவரு வானல்லால் மாலங்கேளே. (86)

மாலேமதஞ் சோலேமதங் காலேமதமூன்றும்
வகையான பனியுப்பே சரியுப்பாகும்
வாலேமதம் வித்ததுவாங் கடலேதன்னே
வகைதெரிந்து நீர்படியி லொருபத்திய்ந்து
பாலேமத மாம்ரவியில் வைத்தாலுப்பு
பரமவித்தை வாதமுறைக் குருவாமித்தை
வேலமத உப்புயிரு நூற்றுக்கொன்று
வீதமது தவருத மாயமீயே. (87)

மாலமதம் வித்ததிலே விளேயும்பூச்சி
மைந்தனே அறிந்தவரா ருலகத்தில்லே
வாலமத வித்ததிலே பதரை நீக்கிப்
பகுத்தறிந்து தெரித்திடவே புழுவொன்றுண்டு
ஆலமத வாதவித்தைக் குருவிதாச்சு
அப்பனே வெண்டிரை நீர் கட்டிதாச்சு
நீலமத விந்துமுதற் சரக்குக்கெல்லாம்
நீத்தினத்துக் காமெனவே நிகழ்த்தினேமே. (88)

நிகழ்த்தினே மிதையறிந்தால் வாங்கிவந்து
நீனிலத்தில் விஷப்பனி நீர் தன்னேவாங்கி
யுகத்திலே யொருவருக்கும் வெளிவிடாமல்
உத்தமனே முன்சொன்ன புழுவைப்போடு
செகத்திலே வாதவித்தை கைகண்டாச்சு
சிவயோக மார்க்கமெல்லா மறியலாச்சு
அகத்திலே யிதையறிந்தா லடக்கிக்கொள்ளு
அப்பனே விதிமுறையின் படி நீபாரே. (89)

செய்பாகம்.

பாரப்பா முன்சொன்ன புழுவைப்போட்டு
பாருப்பு கல்லுப்பு இரண்டுமாச்சு
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் உலகத்தில்லே
அப்பனே வாதவித்தை பிரட்டொன்றில்லே
நேரப்பா யின்னூல்போ லொருனூலில்லே
நீனிலத்தி லுந்தனுக்கோர் குருவுமில்லே
வேரப்பா ரிசிமூலங் கனகப்பூச்சி
விளம்பினேங் கல்விமய விபரந்தானே. (90)

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கு
 தாரணியிற் றீங்குசென்ற கடலைப்பூச்சி
மானென்ற ரதிமதனு மரனும்போல
 மைந்தனே ஒன்றுசேர்ந் திருக்கும்பாரு
தானென்றால் வெளியுரைத்தேன் போகநாதன்
 நாடியிதைத் தீங்குசென்று மறைத்துப்போட்டார்
பானென்ற மன்மதவேள் விந்துவாலே
 வந்ததப்பா கடலைவித்தில் விகாரமாச்சே. (91)

விகாரமதுக் காகுமுறை சொல்லக்கேளு
 விடையமதை யறிந்தவரா ருலகத்தில்லை
வகாரமது செய்வதர்க்கு பிணைச்சல்பூச்சி
 மைந்தனே எடுத்துவந்து மதனச்செயனீர்
அகாரமதுக் கீய்ந்திடவே யீரைந்தோர்நாள்
 அப்பனே சென்றுபார் மூப்பூவாச்சு
சகாரமது எட்டெட்டுச் சித்துண்டாச்சு
 சாற்றினேங் கௌமதிநூ லடக்கிடாயே. (92)

அடக்கப்பா யின்னூலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே மூம்மதநீர் கட்டும்பூச்சி
முடக்கப்பா சுருண்டிருக்குங் கிரணம்போல
 மூடியதோர் வஸ்துவதை யெவர்தான்காண்பார்
நடக்குமப்பா அகமறிந்து செய்யும்பேர்க்கு
 நாட்டிலில்லை யின்னூல்போல் வெளியொன்றில்லை
படக்கப்பார்க் கடங்காது கிரணமாய்கை
 பார்த்தவுடன் வாதமுறை கைகண்டாச்சே. (93)

ஆச்சப்பா தீங்குசத்தின் பூச்சியாலே
 அப்பனே கலவிமய மதனச்செயனீர்
காச்சப்பா ரவியில்வைத்து உப்புண்டாச்சு
 கண்டுகொண்டால் வாதமுறை கைகண்டாச்சு
பேச்சப்பா யேதுண்டு யீசன்பாதம்
 பெறுவதற்கோ யிதிலுமொரு வெளியுமாச்சு
மாச்சலப்பா வொன்றுமில்லை முன்னுஞ்சொன்னேம்
 மைந்தனே யின்னமொரு வகைதான்கேளே. (94)

கேளப்பா யிப்படிக்குச் செய்வாயாகில்
கெருவமென்ன சொல்வதுவு மூலகத்தோர்க்கு
ஆளப்பா யின்னூலே வெளிவிடாதே
அப்பனே மூப்பூவின் கற்பமார்க்கம்
தூளப்பா அணுவளவு உமிழ் நீர்தன்னில்
துரும்புகொண்டு தொட்டுநீ லோகங்காய்ச்சி
மீளப்பா பத்தரைமாத் ததிகங்காணும்
விதிதெரிந்து மதியறிந்து மீண்டுபோரே. (95)

கற்பமுறை.

பாரப்பா அணுவளவு கற்பங்கொண்டு
பார்தனிலே கடுகுநல் லெண்ணெய் நீக்கி
நேரப்பா நிதமுமிப் படியே நீயும்
நேர்சமனுக் கொண்டிடுவா யெமனுமென்ன
சாரப்பா உலகமதிற் சிவனுமென்ன
சார்ந்தவுடன் வருஷமொன்றிம் முறையேசெய்யில்
கூரப்பா தேகமது கல்கூராச்சு
கொடியதொரு பிரமலபி தட்டலாச்சே. (96)

ஆச்சப்பா அயன்விதியைத் தட்டலாச்சு
அப்பனே மரலியெமன் கணிதம்போச்சு
பேச்சப்பா என்னசொல்வே னின்னூல்தன்னில்
பேருபெற்ற கொங்கணவர் பெரியோர்முன்னுள்
சூச்சப்பா வகமறிந்து கற்பமுண்டு
சிவகிருபை யைக்கண்டு மனத்தினாலே
ஏச்சப்பா விசைபெறவே கனமாயுண்டு
எப்போதுங் கல்லுருவாய் நிலைநின்றாரே. (97)

நிலைநின்ற ரப்படியே நீயுமுண்டு
நீ நிலத்திற் கல்லுருவாய் நிலைநில்லாமல்
வலையறவே அணுவளவு கற்பமுண்டு
மைந்தனே வருஷமொன்றில் லபியைத்தட்டு
புலையரவே மனமாய்கை யிருளைத்தள்ளி
பூமிதனில் மும்மதப்பால் மதனப்பாலால்
குலைமரணஞ் செய்மரலி விதியைத்தள்ளக்
கொள்ளுவாய் கேதாரக் கல்லுதானே. (98)

தானென்ற கல்லுப்பு மதுபானத்தில்
தாக்குவா யாவின்பால் கரந்தமேனி
கோனென்ற மாவேந்தர் யெவருங்கொள்வார்
கொண்டபின்பு திருமகளுங் குடியாய்நிற்பாள்
சூனென்ற அடம்லகிரி ரெண்டும் நீக்கி
சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
நானென்ற ஆணுவத்தா லின் னூல்தன்னை
நாட்டில்விட்டா லுன்தேகம் நாசமாச்சே. (99)

மருந்தீடு.

ஆச்சப்பா அந்தரங்கம் வெளியதாச்சு
அப்பனே கலைக்கோட்டான் தவசுமாச்சு
போச்சப்பா பொதுமாத ரிடத்திற்சென்று
போக்கிவிட்டால் பதிவிரத தீர்க்கயோகம்
யேச்சப்பா வதனாலே வசையுண்டாச்சு
என்மகனே ஆனதினா லவர்கட்காக
மாச்சலப்பா யாதொன்று மில்லாமற்தான்
மைந்தனே மருந்தீடு வகைசொன்னோமே. (100)

சொன்னதொரு வகைப்படிக்கு மதனபானம்
செய்துகொண்டு யீட்டுமுறை தன்னைச்சேர்த்து
மின்னனையார் பொதுமாத ரிடத்திற்சென்று
மீண்டுவரத் தனம்பறித்துச் சேதம்நாதம்
என்னவென் றுந்தனக்குச் சொல்லப்போறேன்
என்மகனே யறந்தழைக்கும் பவமொன்றில்லை
சனனமய மானதொரு கனகப்பூச்சி
சாற்றினோ மராணை சத்திதானே. (101)

சத்திசிவப் பூச்சி.

சத்திசிவந் தீங்குசென்ற பிணைச்சல்பூச்சி
சதாசிவமா மவையறிந்தோ ரெவர்தானப்பா
எத்திசையுந் திரிந்தாலு மிதுகிட்டாது
என்மகனே மும்மதத்தின் செயனீராலே
தத்திரமாய் ரிசிகெற்பம் போலவாச்சு
தனையறிந்தால் வாதமுறை கைகண்டாச்சு
மித்திரமாங் கருக்கிரணச் சத்துமார்க்கம்
மிச்சமப்பா மேற்போக்கு விபரங்கேளே. (102)

கேளப்பா கடலைதனில் விளையும்பூச்சி
கேதூரா கென்றும்பேர் கிரணத்துள்ளே
பாளப்பா வானதொரு பதரைப்போக்கி
பார்த்திடவே சத்திசிவ மதிலுண்டாச்சு
கேளப்பா வேர்ப்பூச்சி யென்றுசொல்வார்
கூர்ந்துபார் கெருடாசுக மென்றவார்போல்
வாளப்பா மதனகா மியநெய்க்கிய
மைந்தனே மூப்பூவின் வழலையாச்சே. (103)

ஆச்சுதப்பா மூப்பூவின் வழலைதன்னை
அறியவென்றால் மும்மதத்தின் கடலைச்செயனீர்
காச்சவப்பா சுடர்கிரண ரவியின்தீயில்
காய்ச்சுதற்குச் சத்துவகை பின்னேபாரு
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை மறைப்போயில்லை
மைந்தனே கற்பமுறை யுண்மையிந்நூல்
சூச்சமப்பா அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேம்
சுருக்கறிந்த வாதமுறை தீங்குசந்தானே. (104)

தீங்குசென்ற வேர்ப்பூச்சி கடலைசற்று
தெரிந்தெடுத்து வெண்டி நீர்க் கீவாயாகில்
கங்குலது பூனைதனிற் பாய்ந்தாற்போல்
கடுங்காரச் சரக்குயிர்க ளெல்லாங்கொல்லும்
எங்குமிதை யறிந்தவரா ருலகத்தில்லை
இதையறிந்தார் போக்காக வெளியாய்ச்சொன்னர்
சொங்குபனி தாங்குகின்ற கடலைக்காயில்
சொர்ணமய மாய்ப்பூச்சி சுருண்டிரண்டாச்சே.(105

இரண்டான பூச்சிதனை யறிந்தபேர்கள்
இரவியறிவார் வாதமுறை பிறட்டொன்றில்லை
உண்டான பூச்சியது ஆண்பெண்ணுச்சு
உத்தமனே சத்திசிவ மதுவுமாச்சு
கண்டார்க ளுலகமதி லெவர்தானப்பா
காரணத்தி லரன்மயத்தை யறிந்துபாரு
விண்டாரோ ரிசிமூலம் பதினெண்பேர்கள்
விண்டுவிட்டேன் கௌமதிநூல் விபரந்தானே. ()

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கித்
 தாரணியிற் கொடுவேலி யிலையைவாங்கி
நானென்ற கிருதமதின் தீங்குசப்பூ
 நாடியே யணுவளவு கூட்டிச்சேர்த்து
நீனென்ற பவளம்வச்சிர மாவின்வெண்ணெய்
 நீனிலத்தில் நவலோகந் தன்னிற்பூசி
மானென்ற மனோமணியும் மரன்மேலாணை
 மைந்தனே நாலெருவில் புடத்தைப்போடே. (107)

போடப்பா புடமதனை யாற்றிப்பாரு
 பூனீர்போல் சாம்பல்தான் வெளுத்துநீரும்
சாடப்பா அணுவளவு முன்போல்நீயும்
 சாடிவிடும் வியாதியது யெது தானிற்கும்
ஆடப்பா யிந்தவித்தை ஆவின் வெண்ணெய்
 அப்பனே அதைவிட்டால் கடைந்ததேனில்
நாடப்பா முன்போலே உமிழ்நீர்தொட்டு
 நாடிவிடு வயித்தியசித் தாதிநீயே (108)

சித்தாதி யானவர்க ளின்னூல்தன்னை
 செகந்தனிலே யொருவருக்கும் வெளிவிடார்கள்
எத்தாக உனைவணங்கி யேவலாளாய்
 இருந்துபணி விடைசெய்வா ருண்மையாக
பத்தாசை யாய்நினைந்து யீய்ந்திடாதே
 பரமசிவ னாணையின்னூல் பகரொண்ணாது
கர்த்தாவின் சத்ததிலே மூலைத்தமூலங்
 கருதினோ மீரைந்தோ ரெழுத்தின்வாறே. (109)

ஈரைந்தெழுத்து விபரம்.

ஈரைந்தெழுத்ததனைச் சேர்த்துப்பார்த்து
 என்மகனே சிவன்வேம்பு குறண்டியாச்சு
ஆறறிந்தா ரிம்மறைப்பு ரவியின்போக்கு
 அறிந்திருந்தும் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
வாரரிந்து இன்னூலில் வெளியதாக
 மைந்தனே உந்தனுக்குச் சொல்லிப்போட்டேன்
கூரறிந்து உயிரெழுத்தை மூலிகையிற்தாக்கிக்
 கொளுத்தியே யெரித்திடவே முப்பூவாச்சே. (110)

ஆச்சப்பா முப்பூவின் வழலையாச்சு
அப்பனே ரவிமறைத்தல் வெளியுமாச்சு
காச்சப்பா சிவமுப்பூ ரவியின் தீயில்
காய்ச்சியே யேழரைநா ழிகையிலப்பா
வாச்சுதப்பா வழலைமுப்பு ரவியினுப்பு
வாதமுறை தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
சூச்சமப்பா முன்சொன்ன படிநீயீயச்
சொல்லவொண்ணு தாச்சரியஞ் சொர்ணமாச்சே ()

சொர்ணமய மானயின் னு லுலகத்தோர்க்குச்
சொல்லினு லுன்தேகஞ் சர்வநாசம்
வர்ணமணி பொற்சிவிகை யேறும்வேந்தர்
மானிடர்க ளிடத்தினிற்சென் ருலுமன்பாம்
நிர்ணயமா யெதுவேணு மீய்குவார்கள்
நீனிலத்தில் கடந்தவர்கள் கல்லுக்கொண்டு
கரணமய மாறிநீ கற்போல்வீசி
கடாவுவார் கைவளிநீர் பனியுப்பாலே. (112)

அறியாமூடர்.

பனியுப்புக் கொண்டுகரி யுப்புக்கட்டப்
பாரிலுள்ளோ ரறியாமல் பலநூல்பார்த்து
சனியுப்பு மூதேவி சூதத்துப்பு
தையல்மின்னுர் சுரோணிதத்தில் விளையவைத்து
இனியுப்புக் கண்டுகொண்டோ மெனவேயெண்ணி
யிரும்புகளுக் கீய்ந்திடுவான் பலனென்றில்லை
கனியுப்புக் கடலைதனில் விளையும்பூச்சி
கண்டவுடன் கௌமதி நூல் கைகண்டானே. (113)

கைகண்ட பெரியோர்க ளின்னூல்தன்னைக்
காட்டார்கள் நாமுனக்கு வெளியதாக
மெய்கண்ட திட்டாத்திர மகிமையெல்லாம்
மேதினியில் கௌமதியில் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
பைகண்டோ ருலகிலறி யாமல்சற்றே
பதினெண்பே ரக்கினிப்பை யென்றுஞ்சொன்னுர்
மைகண்ட யிருளறுத்துத் துருசுநீத்த
மைந்தனே அக்கினிப்பை வகைசொன்னேமே. ()

கல்லுப்பு விபரம்.

சொன்னவகை யென்னசொல்வேன் துருசு நீத்த
சொல்லுமுறை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
மன்னவர்கள் ராஜாக்கள் முதலாயுள்ள
மகாவேந்த ருங்கிலுன்னை வணங்குவார்கள்
இன்னபடி யென்றுபய னுரைத்திடாதே
என்மகனே யில்லறத்தை வெறுத்தபேர்க்கு
சன்னமய மான நீங்குச கருவின்பூச்சி
சாற்றுகிறேன் கல்லுப்புப் பனியினுப்பே. (115)

பனியுப்பை தாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
பாடினர் வழலையுப்பு முப்பூவென்று
தனியுப்பைக் கரியுப்பு உவருப்பென்று
தாரணியில் முன்னூலைப்பார்த்தபேர்கள்
கனியுப்பைச் சூதத்தின் தீண்டாவுப்பை
கடுஞ்சாக்கில் கொடுத்தூதி யேங்கியேங்கி
இனியுப்பைத் தேடியின்ன மலைவார்கோடி
என்மகனே கொடிவேலி யிலையைக்கேளே. (116)

கொடிவேலி கிரந்திநா யகருதன்னைக்
கொண்டுவந்துஎண்ணெய்நெய்க ளிரண்டுஞ்சேர்த்து
யிடுவாயே யாமாகில் வெவ்வேறாக
யென்மகனே பிரித்துவிடு மின்னங்கேளு
படுபாவி யென்றுரைப்பா ரிலந்தைபோல
பார்தனிலே முளைத்திருக்கும் பசுவின்பாலில்
நடுவாக மிதுபிழிந்து யெருமைப்பாலில்
தாடிவிடு வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்கும்பாரே. (117)

காட்டுவிளா முறை.

பாரப்பா அப்படியே அந்தமிலைமார்க்கம்
பார்தனிலே முளைத்திருக்குந் தூண்டிமுள்ளாம்
நேரப்பா பெருமரம்போல் நிலையாய் நிற்கும்
நீயறிந்தால் நீத்துமுறை கைகொண்டாச்சு
ஆரப்பா வறிந்தவர்க ளின்னங்கேளு
அப்பனே விளாமரமா முலகத்தோர்க்கு
வீரப்பா கொடியதொரு நீத்துக்கெல்லாம்
வீரடக்கும் படிபிரமன் விதித்தார்காணே. (118)

காணப்பா காட்டுவிளா தன்னை நீயும்
கண்டபின்பு நீற்றுமுறை கைகண்டாச்சு
வீணப்பா பலநூலும் பார்க்கவேண்டாம்
விருப்பியே சத்திசிவ மிருவர்தாமும்
நாணப்பா யிருவருமே நடனமாடி
நகைத்துமனஞ் சலித்தொருவர் மரத்தில்வந்து
ஆணப்பா அவரிருந்தார் அதனுல் சற்று
அகற்றிவைத்தாரெனவே யறிந்துகொள்ளே. (119)

அறிந்துகொள்ள இன்னமொரு வகைதான்சொல்வோம்
அப்பனே மூப்பூவின் வழலையுப்பு
முறிந்துதப்பா சத்துயிர்க ளெல்லாஞ்சேர்த்து
முடிந்ததப்பா நாலெருவில் சாம்பலாக
எறிந்துவிடு பலநூலுங் கைக்கொள்ளாதே
என்மகனே கிரந்திநா யகரின் போக்கு
பிரிந்துதப்பா வேப்பெண்ணெய் நறுநெய்வேருய்
பெலமறிந்து லோகமெல்லாம் நீத்திப்பாரே. (120)

நீத்துமுறைக் கிதுவிட்டால் வேருென்றில்லை
நீனிலத்தி லறிந்தவர்பா ருலகிலில்லை
கூத்துவனும் நீத்தினத்து விரோதியான
கொடியதொரு விளாவிலேயி லரிமால்வெள்ளை
சேத்துநீ யரைத்ததிலே புகைபோகாமல்
சொர்ணமுத லிரும்புவரை சேரப்பூசி
காத்ததுவை யனுசரிக்கப் புடத்தைப்போடக்
காரணத்தை என்னசொல்வேன் கடிகைப்போதே()

கடிகையொரு நொடிநேரந் தன்னிற்பாரு
கருதியதோர் நீற்றுமுறை தன்னைச்சேரு
பிடிகையப்பா தாம்பூரச் சிமிழிற்சேரு
பூனீரில் தும்பைமலர் தோற்றப்போகும்
துடிகையிது நீத்தினத்துக் கவதானத்தில்
சொன்னபடி முறைக்கெல்லாந் தீங்குசேரு
அடிகையிந்தப் படிவழலை சேர்த்துக்கொண்டு
அப்பனே தீங்குசிங்கம் வங்கம்பாரே. (122)

சிங்கமது குலத்திலுயிர் யெதுதானிற்கும்
சிவகிருபை யறியும்வழி யடிக்கிப்போடு
புங்கநெய்யி லழியான பண்ணிமுள்ளைப்
புகட்டியே சேர்த்தரைத்து வேகவைத்து
அங்கமுள்ள செவியவியக் கருச்செய்தாலும்
அப்பனே அதையறிந்து செவியிலூட்டு
பொங்கமதாய்ச் செவிதிறந்து அறிவுண்டாச்சு
பூவுலகிற் கபடநா டகத்தைக்கேளே. (123)

கேளப்பா திங்குசுப்பூ முடிப்பாயாகில்
கெருவமெல்லாம் விட்டுவிட்டு உலகத்தோர்கள்
ஆளப்பா யேவலா லடுமைப்பாங்காய்
அனுசரித்துக் கௌமதிநூ லடக்கிப்போடு
ஊளப்பா பிறவிகூண் சாபம் நீக்க
உற்றதொரு தேரையென்ற தயிலத்தாலே
கோளப்பா செய்ததொரு கபடமோசங்
கூடாது கொல்லுமுறை இரும்புக்கூறே. (124)

அறியாமாந்தர்

இரும்புகருஞ் சூரையென அறியாமாந்தர்
இவ்வுலகில் கோடான கோடிபேர்கள்
விரும்பியே வாதமுறை செய்வோமென்று
வீணுதி வீணர்விந்து நாதந்தன்னை
அரும்பொருளா மென்றுமின்னுர் சுரோணிதத்தை
யாமெனவே ரவியில்வைப்பா னறிவுகெட்டான்
கரும்புரசங் காமப்பால் கண்டானுகில்
கைகண்டான் வாதவித்தை மெய்கண்டானே. (125)

மெய்கண்ட தின்னமொரு வகையைக்கேளு
மேதினியில் ரசவாதஞ் செய்வோமென்று
மைகண்ட திருடரைப்போல் பதினெண்பேர்கள்
மருவியே பாடினதோர் பலநூல்பார்த்து
மெய்கண்ட தென்றுசிலர் தூமநாத
மென்றுவரு வாரதனுல் பலன்தானேது
கைகண்ட தொன்றுமில்லை யப்புநாதம்
சார்ந்துபார்த் தேவழலை முப்பூவீயே. (126)

வழலை.

ஈயப்பா முப்பூவின் வழலைமார்க்கம்
என்மகனே வெண்டிரை நீர் கடலைச்செயனீர்
சாயப்பா கஞ்சுகத்தின் சீலைபோட்டு
சலவையிட்ட பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
ஆயப்பா செயனீர்முன் னிலையிற்சற்றே
அதையறிந்து புகைத்தெறிந்து யெடுத்துப்போட்டு
காயப்பா ரவியில்வைத்து யீரைந்தோர்நாள்
கண்டுபார் மணிமணியாய் விளைவுண்டாமே. (127)

ஆமப்பா அந்தவுப்பு செம்புக்கீய
அப்பனே சரிகைவெள்ளி யதுபோதாது
நாமப்பா அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
நாதாக்க ளொருவருமப் படிச்சொல்லார்கள்
காமப்பால் மதனப்பால் முப்பூவென்று
கண்டுகொள்ள அறியாதான் பலநூல்பார்த்து
தூமப்பால் வழலையென்று சொல்வாரய்யோ
தூதூ நீ பனியுப்புச் சூட்சம்பாரே. (128)

பாரப்பா யின்னூல்போ லொருநூலில்லை
பரமனெனும் அரன்பேரில் திராதாணை
நேரப்பா நினைந்துகொண்டு யின்னூல்தன்னை
நீனிலத்தி லொருவருக்கு மீயொண்ணாது
ஆரப்பா யெவரேனு மறிவாயுள்ளோர்
அறிந்தெடுத்து வருஷமுதல் பனிரெண்டாகில்
சாரப்பா அவனுடனே தேகமொன்றாய்ச்
சார்ந்திடினுங் கௌமதிநா லீயொண்ணாதே. (129)

ஈயவெண்ணா தின்னூலை யீவாயாகில்
என்மகனே சென்னிரின் கிணற்றின்மேற்கே
தாயகமாய்க் கல்லதுபோ லருள்கானென்று
சாற்றினே மப்படியே முன்போல்நீயும்
நேயமதா யுற்றவர்கட் கீய்ந்தாயாகில்
நீனிலத்தி லப்படியே மாய்கையற்று
பேய்நிறம்போல் நோயுருவாய் மரமாய்நின்று
பேசரியாப் பாய்மரமாய் நிலைநிற்பாயே. (130)

நிலைநிற்கும் படியிதை நீ யுண்மையாக
நிட்சயித்துக் கௌமதி நூல் பதனப்பண்ணு
சிலைமெய்க்கும் விழிமடவா ராசையாலே
சிந்தையற்று நிந்தைபெற யீவாயாகில்
வலைமேய்க்கும் மாமரலி சிட்சையாலே
வருத்தம்போல் நரலோகந் தன்னில் நீயும்
பலைமெய்க்கும் பொதுமாத ரிடத்திற்சிக்கி
பரதவிப்பா யென்றுமுன் னால் மொழிந்திட்டோமே

மொழிந்திட்ட மாயிந்நூல் வணங்கிக்கேட்கும்
முழுமோச நிர்மூடர்க் கீயொண்ணாது
களிந்திட்ட மாயரசர்க் கீய்ந்தாயாகில்
காரிகையாம் பொதுமாத ரிடத்திற்சிக்கி
கொளிந்திட்ட மாகவுமே நேசமாகி
குடிகெடுக்க முன்னிட்டுக் குருவைச்சேரு
நளிந்திட்ட மானபொருள் நாசமாக
நாட்டியமுன் வழலைமுறை நயமுற்றேனே. (132)

கரியுப்புப் பற்பம்

நயமுற்று யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
நாடுதனில் கரியுப்பில் கடுக்காய்ச்செயனீர்
மயமுற்று அணுவளவு வழலைகூட்டி
மைந்தனே அரைத்தெடுத்துப் புடத்தைப்போடு
வியமுற்றுப் பூனீர்போல் பற்பமாகும்
வெண்மையென்ன முசுட்டைமலர்க் கதிகமாச்சு
பயமற்று வங்கமதிற் கொடுத்துப்பாரு
பரமவெளி கண்டுதப்பா வயதீரெட்டே (133)

எட்டாதே யொருவருக்கு மின்னூலப்பா
எனைப்போலே போகனொரு நூலுஞ்சொன்னான்
முட்டாதே பலநூலும் பார்த்துப்பார்த்து
முறையறிய மாட்டாமல் மோசம்போகி
கிட்டாதே கருமறைத்தல் பதினெண்பேர்கள்
கிரணமெலாம் நூல்தோறு மறைத்துப்போட்டார்
திட்டாதே சாஸ்திரத்தைப் பொய்யேயென்று
சிவகிருபை செந்தூர வகைதான்கேளே. (134)

உப்புச் செந்தூரம்.

கேளப்பா முன்முடித்த பற்பந்தன்னை
கெருவமதை மனமடக்கி வெளிவிடாமல்
ஆளப்பா அடக்கமதாய் வைத்துக்கொண்டு
அப்பனே அணுவளவுப்போர் பலத்துக்கொன்று
நீளப்பா முன்சொன்ன கிஷாயம்விட்டு
நேராக யிருநூற்றுக் கொன்றுகூட்டி
மாளப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
மைந்தனே முருக்கமலர் போலவாமே (135)

ஆமப்பா வெள்ளிதனக் கீய்ந்தாயாகில்
அப்பனே பத்தரைமாத் ததிகங்காணும்
சாமப்பா அனல்காணுச் சரக்குக்கெல்லாம்
சற்குருவாஞ் செந்தூர முப்பூதன்னை
நாமப்பா உரைத்துவிட்டோ மிருநூற்றுக்கு
நாடியதோ ரொன்றுமுறை தவறிடாமல்
காமப்பா லுப்புமுறை யழைலநாதங்
கட்டியசெந் தூரமிது கனகமாமே. (136)

ஆமென்று நாமுறைத்தோம் போகநாதன்
அறிந்திருந்தும் ரிசிமூலம் மறைத்துப்போட்டான்
நாமின்று வெளியுரைத்தோங் கடலைப்பூச்சி
நாதாக்கள் பதினெண்பேர் நூல்கள்தோறும்
வேமென்று வேறெனவே மறைத்தார்பாவி
விந்துசிவ தம்பனத்துக் காகுஞ்சித்து
தாமென்று கல்வியடஞ் செய்தபேர்க்குத்
தகைப்பேது சிவமேது தகைத்திடாதே. (137)

தகைத்திட்ட தின்னமொரு வகைதான்சேளு
தாரணியில் மன்மதவேள் கிரணிமூலம்
திகைத்திட்ட கதிரவனு மிதனுலப்பா
திறம்பார்த்தார் போர்பொருது செயித்தாரில்லை
வகைத்திட்ட மன்மதவேள் மூலவேரை
வாங்கிவா அறியார்கள் வசமற்றோர்கள்
பகைத்திட்ட பேர்களிட மரையிற்கட்டி
பகலிரவு மல்போரு பார்த்திடாயே (138)

பார்த்திடவே மனமாய்கை ஆசையுற்றுப்
பார்தனிலே உள்ளவர்கள் பலநூல்பார்த்து
சேர்த்திடவே குளிகைதம் பனத்துக்கென்று
சீரழிந்தா ரநுள்கெட்டார் தாமசத்தில்
கோர்த்திடவே குளிசமொன்று அரையிற்கட்டி
கொண்டமட்டுஞ் செய்தார்கள் குணமொன்றில்லை
வேர்த்திடவே யரியார்கள் வேறென்றெண்ணி
விளம்பினர் பதினெண்பேர் விபரந்தானே. (139)

விந்துதம்பனம்

விபரந்தா னென்னசொல்வேன் கல்விப்பூச்சி
விடையமதை யறிந்தவர்க ளுலகத்தில்லை
கபரந்தான் சூட்சமயங் கடலைச்சோங்கு
காய்தனிலே துவாரவழி ரெண்டுண்டாகும்
துபரந்தா னதையெடுத்து விடுத்தாயாகில்
திடங்கியதோர் முறைக்கிதுவே திறவுகோலாம்
உவரந்தா னெனில்வழலை மதனப்பால் நீர்
உரைவதற்குப் பதர்தள்ளி மாலாஞ்சேரே. (140)

சூடன் முறை.

சேரப்பா கல்வியென்ற பூச்சிசேர்த்து
செகந்தனிலே வழலையுப்பு முப்பூஉப்பின்
கூறப்பா காட்டெருதா னிறையக்கொட்டி
குடந்தனிலே வசம்பவைத்த மாவைச்சேர்த்து
பாரப்பா குழிதனிலே போட்டுப்பாரு
பராபரத்தின் மகிழ்ச்சிபெறச் சமரதாச்சு
தீரப்பா மண்மூடிப் புகைபோக்காமல்
தீர்ந்தபின்பு மறுநாள்போய்த் திறந்துபாரே. (141)

திறந்துபார் சூடன்முறை யிதைப்போலில்லை
திறமறிவார் லோகமதி லொருவரில்லை
பிறந்துதப்பா தின்றுசென்ற பூச்சியாலே
பிறக்காத வஸ்துவெல்லாம் பிறக்கலாச்சு
இறந்துபோச் சிப்படியே சரக்குயிர்களெல்லாம்
இயம்பினேன் சூடன்முறைக் கிணையொன்றில்லை
அறந்துதிக்கும் வாதமிதுக் கெதுநேரப்பா
அப்பனே சிவாலயத்துக் களித்திடாயே. (142)

அளித்திடுவா யருள் நிறைந்த திர்க்கவாசம்
அப்பனே சூடனதின் குணத்திநேசம்
ஒளித்திடுவா ரனுப்பானக் கூட்டுச்சேர்ப்பார்
ஓகோகோ நிர்மூடர் பாவிப்போர்கள்
களித்திடுவாய் பச்சரிசி மாவைச்சேர்ப்பார்
கண்டறியார் கற்பூர வாசந்தன்னை
பளித்திடுவா ரேதோதிப் பிடியாமோசம்
பயனறியான் மயந்தெரியான் மாட்டேனென்பான்

வெள்ளி.

பானென்ற மதுபானந் தன்னிலேதான்
பாதாள மூலிகையைப் போடுபோடு
சூனென்ற லகிரிவிட்டுப் பாலதாச்சு
சுத்த வெள்ளைப்பாஷாணந் தன்னிலேதான்
யானென்ற நாயகற்றின் செய நீர்விட்டு
மைந்தனே தீங்குசென்ற பூச்சிபோடு
நானென்ற அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
நலமான கயிலைவெள்ளி கட்டலாச்சே. (144)

கைலைவெள்ளி மலைமலையாய்க் கட்டலாம்நீ
கண்டுகொண்டால் வங்கமதி லுமிழ்நீர்தொட்டு
தயிலமது போலுருக்கிக் கொண்டுநீயுந்
தாக்குவா யூசிமுனை தொட்டுநீட்டு
சயிலமென்றார் மச்சமுனி கூறும்வாதஞ்
சாட்சியென்ன சற்குருவா மப்புநாதம்
வெயிலமே யென்னசொல்வே னியஞ்செம்பு
விரும்பினேன் சரிகைவெள்ளி விபரந்தானே, (145)

விபரந்தா னென்னசொல்வே னின்னூல்தன்னில்
விடையமிட்ட கருக்கிடையை விரும்பிநீயும்
கவரமுற்று ஒன்றாடே ஒன்றுதள்ளிக்
கருதியே தெளிந்துபார் வெளியாய்த்தோன்றும்
துவரமப்பா முன்ஜெனன மாதிக்காயந்
திருவாசற் கிரந்திரா சாளியான
உவரமற்ற கடுக்காயின் கிஷாயப்போக்கு
உத்தமனே கற்பாதிக் காகிகேளே. (146)

கடுக்காய் கஷாயம்.

ஆதிக்காய் முதற்கற்பங் கடுக்காய்தன்னை
அப்பனே பலம்பத்து யிடித்து நீயும்
சோதித்துப் பாற்கூட்டி விரையைப்போக்கிச்
சூரணித்து ஒருதூணி நீரிற்போடு
வாதிக்கு யிந்தமுறை கைக்கிட்டாது
வழியறிந்து நெருப்பெரித்துப் படியொன்றாக்கி
நீதிக்கும் பானையதில் புகைபோகாமல்
நீயறிந்து தயிலமதை வடித்துக்கொள்ளே. (147)

வடித்ததொரு தயிலத்தின் வகைதான்கேள் முன்
வகையறிந்து கரியுப்பில் கொடுத்துக்கொண்டு
கடித்தமதா யரைத்திடவே வழலையுப்பில்
கடுகுநே ரவ்வளவு யெடுத்துக்கூட்டு
தொடுத்தவுட னுகிரமயம் போலுண்டாகும்
தூசணிப்பார் கண்டவர்கள் திடுக்குண்டாகும்
யெடுத்ததனை வில்லைசெய்து கவசம்பூசி
என்மகனே ரவியில்வைத்து புடத்தைப்போடு(148)

புடம்போடு முருக்கமலர் போலதாகும்
பூவுலகி லிதையறிந்தா ரெவர்தானப்பா
அடம்பெரிதா யொருவருடன் வீண்பேசாதே
அப்பனே யின்னூலை வெளியிடாதே
இடம்பெரிதாய் நவலோக முருக்கியீய
என்மகனே கனகம்வய தீரைந்தாகும்
விடம்பெரிதா மென்றுநினை யின்னூல்மார்க்கம்
விதியறிந்து மதிதெரிந்து விரும்பிப்பாரே. (149)

பாரப்பா நான்சொன்ன முறைதப்பாமல்
பார்தனிலே யிந்நூலை வெளியிடாதே
நேரப்பா யிதற்கிணைதான் ஒருநூலில்லை
நீற்றுமுறை யந்தரங்க மறைப்பொன்றில்லை
தீரப்பா நோய்மிடியோர்க் கின்னூல்தன்னில்
துருசான அக்கினிப்பை குணத்தின்போக்கு
நீரப்பா வகமறிந்தோ ராருமில்லை
நீனிலத்தில் நவலோகம் நீற்றுவாயே. (150)

நவலோகம் ஒன்பதுமே சாம்பலாக
நலமான அக்கினிப்பை துருசின்மார்க்கம்
சிவமயமா மருகுநுணி வழலைமுப்பூ
சித்தறிந்து கரியுப்புக் கிவாயாகில்
உவமான மென்னசொல்வேன் தெளிவுண்டாக்கி
உலகமதில் வாதமெல்லாங் கைகண்டாச்சு
தவமேறுங் கண்ஞூடிக் கருவுண்டாச்சு
தனதுருப்போ லினமினமாய்க் கருவுண்டாச்சே. ()

ஆச்சப்பா மறைப்புகளை வெளியாய்ச்சொன்னேன்
அப்பனே எனைப்போலே யாருஞ்சொல்லார்
மாச்சப்பா பலநூலும் பார்த்தாயாகில்
மைந்தனே போக்காக நாதர்தானும்
சூச்சப்பா அகமதுபோ லொருநூல் சொன்னார்
சூடரிமா லாகாசச் செயநீர்தன்னை
பூச்சப்பா செம்புமுதல் செயனீர் நீற்றல்
பிரசபிக்க முப்பூவை யரிமால்கீயே. (152)

ஈயப்பா குருவழலை தன்னைவாங்கி
என்மகனே கயிலாசச் செயநீர்தொட்டு
பாயப்பா ஊசிமுனை கொண்டு நீயும்
பாக்கிலைக்குச் சேருவுரு மாயம்போலாச்சு
நாயப்பா நாய்போலே கற்றோர்கிட்ட
நலமுற்றுச் சண்ணிட்டுத் திரிவாயாகில்
பேயப்பா வகம் நீயே யல்லால்வேறு
பித்தரில்லை நவலோகம் நீற்றக்கேளே. (153)

நவலோக நீற்றினத்தை யறிவாயாகில்
நாட்டியதோர் வயித்தியசித் தாதியாரு
சிவலோக முறைபார்க்கில் கெவுன்மார்க்கம்
சித்தறிந்தால் மரலியதி காரமேது
தவயோகம் பெற்றவருக் கின்னூல்கிட்டில்
தனித்தனியே அக்கினிப்பை முறையேகிட்டும்
பவலோகம் பெற்றதொரு யிரும்பு நீற்றும்
பதுமரா சாளிதிங்கள் மதிச்சார்கேளே. (154)

கனகவித்தை.

திங்கள்மதிச் சாறுவிட்டுக் கடுக்காய்தன்னைத்
திருதிருத்து அரைத்ததை நீ குகைதான்செய்து
வங்க நீர் உப்பதனைக் கவசம்பூசி
வடிவுபெற ரவியில்வைத்து எடுத்துக்கொண்டு
பொங்கமுட னோர்சீலை மண்தான்செய்து
புகலாதே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
தங்கமயங் காண்பதற்குக் கனகவித்தை
தாய்போலே கௌமதி நூல் சாற்றினோமே. (155)

சாற்றினோந் திங்கள்மதிச் சார்தானெந்தச்
சாஸ்திரத்தி லெவருரைத்தா ரர்ருங்காணார்
மாத்ததுதா னீரைந்தோ ரரையுங்காணும்
மைந்தனே சிறுசின்னி திங்கள்மதியாகும்
சூஷ்திரமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் வந்தபேர்க்கு
சுவர்கட்டிப் பெலன்கட்டுங் கடுக்காய்மார்க்கம்
கோத்திரத்தை யறிந்தவனே கிரணவித்தை
கொண்டுமுடிப் பானெனவே கூறலாமே. (156)

செந்தூரம்.

கூறுவோஞ் சிறுசின்னி யிலையின்சாறு
கொடுப்பதற்கு உமூரிச்சார் விட்டுஆட்டு
பேருபெற முன்சொன்ன படிதப்பாமல்
பொதிந்து நீ ரவியில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
சீருபெறக் கடுக்காயின் பரீட்சைபார்க்கச்
சீனியுப்பில் தனிக்கடுக்கா யறைத்துப்பூசு
வேருமய மாய்ப்போகுந் தித்திப்பாகும்
வேதைவித்தை வாதமுறை செந்தூரமாமே. (157)

செந்தூர மருத்துவத்தைச் சொல்லக்கேளு
செம்புமுத லிருப்புநவ லோகமெல்லாம்
வெந்தூரும் போததிலே வழலைசேர்த்து
வேதையிட்ட செந்தூரந் தன்னை நீயும்
கந்தூர மானகயி லாசச்செயனீர்
கருதியே அணுமுனையிற் தொட்டுநீட்டு
சிந்தூருங் கேதாரச் சலத்திலுள்ள
சிறுமணல்போல் சூரியத்தின் கிரணமாச்சே (158)

திலதம்

சூரியன்தன் கிரணவொளி போலின்னூலைச்
சூட்சமிட்டுப் பார்க்கில்மயந் தோற்றுமப்பா
காரியந்தா னறிந்தவர்க ளுலகிலில்லை
கண்டுகொண்டா லுனக்குநிகர் பெரியோரில்லை
பாரிசா தகமலரைத் தெரிந்தரயானால்
பரித்துவந்து ரவியில்வைக்கக் கதியுண்டாகும்
சீரியதோர் மிருகமுதல் ஸ்திரீகள் வேந்தர்
சீஷமுற மதிரவியி னீரிற்சேரே. (159)

சேர்த்தப்பா வதனமதிற் திலதம்போட்டுச்
சேகரமாய் நீயும்வந்து நின்றாயானால்
பார்த்தப்பா நேர்நிலைநில் லுனைக்கண்டோர்கள்
பகையாளி யாகிடினும் மனம்வேறாக
வேர்த்தப்பா உடம்புமிக நடுங்கிப்பின்னும்
விதிமறந்து தகைபிறந்து திகைப்பார்பாரு
மாத்தப்பா கைலாசச் செயநீர்தொட்டு
மைந்தனே அவர்பிரிவார் மகிழ்ந்துபாரே. (160)

பாரப்பா என்னசொல்வேன் திலதப்போக்கு
பாரிலுள்ள மானிடர்கள் நீதிமார்க்கம்
வேரப்பா பிரிந்துபோச் சதனால்நீயும்
விரும்பியே யிடமறிந்து திலதந்தீட்டு
சேரப்பா தவசியர்கள் விரதமார்க்கம்
சித்தளிக்கும் பித்தருக்கும் பகையாளிக்கும்
வீரப்பா யிப்படி நீ திலதந்திட்டி
விரும்பியே தன்மனம்போல் வேண்டுவாயே. (161)

வேண்டுவா யிப்படி நீ செய்தாயானால்
விரும்பியுனை நாடாது பாவதோஷம்
பூண்டுமே நீதிமுறை தவறிடாமல்
பூதலத்தில் மௌனமா யிருந்துகொண்டு
ஆண்டுமே யின்னூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
தோண்டுவாய் புதைபெற்று அடக்கமாகத்
தேடிவந்த பொருள்களெல்லாஞ் சிலவிடாயே (162)

ஈயப்பா அயம்வீரம் பூரஞ்சாரம்
இளகியதோர் நிமிளைவெண் காரங்கெந்தம்
தாயப்பா கடுங்கார மனோசிலையும் லிங்கம்
தனியொன்றுக் கோர்களஞ்சி நிருத்துச்சேர்த்து
மாயப்பா மேதைச்சார் பழச்சார்விட்டு
மைந்தனே கரியுப்பு களஞ்சிநாலு
தேயப்பா வடிவுபெற அரைத்துக்கொண்டு
தேர்ந்துகலை யுணர்ந்துகுக் குடத்திற்போடே. (163)

போடென்ற பாகமுறை பற்பந்தன்னைப்
பேரண்ட வேப்பெண்ணெய் தன்னில் நீயும்
கூடென்ற முறைவிதியைச் சொல்லக்கேளு
குன்மமுதற் பெரும்பாடு துவாலைசேர
சூடென்ற பழந்தின்னிச் சாறெண்ணெய்க்குள்
சூட்சித்தோ ரதினிடைதான் திராசிலாடி
பாடென்ற சுலோபமுற்ற வியாதியோர்க்குப்
பார்தனிலே யிந்தமுறை தவறுதீயே. (164)

ஈயப்பா என்னசொல்வேன் தேகந்தன்னில்
இருந்ததொரு வியாதியெல்லா மெங்கேபோச்சு
தாயப்பா யிந்தமுறை வயித்தியற்குத்
தந்தையென்றும் மூப்பூவின் வழலையென்றும்
சீயப்பா பல்நூலும் வெளியேபோட்டுச்
சீரறிந்து வழிதெரிந்து தீங்குசேரு
ஆயப்பா கண்டகோ டாலியாச்சு
அறிவறிந்து ரசம்புளியை நீக்கிப்போடே. (165)

போடப்பா யின்னமொரு வகைதான்கேளு
பூமிநா தத்துவஸ்து பன்னீர்விட்டு
கூடப்பா தீங்குசென்ற ராகுகேது
கூட்டியே சேர்த்தரைத்துப் புடத்திற்போடு
ஈடப்பா வாதமுறைக் கிதுவேயீடு
என்மகனே இல்லாட்டால் கேடுகேடு
ஆடப்பா யிப்படி நீ யெட்டோடெட்டு
ஆடியதோர் ரிசிமூலத் தொட்டுத்தட்டே. (166)

தட்டப்பா லோகஅதி சயமாயுள்ள
தாரணியி லடங்கியதோர் வஸ்துமூலம்
கட்டப்பா ரிசிகெற்ப மதனுலந்தக்
கடியதொரு சரக்குவகைக் கிதுநீதொட்டு
வெட்டப்பா கண்டகோ டாலிராகு
விடையமுற்றோர் பூச்சிபூச் சியென்பார்கள்
சட்டப்பா என்னசொல்வேன் சரக்குநீற்றல்
சத்துயிரைக் கொள்ளுமனு போகங்கேளே. (167)

அனுபோகந் தன்னிலசை யாதமார்க்கம்
அப்பனே மதனப்பால் வழிலைதீர்க்கம்
தனுவாகுங் கடலையுட மதனச்செயனீர்
தனையறிந்தால் முப்பூவு நாதமாச்சு
மனுவான பேர்கள்பல நூலைப்பார்த்து
மயமரியார் கோடான கோடிபேர்கள்
சனுவான அகத்தியனும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
சார்ந்துபார் சிவகிருபை வழிதான்தோணும். (168)

தோணுமப்பா சிவயோக மிதுக்குள்ளாச்சு
தொட்டதொட்ட சித்துமயங் கைகண்டாச்சு
காணுமப்பா கற்பமுறை மெய்விட்டாச்சு
கருதாதே பிரமலபி விட்டுப்போச்சு
ஆணுவமாய் வாய்திறந்தால் கர்மந்தேடு
அப்பனே ஆராலே பொருக்கக்கூடும்
தூணுவமாங் கற்சிலையைப் பெண்ணதாகத்
தூதுசென்று கொங்கணவர் விடுத்தார்காணே (169)

விடுத்தார்கள் கொண்டுசென்று குருவின்முன்னே
விரும்பியே மனமாகிப் பார்க்கும்போது
கடுத்தாரே மருவசன் முறைபேச்சில்லை
கல்பெண்ணு மென்றிதையு மறியமாட்டார்
தொடுத்தாரே கலைக்கியானம் போகநாதன்
தோகைமயில் சாய்கையல்லா லீகையேதென்
றெடுத்தாரே தற்சொரூப ஞானபோத
மெடுத்துரைத்த உபதேச மியம்பக்கேளே. (170)

கேளப்பா கொங்கணவர் சொன்னமார்க்கம்
கோவில்தனிற் சென்றுமே தன்னைத்தேடி
மீளப்பா வென்றுசொன்னீர் இருவர்நாங்கள்
மீளவென்றால் விதிமார்க்கம் அங்கொன்றில்லை
நாளப்பா செய்முகூர்த்தம் விதியாலிந்த
நற்கன்னிப் பதுமைதனை யழைத்துவந்தோம்
ஆளப்பா யெங்களையுங் கிருபைசேர
அயன்விதியை யிருவர்தமக் கறிவிப்பீரே. (171)

அரியவென்று லென்மக்காள் மதனச்செயனீர்
அறிந்தவரு ருலகமதில் காமப்பால்நீர்
தெரியவென்றால் கேதாரக் காட்டில்பாரு
தேகசித்தி யோகசித்தி ஞானமார்க்கம்
பிரியவென்றுற் கல்விமயம் பேச்சொன்றில்லை
பிரித்துவந்த கல்பதுமை பெருத்ததூணை
எரியவென்றால் சோதனையே செய்தோமப்பா
எய்துமே வீரடக்க மீய்கைபாலீர். (172)

பாலிப்பா யுங்களுட சித்துமார்க்கம்
பதுமைதனைக் கல்பெண்ணாய்க் கொணர்ந்ததீர்க்கம்
கேலிப்பா யென்னசெய்தீர் கொங்கணரே நீர்தான்
கெருவவிதி யடக்காத இடைக்காட்டார்போல்
நீலிப்பாய் கொண்டுவந்து விட்டஞாயம்
நினைவிரவி யுண்டுபண்ண அறிந்தீரில்லை
ஆலிப்பா யாகிருஷ்ண வித்தைதன்னால்
அழைத்துவந்த வாரெனக்கு அறிவிப்பீரே. (173)

அறிவிப்பீர் கொங்கணரே கருவூராரே
ஆதியந்த முதலான வகையை நீரும்
பிரிவிப்பீர் கற்சிலையின் வரலாற்ஞாயம்
பிரித்துமதன் ரதியவள்சக் களமையாக
சரிவிப்பீர் கேதாரக் காட்டிற்சென்று
சற்குருவாங் கல்லுப்பு வழலையுப்பு
வருவிப்பீர் கல்பெண்ணை விட்டுநீரும்
வருவதற்கு வாய்வுசெபம் வகுத்துக்கொள்வீர். (174)

கொள்ளுவீர் குளிகைதனை வாங்கிக்கொண்டு
கூடுவீர் கேதாரக் காட்டைநோக்கி
விள்ளுவீர்பேச்சுரைக ளவர்க்குநீரும்
வீரமதை யடக்கிமத வேள்தன்கிட்ட
அள்ளுவீர் கல்லுப்பு முப்பூதன்னை
அறிந்தெடுக்கக் கல்லாத்துக் கருகேயப்பா
துள்ளுவீர் கெவுனமுறை பறவைமார்க்கம்
தூக்கிவிட வாசியைச்சற் ருசிப்பீரே. (175)

ஆசித்தாற் தேகமெல்லாங் கல்லதாச்சு
அப்பனே யிச்சிலைபோல் பேச்சும்போச்சு
நேசித்தா லணுவளவு கொண்டுபாரு
நிமிஷத்திற் சுமடுகட்டிக் குளிகைபோடு
பேசித்தான் முடியுமுன்னே வந்துசேர்வீர்
பித்தர்களே அரிவைதனை விட்டுநீரும்
வீசித்தான் லகுதனில் கெவுனஞ்சாடும்
விடையமிதை யறியாம லறிவிப்பீரே. (176)

அறிவிப்பீர் மன்மதவே ளிடத்தில்நீரும்
அப்பனே கல்சிலைக்குப் பேச்சுண்டாக்கி
தருவிப்பீர் எழுபோகங் கலைக்கியானங்கள்
தையல்ரதி யவட்குமிவள் மிச்சமாக
குருவிப்பீர் பதுமைமின்னாள் ரூபந்தன்னில்
கோட்டியாம் பதுமையதின் குணத்தின்செய்கை
பெருவிப்பீர் மனமுருக்கிப் பதுமையாலே
பொருதுமதன் கணைகளைந்தும் போகமாமே. (177)

போகமப்பா யெழுபோகங் கல்பெண்தன்னில்
போக்கியே மன்மதவே ளிடத்தில்விட்டு
மோகமப்பா கொளும்படிக்குப் பேச்சுண்டாக்கி
முப்பூவை நீங்கள்சும டெடுத்துக்கொண்டு
யோகமப்பா அடைவதற்குக் கற்பமுண்ண
ஓர்நொடியில் குளிகைதன்னை யடக்கிப்பாரு
தேகமப்பா நினைத்தயிட மங்கேசெல்லும்
தேசஉப தேசமய மறிவித்தேனே. (178)

அறிவித்தார் கொங்கணவர் கருவூரார்க்கும்
அகத்தியமா முனிக்குமுனி யானபோகர்
விரிவித்தா ரவர்களுமே மனம்நொந்தேதான்
பேசாமல் பாதமதில் விழுந்துபின்னும்
தெரிவித்தா ராகமங்க ளிருவர்க்கேதான்
தெளிவுதெரிந் திருளற்ற சித்தநாதன்
விரிவித்தா ரஷ்டகர்ம யோகமார்க்கம்
விசைகுளிகை பறவைமயஞ் செலுத்துவீரே. (179)

வீரமென்ற வீரமதை யடக்கிப்போடு
விசாரமுற்ற கிருட்ணமய மங்குண்டாகும்
தூரமென்று நினையாதே நொடியிற்செல்ல
துரந்தரிக்கக் குளிகைதனை யடக்கிக்கொண்டு
சாரமென்ற கல்லுப்பு முப்புதன்னைச்
சற்குருவென் றெண்ணியெடு கல்லாறுதன்னில்
ஊரமென்ற கெவுனமாத் திரையையீந்து
உகந்துசிலைக் காவிபடைத் தோட்டினாரே. (180)

ஓட்டியதோர் கொங்கணருங் கருவூராரும்
உயர்ந்துபறந் தேயிவர்கள் கேதாரத்தில்
காட்டிலே சென்றுகல் லாறுதன்னில்
கருதியதோர் கல்பெண்ணை முக்கிமூழ்கி
நாட்டினார் மதனவே ளிடத்திலேதான்
நாடியதா லுரைந்ததொரு கல்லுக்கட்டி
மூட்டினார் சுமடுசும டாக்கிக்கொண்டு
முன்வந்தார் குளிகைதனைப் பின்வைத்தாரே. (181)

வைத்ததொரு கொங்கணரே கருவூராரே
வாதமுறை கற்பமுறை யிதற்குள்ளாச்சு
எத்திசையிற் றிரிந்தாலு மிதுகிட்டாது
என்மக்காள் கற்பமுண்டு மிச்சந்தன்னை
அத்திகிரி மலையோரங் குளிதான்வெட்டி
அப்பனே யாருமறி யாமல்நீயும்
புத்தியிது வென்றுவைத்து வருவீராகில்
புகலுவேன் கிருபைமயம் பிரியந்தானே. (182)

பிரியமதை யென்னசொல்வேன் நீங்கள்செய்த
பிரபலச் சித்ததிக மாகிருஷ்ணந்தான்
அறியுமதை யிதுவரையு முங்கள்ஞாயம்
அப்பனே கல்பதுமை நடக்குமாயம்
நெறியுமதை வீரடக்கும் பஞ்சபாசம்
நெஞ்சமதிற் கவர்பிரியுங் கபடம்நீக்குங்
குறியுமதை யறிந்தவர்போ லிருக்குநெஞ்சங்
கோடான கோடிசித்துங் கூர்ந்துபாரே. (183)

கூர்ந்துபார் கல்பதுமை தன்னை நீங்கள்
கூட்டிவந்த ஆக்கிருஷக் குணத்தின்போக்கு
தேர்ந்துபார் சிவமதனை யதனிற்போக்கத்
தெரியாத கொங்கணரே கருவூராரே
நேர்ந்துகொண்டு வந்துவிட்டீ ரென்முன் நீங்கள்
நேரிசையா மெனநினைந்து கல்விப்போர்கள்
சார்ந்துசெய்யில் யோகமுறை கற்பமுண்டு
சஞ்சரித்துச் சிவமயமொன் றில்லைபாரே. (184)

பாரென்றேன் கேதுமய மதனச்செயநீர்
பார்த்தவர்க ளாயிருந்துங் கற்பந்தன்னை
ஆரென்று கொண்டுவந்து விட்டீரையா
அருமையுள்ள கொங்கணரே பதுமையோடு
போரொன்று செய்யுமுறைக் கிதுவேமார்க்கம்
பேச்சற்ற கற்சிலையின் பிரிவுமூர்க்கம்
நேரென்று அழைத்தவிதம் ஆதிநாதன்
நெறியழிந்து மதிகுலைந்த வகைபோலாச்சே. (185)

ஆச்சப்பா கேதாரந் தன்னிலேதான்
அதிரூப மானகல்லுப் பெண்ணுமங்கே
சூச்சமப்பா போகம்விந்து நாதங்கல்லாம்
சொர்ணமயம் நேர்மணலாய் முப்புவுப்பாய்
நீச்சப்பா கல்லாருய்ச் சலமதாக
நின்றவர்ம மாரறிவா ருலகத்தோர்கள்
பேச்சப்பா கொங்கணவ ரிருவராலே
போரான மகிமைதனைப் பெற்றவாறே. (186)

வாரண உலகமதில் மனிதர்கோடி
வாதமுறை செய்வதற்குப் பலநூல்பார்த்து
நீராக முதல்மூன்று வகையதன்னில்
நீங்கியதோர் நாதத்தை வாங்கிவந்து
கூராக ரவியில்வைத்துத் தெளிவுண்டாக்குங்
கொடியதொரு கிரிகையின் மார்க்கந்தன்னை
ஆரார்க ளறிவார்கள் உலகத்தோர்கள்
அப்பனே நாதவிந்து சடைத்தவாரே. (187)

சடைத்ததொரு கொங்கணரே யினிக்கேளப்பா
சஞ்சரிப்பா யவ்வனத்தில் அதனுக்கிடாய்
விடைத்ததொரு காமப்பால் கல்லுப்பாக
வெட்டியெடுப் பாருண்டு அறியாமூடர்
துடைத்தெடுக்க மனந்துணிவீ ரின்னம்நீங்கள்
துலையாத யிருள்மாய்கை நிலையை நீக்கக்
கிடைத்ததிலும் பொருளாசை மிகவேயுண்டு
கெடிராயன் வலையறுத்து மீளுவீரே. (188)

கெடிராயன் மன்மதவேள் வலையை நீக்கிக்
கொண்டுசென்று வருவீரேல் பெரியோராகும்
துடியாக அவ்வனத்தில் கனகம்போக்கு
தோகையரின் ஞசைவிட்டு வருவீராகில்
அடியார்க ளென்றுனை நாம் சரியென்றெண்ணி
அப்பாலுந் தாசனென அறியுமார்க்கம்
படியாக அடையாளந் தருவீராகில்
பதசேர்வை பெற்றதொரு பாலராமே. (189)

பாலகரே கொங்கணரே யென்மக்காகேள்
பாலாறு மன்மதப்பால் கல்லாருகும்
நீலகரே மால்சயனம் மங்குண்டாகும்
நீனிலத்தி லறிந்தவரும் நெடியோன்சாய்கை
ஏலகரே விட்டிருவர் வருவீராகில்
என்னசொல்வேன் கல்லுப்புக் குள்ளஞாயம்
சாலகரே யிவ்விதியி னடத்தை நீக்கிச்
சஞ்சரிப்பீர் கொங்கணரே தாசர்நீரே. (190)

நீரான பனிநீரை முப்பூவென்று
நீனிலத்தி லறியாதார் பலநூல்பார்த்து
மாரான மாதருடன் மானிலத்தில்
மயங்கியே திரிவார்க ளறிவுகெட்டோர்
வாரான நூலினுட நுட்பம்விட்டு
வகைவிட்டு முறைதப்பி மார்க்கங்கெட்டு
சாரான கைவளிநீ றென்றேயெண்ணி
சஞ்சரிப்பார் போலிருவர் தமக்குண்டாச்சே (191)

ஆச்சப்பா கல்லுப்பு பனியுப்பாச்சு
அதையறிந்து எடுத்தருந்தக் கற்பமாச்சு
நீச்சப்பா கல்லாறு கேதாரத்தில்
நீயிந்த மாய்கையதை விட்டுப்பின்னும்
போச்சப்பா யில்லையென்று சொல்வானுகில்
பெரியசிவ யோகமதை ரதிக்குப்போதி
பாச்சப்பா வாசிமயம் நிலையாய் நிற்கப்
பாவகமே தாவிப்பீர் சிறுவர்தாமே. (192)

தாமிருவ ரடஞ்செய்த வகையைப்போலத்
தாபரத்திற் கேதாரம் தன்னில்நீறும்
நாமிருவர்க் கேயீயுங் குளிகைதன்னை
நாவடக்கி மன்மதவே ளிடத்திற்செல்ல
ஓமிருவ ரெனவருவார் கொண்டேசென்று
ஓடினூர் கெவுனமதில் நாடினூர்மன்
போமிருவர் திரும்பிவந்த வரலாற்மார்க்கம்
போக்காக விதித்தவிதி புகலக்கொண்டே, (193)

பல்கொண்டு மேபோக ரிடத்தில்வந்து
பதுமைதனை விட்டுவந்தோங் கற்பமுண்ண
மல்கொண்டு மும்மதத்தால் விளைந்தகல்லு
மாலைமதஞ் சோலைமதம் வகையின்போக்கு
வில்கொண்டு வேல்விழிப்பெண் ணாலேயெங்கள்
விகாரமது திரவுண்ண விரும்பியுங்கள்
சொல்கொண்டு திரும்பிவந்தோம் யோகமார்க்கம்
செவியென்றூர் முப்பூவை யெறியென்றூரே. (194)

எறியென்ற போதிருவர் கொங்கணவர்கூடி
எறிந்திடவே கிணரதிலே சலமதாச்சு
குறிகண்ட ரிசியொருவ னதுதான்பார்த்து
கூர்ந்தெடுத்துக் கற்பமுண்ண பின்னுமற்ற
தறிக்கின்ற அக்கினிப்பை துருசின்மார்க்கத்
தடக்கியே மூழ்காமல் தானேமூழ்கி
நெறிகொண்ட கல்லதுபோல் நின்றுனின்னும்
நீயறிந்தா லவ்விடத்திற் சென்றுபாரே. (195)

பாரப்பா கல்லுருவாய் நின்றமார்க்கம்
பரப்பிரம வஸ்துவென்ற செயநீர்தீர்க்கம்
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
அப்பனே தேன்மலையி னதனுக்குள்ளே
நேரப்பா நிற்கிரு னதின்மேற்காக
நிலைகண்டு கல்லுருவை மச்சங்கண்டு
சேரப்பா விருச்சமுமங் கதிலோர்தீபச்
செயலிதனை யறிவதற்கோ ரிரவுநேரே. (196)

நேரான சோதிமர விருட்சந்தன்னில்
நிலைகண்டு அதின்கிழக்கே தெற்கதாக
தூரான சாவல்பூணத் தில்லைமரமொன்று
துருவாச மாமுனிவ னொருவனாலே
பேரான வஸ்துவதை மறைத்துப்போட்டார்
புதைபொருளெல் லாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்
யேரான மிருவிருட்சம் நடுவிற்பாரு [னேன்
என்மகனே கோழிமுக்கி கோழியுண்டானென்றே()

சாவல்மாள

கோழியுண்டான் கோழிமிண்டான் தில்லைப்பாலை
குக்குடப்பூச் சாவல்பூ டென்றுஞ்சொல்வார்
வாளிகொண்டு நாவிகொண்டு சிலைகள்கொண்டு
வதைப்பதுபோல் நொடிநேரந் தன்னிலிந்த
காளிகொண்ட கூளிகண்ட தில்லைப்பாலை
கறந்துவந்து கத்திமுனை தன்னில்தொட்டு
ஊளியமாய் கடுஞ்சாவல் கிணையாய்நீயும்
உத்தமனே சிறுவிடைதான் காலிற்கட்டே. (198)

கட்டப்பா ஓர்பறவை தன்னிலேதான்
கத்திபட்டுக் கடுஞ்சாவல் பட்டுமோளும்
மட்டப்பா யிதுவல்லால் முப்பூதொட்டு
மைந்தனே கபாலஓட்டில் மைக்கருக்கி
ஒட்டப்பா வண்டரிச்ச பனியினாலே
ஒடித்துவந்து யிசங்குமூள்ளால் திசையைநோக்கி
இட்டப்பா உருவகுத்துப் பெயரைச்சுற்றி
என்மகனே முன்சொன்ன மையைச்சாற்றே. (199)

சாத்தப்பா வையம்வேப் பெண்ணெய்தன்னைத்
தாரணியில் மூன்னோட்டில் துணியில்முக்கி
ஏத்தப்பா தீபமதிற் பொருத்திக்கொண்டு
என்மகனே எடுத்ததொரு மையை நீயும்
பூத்தப்பா மதனப்பால் செயநீர்தன்னை
புகட்டியே தாம்பூரச் சிமிழிற்சேர்க்க
கூத்தப்பா வென்றயெமன் கைக்குள்ளாச்சு
கொடியதொரு பிரமலபி தட்டலாச்சே. (200)

ஆச்சப்பா யிப்படி நீ செய்தாயாகில்
அப்பனே வுனக்கீடு யாருமுண்டோ
ஏச்சப்பா பிடுங்கிடுவா ரின்னூல்தன்னை
யேமாந்து போகாமல் மறைத்துப் போடு
காச்சப்பா சவமெடுக்க நேரம்பார்க்கக்
காலாதி காலனுனக் கேவலாளாம்
மாச்சப்பா வொன்றுமில்லை மறைப்பொன்றில்லை
மைந்தனே யிந்தவித்தை மையைச்சேரே. (201)

சேத்தப்பா மௌனமா யிருந்துகொள்ளு
சிவனாணை உமையாணை யின்னுங்கேளு
கூத்தப்பா யெமக்கூத்து கடிகைப்போதில்
கூறிய தக்காலி தழையைச்சுற்றி
ஏத்தப்பா முன்சொன்ன படியேநீயும்
என்மகனே எழுத்தோலை சுள்ளைதன்னில்
நீத்தப்பா வெள்ளாவி மயானந்தன்னில்
நீத்தியபின் மரணமின்னூல் சூட்சமாச்சே. (202)

சூச்சமப்பா கிரிதனிற்போய்த் தேடவேண்டாம்
சூட்சாதி சூட்சமதுன் தேகத்துள்ளே
சாச்சதப்பா அயன்பீடந் தெரியவேணும்
சிவாயமெனுங் கயிலாசச் செயநீர்தன்னை
சேத்தப்பா ஞொடியொன்றில் விஞொடியொன்றில்
சீக்கிரத்தில் மூழுங்கியே அமூர்தங்கொள்ளு
வாச்சுதப்பா சிவயோக நிஷ்டைமார்க்கம்
மைந்தனே வகையறியப் பின்னுங்கேளே. (203)

வாசிவிபரம்.

கேளப்பா அங்வங்சிங்லங் கிரியுஞ்சிவாயாவென்று
கெணிதமொன்றில் செல்லுமட்டுஞ் செபிக்கவேணு
நாளப்பா நாளொன்றுக் கணுவளவுதானும் [ம்
நாடியே கெற்பமெனுஞ் சிசுவிழுந்தமார்க்கம்
பாளப்பா சுவாசமது போகாமற்தான்
பார்தனிலே விழுந்தசிசு அங்வங்கென்று
வாளப்பா அருமார்க்க மீசன்பாதம்
வழுத்தியே யோர்மனது செலுத்தும்வாரே. (204)

வாரென்ற வகையிதுதான் சொல்லக்கேளு
வாசியெனுஞ் சுவாசமதைப் பாழ்போக்காமல்
காரென்ற வகையாய்முன் னட்சரத்தைச்சேவி
கயிலாசத் தகண்டவெளி காணலாச்சு
கூரென்ற சிவமடக்கி மவுனஞ்சாதி
கெவுனமட்டுங் கயிலாசச் செயநீர்தன்னை
தாரென்ற அமூர்தமாய் மூழுங்கிப்பாரு
தாசனே அடையோக மதிலுண்டாச்சே. (205)

ஆச்சப்பா யோகமுறை யிதிலுண்டாச்சு
அப்பனே சிவகுருவைக் கைகண்டாச்சு
நீச்சப்பா கசந்தனிலே யோகமார்க்கம்
நீநீஞ்சு மண்டலந்தா னிருந்துபாரு
பாச்சப்பா அபானமதிற் சலத்தை நீயும்
பாசிமலச் சுத்திசெய்யில் வாசிமார்க்கம்
வீச்சப்பா சிவசுழியைக் கைலாசத்தில்
வீரடங்கிக் கல்விதனைச் செய்துபாரே. (206)

செய்துபார் சிவமதுதான் வெளிவிடாது
　　செலுத்தியதோ ரிசிசுராத் தரித்திடாது
எய்துபார் மதன் நூலைச் செபித்தபேர்கள்
　　எவராலு முனைமடக்கக் கூடாதப்பா
உய்துபார் நீயதனைச் சிவயோகத்தில்
　　உத்தமனே சிவமதுதான் கயிலாசத்தில்
கொய்துபார் ரிசிகெற்பத் தரிக்குமார்க்கம்
　　கொண்டமட்டும் யேறியிரு குதிரைப்போக்கே.(207)

போக்கப்பா சத்திசிவ மனம்போற்சித்தி
　　போனதை நீ வெளிவிட்டுச் செலுத்துமார்க்கம்
தாக்கப்பா நெஞ்சமதிற் கொள்ளமட்டும்
　　தாக்குப்போ துத்தமனே அங்வங்ஓங்கிரியுஞ்சிவாய
ஆக்கப்பா சென்றமட்டு முன்போல் நீயும் [வென்று
　　அப்பனே கொண்டமட்டுஞ் செபிப்பாய் நீயும்
நீக்கப்பா கோபமுதல் வேர்வைரெண்டும்
　　நீநீக்கிச் சிவயோகஞ் செய்துபாரே. (208)

பாரப்பா முன்சொன்ன உருவை நீயும்
　　பார்தனிலே செபிக்கஅயன் விதியாலென்ன
நேரப்பா வந்திறங்கு மெமனுலென்ன
　　நீனிலத்தி லக்கினியால் சிவத்தாலென்ன
கோரப்பா பிரமலபி யிடியாலென்ன
　　கொண்டமட்டுஞ் சிவயோக மடக்கும்பேர்க்கு
வீரப்பா வென்றதுதான் அடக்கிக்கொள்ளு
　　வேர்வைத்துப் போகாமல் விரும்புவீரே. (209)

வீரென்ற கோபமதை யடக்கிக்கொள்ளு
　　வேதாந்தத் துட்பொருள்மூன் விஞ்சையோது
போரென்ற மன்மதப்போர் செய்துபாரு
　　பெரியசிவ யோகமது செய்யும்போது
சாரென்ற வஸ்துவதில் கயிலாசத்தில்
　　சார்ந்துசிவ சுழிமுனையி லடக்குமார்க்கம்
ஆரென்ற பேரறிவார் சிவயோகத்தை
　　அப்பனே சதாசிவத்தின் ரூபந்தானே. (210)

அருபமது கண்டுகொண்டால் பாணம்பாழாய்
ஆச்சுதப்பா பிரமலபி விட்டுப்போச்சு
சொருபமது கண்டுகொள்வான் சிவத்தின்கூட்டில்
சிவம்போக்கி சவம்நீக்கித் தவமுண்டாச்சு
பருபமது செய்துகொள்ள வகைதோணுமல்
பார்தனிலோ ராதிசித்த ஞெருவன்ருனும்
பொருபமது கல்விசெய்ய உடல்தீதிண்ண
புதுமைசெய்து யிடைக்காட்டா ரெனவுற்ருரே (211)

உத்ததொரு சுவாசமதின் வகைதான்கேளு
உயிரெழுத்தென் ரேநினை நீ மூன்சொல்தானும்
அத்தப்பா சிரசுவாய் நாசிநெஞ்சம்
ஆகியநல் வாசல்கிக் கடைப்பெல்லாந்தான்
சித்தமப்பா கூர்ந்துபார் வெளியாய்த்தோன்றும்
சிவயோக மடைவதற்கு வழியைப்பற்றுங்
கத்தனெனுங் கயிலாசந் தன்னிற்சிக்கக்
கருத்துகந்து ஓர்மனதாய்ச் செபித்திடாயே (212)

செபித்திடவே யீசன்விதி யதனுலென்ன
செகத்திலுள்ள தீநெருப்புத் தனலாலென்ன
அவித்திடவே சிரசதிலே சுவாசந்தன்னை
அப்பனே யடக்கும்வழி யறிந்தாயானுல்
குவித்திடவே கோவில்கண்ட யிடங்கள்தோறும்
கோட்டிகொண்டு திரிந்ததினு லாவதென்ன
புலித்திடவே மும்மூர்த்தியா ரேனுமுன்னை
நசித்தாலு மூசித்தாலு நலிவாராதே (213)

ஆருத தேகமது பூர்வக்கியானம்
அறிந்துகொண்டு சீவசெந்து யெதிலுமுந்தன்
போருத சதாசிவத்தைப் பெருவாயாகில்
போக்கறிந்து கூடதனை யடக்கிக்கொள்ளு
பூருத பேர்கள்கண்டால் யிடைக்காட்டானுய்ப்
புகுந்துதவ மழிவுசெய்வான் புலிகள்சிங்கம்
வாருத வஸ்துவென்ன உலகந்தன்னில்
வருத்துவதல் லால்விருட்சம் வளையும்பாரே (214)

பாரப்பா சிவந்தனை நீ யறிவினாலே
பார்தனிலே சடலமது அழியாமற்தான்
சாரப்பா சுவாசமதை அடக்கிக்கொள்ளு
சர நிலை நிர் ணயமறிந்தால் சாகாமற்றான்
பேரப்பா யென்னசொல்வேன் பதினெண்பேர்கள்
பெற்றதவங் கற்றவித்தை பெரிதோயில்லை
சேரப்பா சிவசுழியைக் கயிலாசத்தில்
சேர்ந்துசிக்கில் கடிகையொன்றில் சிவமொட்டாதே

ஒட்டாது சிவமதுதான் கயிலாசத்தில்
ஓடிரச பாணமது பொசித்துமீளும்
முட்டாது வழியறிந்து யிறங்கும்போது
முனை நினைவு வினையறிவு களவுதோற்றும்
தட்டாது நிசிவேளை தோற்றுமார்க்கம்
தனையறிந்து வோர்மனது தரித்தாற்சித்தி
பட்டாது பூனைநெரிப் பதுபோல் யோகம்
பற்றுதற்கு மனக்குரங்கு மதுகொட்டாவி. (216)

கொட்டாவி தனையடக்கிக் கொள்ளமாட்டார்
கொடியசிவ அடையோகஞ் செய்தோமென்பார்
அட்டாவ தானவித்தை பிரிப்போமென்பார்
அப்பனே அதையறிந்தால் அயன்தானேரோ
விட்டாட்டு வார்வாசி யிருபத்தொன்றில்
விளம்பினேம் ஆயிரத்தி யிருநூறுசேர
புட்டோடுங் கடிகையொன்றில் சுவாசமூர்ச்சை
போகாமல் வழியறிந்து முழுங்கிக்கொள்ளே. (217)

கொள்ளப்பா கொட்டாவி விக்கல்ரெண்டும்
கொள்ளாட்டால் சுத்தவெளி நாசமாகும்
தள்ளப்பா கயிலாசச் செயனீருள்ளே
தள்ளியபின் விக்கல்தனை முழுங்கிப்பாரு
சுள்ளப்பா கயிலாசந் தன்னிற்சேர்ந்து
சுருக்கெனவே பிரிவுசெய்து வாசிதன்னில்
விள்ளப்பா சுழிமுனையிற் செல்லுமாயம்
வீரடங்கிப் போம்வழியை விரும்பிக்கொள்ளே.

கொள்ளுமுறை யின்னமுநான் சொல்லக்கேளு
குவலயத்தில் பெருவிக்க லெடுத்தபேர்க்கு
விள்ளுவாய் மனம்பற்றிச் சிந்தித்தொன்றை
விளம்பவே யவ்வழியை விட்டு நீக்கித்
தள்ளுவாய் மனக்கவரின் வாசிமார்க்கந்
தனையறிந்து மனமுறிந்து யிருளை நீக்கி
தெள்ளிதமி ழாராய்ந்து யிருளை நீக்கித்
தெளிவொளிவு ஞானவழி கிட்டொண்ணதே. (219)

கிட்டவொண்ணு தின்னால்தான் கிட்டும்போது
கெடிராயர் தாமறிந்தா லுன்னைக்கண்டு
துட்டனென்று சித்திராக் கிணைசெய்வார்கள்
தூஷணிப்பார் விக்கலுக்குத் திஷ்டாந்திரலோபம்
பட்டமது யென்னவென்றால் பகரும்வாரு
பகர்ந்தவர்க்கு யெதுவேனு முறைப்பாயாகில்
நட்டகல்லும் சாய்ந்தாப்போல் பதறிவீழ்வார்
நடுக்கமுற்றான் விக்கல்தனை மறந்திட்டானே. (220)

மறந்துவிட்டான் சிவயோக மிகழ்ந்துவிட்டான்
மைந்தனே அவ்வழியில் மனம்வேறாக
பறந்துவிட்டான் மனக்குரங்கால் நலத்தேவாசி
பறக்கவிட்டான் சிறக்கவிட்டான் பாரிலெங்கும்
கறந்துவிட்டான் தேகமதி லுள்ளவேர்வை
காய்ச்சிவிட்டான் வாசிகொண்டு சூட்சிதன்னை
யிறந்துவிட்டா னடையோகச் சுழியிற்சொக்கி
யேதறிந்தா னிறக்கமய மறிவில்லானே. (221)

அறிவில்லான் சுவாசமதை யடக்கிப்பார்ப்பான்
அடையோகங் கயிலாசந் தன்னிற்சிக்கி
பிரிவில்லா மற்படிக்குச் சிரசில்முட்டி
புகையெழுப்பி மூளைதட்டிச் செவியிற்சொட்டி
பொரியில்லா தருள்வெடித்து சிவத்தைப்போக்கி
பூவுலகில் தவம்நீக்கிச் சவமதானான்
நெறியில்மா தைத்தவிர்த்துக் கற்பமுண்டு
திட்சயிக்கும் நிர்மூடர் மகிமைபாரே. (222)

பாரப்பா கல்பதுமை விதியின் மார்க்கம்
படைத்ததென்று நீங்களுமே பெரியோரய்யா
நேரப்பா கல்விசெய்தேன் யோகமிஞ்சி
நேரில்லை அயனுரைகள் யாதொன்றில்லை
கூரப்பா அனுபோகம் அசையாவஸ்து
கொடியதொரு மதனப்பால் கடலைச்செயனீர்
ஆரப்பா அறிந்தவர்க ளப்பாமுப்பூ
அறிந்தவரே ரிசிகெற்ப மறிவிப்பாரே (223)

பாருநீ யிந்நூலின் முறைதப்பாமல்
பகர்ந்திட்டோங் கௌமதிநூல் விதியின்மார்க்கம்
தீருநீ முன்முறையின் பின்முன்னுகி
தெரிந்தெடுத்து நெஞ்சகத்தில் தெளியும்போது
தேருநீ வாதமுறை கற்பமார்க்கம்
செய்கைதனை யரிந்தவர்க்கே சித்தியாகும்
தூருநீ புதைத்துவிடு வெளிவிடாதே
துரந்தரிக்கத் தம்பனநீர் தன்னியங்கேளே (224)

எலிநீறு.

தன்னியத்தில் தம்பிக்கவகை தான்கேளு
சவுத்தயெலி மூலவிஷ யெலிதானப்பா
சென்னியதில் பிடித்துநீ சலத்தில்விட்டுச்
சிரசுடல்ரெண் டாக்கிலொன்று மிதக்கும்பாரு
இன்னிலத்திற் கிழேநீ வைத்திடாமல்
யெடுத்துவந்து ஆவின்கன் றிடுகுஞ்சாணி
அன்னியத்தி லடையாளக் கவசம்பூசி
அப்பனே அதைவைத்துத் திருநீருக்கே (225)

ஆக்கப்பா மயானமதி லெரியுமங்கை
அதன்மேலேவைத்துநீ விபூதியாக்கி
நோக்கப்பா தணிந்ததொரு துண்டநீறை
நொடித்திடுவா யறிவாக நெஞ்சுநேரே
போக்கப்பா நிற்பாழாம் குரும்பைமார்பு
போன்றிவிடுஞ் சிறுகுழந்தை போல்நெஞ்சாகும்
தாக்கப்பா மிதந்ததொரு துண்டநீருல்
தள்ளுமடா கும்பமென்ற தன்யந்தானே (226)

தானென்ற ஆணுவத்தா லிருந்திடாமல்
தம்பிக்கு மிந்தவித்தை தன்னைப்பார்த்து
மானென்ற நீதிமுறை யுள்ளோர்தன்மேல்
வர்மம்வைத்துக் கருத்தொழில்கள் செய்வாயாகில்
சூனென்ற பாவம்வரும் வேண்டாங்கேடு
சிவனாணை யுமையாணை திருமாலாணை
கோனென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தனுகி
கூடழிந்து போனகதை கூர்ந்துபாரே. (227)

பாசாணச் சுண்ணம்.

கூர்ந்துபார் பாசாணச் சுண்ணந்தன்னைக்
கொடியதொரு திங்குசுப்பு வழலைமுப்பு
நேர்ந்துபார் படிகவெள்ளைக் கட்டிவாங்கி
நீனிலத்தில் மதனப்பால் செயனீர்தாக்கி
சேர்ந்துபார் ஒருசாம மறைத்து நீயுஞ்
சீலைமண்ணுேர் கவசமது செய்துபோயும்
தேர்ந்துபார் கண்விட்டு உருகியாடும்
தெளிந்துகொள்ளு குரோதிவியின் பற்பந்தானே.()

நன்ருன பாசாண பற்பஞ்சுண்ணம்
நாட்டினுர் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
குன்ருன மலைதனிலே யிருக்கும்பேர்கள்
குருமுடித்துக் கற்பமுண்ண வேதையாலே
ஒன்ருன பரப்பிரம வஸ்துமூலம்
ஓகோகோ தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
வன்ருன மனதுடையோ ருனைவந்தேய்ப்பார்
வகையறிந்து நூலடக்கி வளமைபாரே. (229)

பாரப்பா வாதமுறைக் கதிகசூட்சம்
பாசாணக் கட்டுவகை நிதிக்குமோட்சம்
சேரப்பா வங்கமுத லிருப்புசெம்பு
சிவக்கும்போ தூசிமுனை கொண்டுதூண்டு
நேரப்பா கனகமயம் வபதீரைந்து
நிச்சயித்து அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேம்
சாரப்பா பலநூல்கற் ருேர்களேய்ப்பார்
சார்ந்தவரைப் பொய்க்கயற்ருல் கட்டிக்கொள்ளே.()

கொள்ளப்பா பொய்க்கயற்ருல் கட்டி நீயும்
கோபம்அடம் கெருவமுதல் மூன்றும்நீக்கு
தள்ளப்பா பதினெண்பேர் பாடல்முற்றுந்
தள்ளிவிடு கௌமதிநூ லாடச்சித்து
துள்ளப்பா மதனப்பால் பூமிநாதந்
தொகுத்ததைநீ தொட்டதொட்ட சிந்துக்கெல்லாம்
எள்ளப்பா அதிற்பாதி உமிழ்நீர்தொட்டு
ஈய்ந்தரைத்துப் புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரே(231)

எடுத்துப்பார் எந்தெந்தச் சரக்கானுலும்
என்மகனே தீங்குசென்ற வழலைமுப்பு
கொடுத்துப்பார் நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
கொள்கையென்ன தொட்டதொட்டசித்துக்கெல்லா(ம்)
தொடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் அனுநீயீயில்
தொகுத்தபடி முறைவிதியின் படிதப்பாமல்
தடுத்துப்பார் வியாதியெல்லா மோடிப்போச்சு
தாரணியில் சவித்தவஸ்தில் சாருண்டாச்சே (232)

ஆச்சப்பா யின்னமொரு முறைதான்கேளு
அப்பனே பேய்ப்பீய்க்கி இலையைவாங்கிக்
காய்ச்சப்பா படாவியிற் சாருவிட்டுக்
கரியுப்பில் நாலிலொன்று அளவாய்ப்போட்டு
போச்சப்பா என்னசொல்வே னீரைந்தோர்நாள்
பிதற்ருதே கைவளித்த மண்பாண்டத்தில்
மூச்சப்பா ஒருவருக்கும் வெளிவிடாதே
முடிந்தசெந் தூரமுறை விதியைக்கேளே (233)

விதியைப்பா ரிந்தவிதிக் கிதுவேசூட்சம்
விடையமதை யறிந்துகொண்டால் வாதமோட்சம்
கெதியைப்பார் பொதுமாதர்க் காசையாக
கெடுதலுற்று சிவசொத்து விடுவாயாகில்
மதியைப்பார் சிவகிருபை யழிந்துபோச்சு
மைந்தனே உன்தேகம் நாசமாச்சு
பொதியைப்பார் மலைதனிலே யிருக்கும்பேர்க்குப்
பூவுலகில் கற்பமுண்ண உரைத்தவாறே. (234)

வாறேநீ யறிந்தவுட னடக்கமாக
வகையறிந்து மனம்நிறைந்து வடிவுகொண்டு
போரேநீ தொடுத்தலைந்து சிவசொத்தீய்ந்து
பிதற்றுதே அத்தனத்துக் காசியாதே
சாரேநீ யரிந்தவுடன் வெளியிடாதே
சஞ்சறித்தோர் தன்னையும்போய்க் கயத்தாற்கட்டு
வேறேநீ மலையாக நினைந்திடாதே
விதிவசத்தால் விளையுமூத்தாள் நெய்யைக்கேளே. ()

மூலமுளைக்கு

மூத்தவள் தன் வாகனத்து நெய்யைவாங்கி
முப்போது மூலமுளைக் கிடுவாயாகில்
காத்தமெனுங் கனமாகு மொருபோதுதன்னில்
கர்மநோ யானுலு மதுவேதீர்க்கும்
ஆத்ததொரு பித்தமெனும் லகிரிநோய்கள்
அடிக்குமடா அகத்தியனுன் சொன்னபோக்கு
பார்த்தவர்க் கிதையும்நீ வெளிவிடாதே
பரமசிவ ஞணையிந்நூல் பகரொண்ணுதே, ()

பித்தலகிரிக்கு.

பகருவே னின்னமொரு வகைதான்கேளு
பார்தனிலே லகிரியுற்ற பேர்கட்கெல்லாம்
புகருவே னுச்சிதனில் ரோமந்தன்னைப்
போக்கியே அணுவளவு நகத்தாற்கீறி
நிகருவேன் வெள்ளைப்பா சாணந்தன்னை
நீவாங்கி மிளகளவு பொடித்துத்தாக்கி
சிசருவேன் சுத்ததிலே மிலாக்காய்க்கட்டை
சேர்த்தரைத்த சந்தனத்தை வளைந்திடாயே,(237)

வளைந்ததொரு சுத்ததிலே கொளுப்புநெய்யை
வாங்கியே சுடரெண்ணெய் வடிக்கும்பேர்க்கு
விளைந்ததொரு துகையப்பா அன்பத்தொன்றில்
விதிமுறைதப் பாமலிப் படி நீயியில்
குளைந்ததொரு புண்ணுச்சு லகிரிபோச்சு
குவலையத்தில் மாந்தர்மன மெய்க்கலாச்சு
விளைந்ததொரு மேதையின்தன் கனிதான்மிச்சம்
விடையமுற்ற யெலுமிச்சம் பழம்சாறூட்டே, (238)

ஊட்டப்பா எலுமிச்சம் பழச்சார்தன்னை
உத்தமனே லகிரியெல்லா மோடிப்போச்சு
மாட்டப்பா சலக்கரையில் நிருத்திக்கொண்டு
மைந்தனே வேகமறச் சலத்தைக்கொட்டு
நாட்டப்பா சுடரொன்றுக் கேதான்பத்து
நாடியதோர் சலக்குடத்தின் முறைதானூத்து
கூட்டப்பா யிப்படி நீ முறைதப்பாமல்
கூட்டியபின் தயிருஞ்சோர் பகுந்துகூட்டே. (239)

கூட்டுதற்குத் தனியெருமைத் தயிரதாகும்
குறியறிந்தார்க் கொடும்பாவி மூன்னேயாகும்
ஆட்டுதற்குத் தம்பனத்திற் கிதுவேயாகும்
அப்பனே முன்சொன்ன விபூதியாகும்
ஓட்டுதற்கு மூத்ததலைச் சீலைமுக்கு
ஓகோகோ பேய்களரி யிடத்தில்நாட்டு
மாட்டுதற்குச் சயித்தானுக் கதியவாள்நெய்
மைந்தனே யின்னமொரு வகையைக்கேளே. (240)

வகையதுதான் வண்டரித்த பனையினோலை
வாங்கிவந்து குறித்தவன்றன் பெயரைக்கீறி
திகையதுதான் முறைவிதியின் மைநேராக
திகைத்தவகை கலையுரையும் நெய்க்கரியும்
பகையதுதான் செயுந்தொழிலுக்குச் சவுத்தங்காதில்
படும்படிமுன் னச்சாற்றில் மையைக்காண்பி
நகையதுதா னென்னசொல்வேன் சாலஞ்சாலம்
நாசவித்தை மோசவித்தை நரையத்தியே. (241)

ஈய்ந்ததைநீ பெருவிரலா மிடக்கால்தன்னில்
இருத்தியே மிதித்திடவே யிடங்கள்தோறும்
ஆய்ந்ததுவே ஆகாச மரத்தின்மேலே
அருந்தொழில்தான் செய்திடுவார் அனேகம்பேர்கள்
சாய்ந்தவர்கள் முறிந்துவிழும் வகையைக்கேளு
தரித்ததொரு சீட்டதிலே முறியும்பங்குக்
கீய்ந்ததிலே தீர்ந்திடுளாய் நேர்நேராக
இடரிமுறிந் தேவிழுவான் யினிப்பின்கேளே. (242)

இனியாய மாகாசக் களைக்கூத்தென்று
இவ்வுலகில் கௌமதிநூல் மதிக்கூத்தென்று
அனியாய மெத்தவுண்டு கோடாகோடி
அப்பனே யிதையறிந்து அடக்கிப்போடு
சனிஞாயம் பிடித்தவனே யின்னூல்கற்றுச்
சார்த்தவரைக் கொன்றுவிழத் தகரச்செய்து
தனியாய மயன்விதியைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும்
தனித்தனியே யிந்தமுறை தகர்த்திடாயே. (243)

தகர்த்திடுவாய் முறிந்தபடி முடிந்துபோகும்
தாரணியிற் தொணிமேழ முடைந்துபோகும்
திகர்த்திடுவா யிந்தமுறை கைகிட்டாட்டால்
நீயுமொரு முன்முறையின் விபூதிதொட்டு
புகர்த்திடுவாய் நேர்நேரே நொடிக்கும்போது
பூதகண கெசகாண மிந்திரசாலம்
அகர்த்திடுவாய் பொடிப்பொடியாய் நொருங்கிப்போகும்
அப்பனே சிவமயமுங் கைக்கொள்ளாதே. (244)

கொள்ளாத குமரிஅண்டம் வாங்குதற்கு
கூறுவோம் வெள்ளைப்பா சாணந்தன்னை
புள்ளாத கட்டியிரு களஞ்சிவாங்கி
பெறுவாயின் மிருகநீர் படிக்குள்ளாக்கிச்
சுள்ளாத படியெரித்துச் சுத்தமாக்கிச்
சுரண்டியே நஞ்சுக்கொடி சுண்ணந்தன்னை
விள்ளாதே யொருவருக்கும் நெல்நீர்விட்டு
விரையவே யரைத்தபொடி வெல்லத்தூட்டே. ()

வெல்லத்தில் களஞ்சிமஞ் சாடிபூட்டு
விழுமூன்று முக்கால்நா ழிகையிற்பாரு
இல்லத்தி லிருந்துமிந்தத் தொழிலெடாதே
ஈசுரன்மே லாணையிது கர்மத்தாலே
தில்லத்தி லிந்தவித்தை பாவிக்காச்சு
தேரையர் சல்லியத்தின் குருவேயாச்சு
குல்லத்திற் பிரளைய நீர் வாங்கும்பேர்ககு
கொடியதொரு வசியமுமா மறைவுமாமே. (246)

ஆமப்பா கருணைவி விளையாமூலம்
ஆகியதோர் வசம்புடனே ராசன்தேவி
நாமப்பா வெளியுரைத்தோம் வேம்புவேர்த்தோல்
நல்மிளகு வகைமூன்று களஞ்சிமூன்று
ஓமப்பா படிசலமோர் மூன்றதாக
ஒடுக்கியதில் கொடியநஞ்சுக் கொடியின்சுண்ணம்
தாமப்பா மூன்முறைமஞ் சாடியியத்
தகர்ந்ததுசண் டாளநோய்து வாலைமுதல்பாரே. ()

பாரப்பா என்னசொல்வே னுதினுதன்
பார்தனிலே யிடைக்காட்டா னெனவேயுற்ருன்
சோரப்பா வகமதனுல் கல்லார்தன்னில்
சூதுசெய்து வந்தவுப்பைக் கிரியிற்சென்று
காரப்பா கல்லுருவாய் நின்ருனின்னும்
கதையதனை யறிந்துகௌ மதிநூல்தன்னை
சேரப்பா நெஞ்சகத்தி லடக்கிப்போடு
சென்றுபார் சிவகிருபை யார்க்கம்நன்றே. (248)

நன்றெனவே நான்சொன்ன படிநீயப்பா
நயந்துகொண்டு கௌமதியா மின்னூல்தன்னில்
குன்றென்ற கைலைவெள்ளி மலைபோற்சொர்னங்
குப்பல்குப்ப லாய்குவிக்கு மூன்னூல்பின்னூல்
ஒன்றென்று தாமுறைத்தோம் பதினெண்பேர்கள்
உரைத்துவிட்டா ரில்லையென்று மறைத்துப்போட்
பொன்னென்ற ரெண்டுகரு கல்விமாயம் [டார்
பிரித்துவிட்டேன் பின்மயமீர் புயத்தில்பாரே. (249)

புயத்தனிலே குழிவிழுகும் விபூதிதன்னைப்
பிடித்துவைத்துச் செபித்திடவே வளரும்பாரு
மயமதனை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
மைந்தனே நீயறிந்தால் மருங்கேகொல்லை
அயனரிமால் மும்மூர்த்தி விதியால்யோனி
ஆயிரங்கண் ணனதுவு மிதனுலப்பா
பயனதனை யறிந்துகொண்டு யின்னூல்தன்னை
பரமசிவன் மேலாணை பதனம்பண்ணே. (250)

மோகினி மந்திரவிதி.

பண்ணப்பா சூரியகி ராணந்தன்னில்
பார்தனிலே மோகினிதன் வசியவாலே
எண்ணப்பா செவ்வரலிப் பூநூற்றெட்டு
எடுத்துவந்து கெங்கைதனில் கிழக்காய்நின்று
உண்ணப்பா காரிரவு மூடுமட்டும்
உத்தமனே சிவாயநம மோகினியங்கென்று
பெண்ணப்பா வாலைரதி யிருபுயத்தில்நின்று
பேருபெற்ற தடையாளங் குளிப்பதாமே. (251)

ஆமப்பா விபூதிதனைச் செபிப்பாயாகில்
அப்பனே ஆகாசந் தன்னிற்பார்த்து
நேமப்பா தெற்கேதலை யாகவைத்து
நிஷ்டையிலே நிமிர்ந்துகொண்டு விபூதிதன்னை
காமப்பா மோகினியை நினைந்துகொண்டு
கருதியே விபூதிதனைக் குளியில்வைத்து
நாமப்பா முன்சொன்ன படியேநீயும்
நாடியே செபித்திடவே வளரும்பாரே. (252)

பாரப்பா திருநீற்றை யெடுத்துக்கொண்டு
பாரிலுள்ள மானிடர்களெவரானாலும்
நேரப்பா நினைந்துகொண்டு விபூதிபூச
நேராகக் கண்டவர்கள் பிரியமாட்டார்
ஆரப்பா யிதையறிந்தோ ரொருவரில்லை
அப்பனே நீயறிந்தா லின்னூல்தன்னை
வீரப்பா கோபமதை யடக்கிக்கொள்ளு
விருதாவில் மானிடரைத் துயர்ந்திடாதே. (253)

துயர்ந்திடுவா ருனைப்பார்த்தோர் பிரியமாட்டார்
தூசணித்தார் பிரமரிஷி மாரன்றன்னை
அயன்றிருமால் மும்மூர்த்தி அனைவோர்கூடி
ஆயிரங்கண் ணுய்ச்சபித்தா ரறிவுள்ளோர்க்கு
பயந்திதை நீ தொட்டெடுத்துப் பார்த்தால்தள்ளு
பார்தனிலே மிருகமதுக் குமிழ் நீர்தொட்டு
செயம்பெறவே காட்டினால் வசமேயாகும்
திரும்பாமற் கொண்டுசெல்லு கூடத்தானே (254)

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டு நீக்கு
    தன்னைமறந் துன்னைவிட்டுப் போகமாட்டா
ஏனென்றால் வாலைமோ கினியின்மார்க்கம்
    இந்தவித மானதோர் செயலேயாகும்
மானென்ற தேவாதி தேவரென்ன
    மாவேந்தர்க் கோரதிகள் வரலாரென்ன
சூனென்ற வாலையுட கிருபையாலே
    சோபமற்று லிவ்வகையைத் தொடுத்துப்பாரே. ()

தொடுத்துவரு மேயப்பா வுந்தன்கூட
    துரத்தியடித் தாலுமது போகமாட்டா
அடுத்துப்பா ரதுதானும் மதிகலங்கி
    அறிவுகெட்டு உன்னினைவா யிருக்குமப்பா
கெடுத்துவிடுங் கர்மவிதி சூழ்ந்துதானால்
    கெட்டமதி யால்மயங்கி கிருக்கித்தேறும்
கருத்துவைத்துத் துறத்திவிட்டும் பிரிந்துபோகா
    கர்மவினை யுனைவந்து சூழ்ந்தவாரே. (256)

வாரப்பா குழிவிழுந்த மார்க்கங்கேளு
    வாலையம் புயந்தனிலே சுளுக்கங்கென்று
கூரப்பா நிலையமர்ந்தோர் குழியுண்டாகும்
    குறிப்பாக யிதையறிந்தோ ரடக்கிக்கொள்ளு
சீரப்பா கௌமதி நூல் மார்க்கந்தன்னைச்
    சேகரமாய் மனதடக்கி வைத்துக்கொண்டு
காரப்பா மாய்க்கைபெற்ற சடலந்தன்னைக்
    கார்ப்பதற்கு யிடமறிந்து கருத்திலெண்ணே. (257)

யெண்ணப்பா யின்னூலை யுண்மையாக
    என்மகனே யெண்ணியபின் னடக்கிப்போடு
தன்னைத்தா னறிந்துமே நேமதிஷ்டை
    தான்புரியக் கர்மஞ்சூழ் பொருளுண்டானால்
உண்ணப்பா கொடியவிஷம் போல்நீயந்த
    ஊதாரி தேடிவைத்த பொருளைத்தின்னு
விண்ணப்பா உலகதனி லிருந்துவாழ்க
    விஞ்சையெனும் நவசதுர விபரங்கேளே. (258)

நாற்பத்தி முக்கோண சக்கரம்.

நவசதுர எழுகோண வட்டத்துள்ளே
நாடியே யாத்தாளட் சரத்தைப்பூரி
சிவமதுவாஞ் சடாட்சரத்தை நடுவிற்கீறி
தொந்திவயத் தைங்கரனை வலத்தில்மாறி
தவமதுவாம் பெற்றதொரு நந்திதன்னைத்
தலைமேலே சுத்திவரத் தொடுத்துக்கோறி
பவமதுவே யறும்படிக்குச் சுவரில்கீறி
பார்த்திடவே நேர்நேராய் வெடிக்கும்பாரே, (259)

வெடிக்குமடா மோதிரத்தைப் போட்டாலொட்டும்
விஷரேகை யில்லாட்டால் திசைகளெட்டும்
நொடிக்குமுன்னே நகர்ந்துவரும் சிவம்நின்றாடும்
நிதிகளெல்லாங் கைவசமாம் நிறைசென்றோடும்
அடிக்குமடா அட்டசித்தும் பாணம்போலாம்
அகத்தியர்சொல் கௌமதியின் னூலைப்பார்த்தோர்
பிடித்தபிடி தவறாமல் வராகிபூசை
பெருவதற்கு யிவ்வகையின் சித்திபாரே. (260)

சித்தியாந் தாம்பூரத் தகட்டிற்கீறிச்
செபிப்பதற்குத் திசைவடக்குக் கலைத்தோலாகும்
பத்தியாய் ஆத்தாட்கு அங்வங்கென்று
பாலிப்பாய் லட்சமுரு சொப்பனத்திற்தோன்றும்
நித்தியமு மீரைந்து வோர்நாளிந்த
நேமநிஷ்டைப் படியாய்செவ் வரளிபுஷ்பம்
சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் ரேகைகீற
சற்குருவா யோதிவைப்பாள் சார்ந்துபாரே. (261)

பாரப்பா சிதம்பரமு மிதற்குள்ளாச்சு
பரப்பிரம சொரூபமயம் வெளியதாச்சு
நேரப்பா யிதையறிந்தால் வெளிநேராச்சு
நீனிலத்தி லட்டவயி ரவனுமாச்சு
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் வாலையட்சரம்
அப்பனே அங்வங்ஸ்ரீ யும்அங்கென்று
சேரப்பா நூற்றெட்டு உருத்தான் நீயும்
செய்வதற்கோர் சதுரமய ரேகைகேளே. (262)

சதுரமதாய் ரேகையிட்டு ஆதிநேரே
தாக்குவாய் சாந்தமெனு மூக்கோணத்தை
உதிரமய மானஉயிர் சிகாரத்துள்ளே
உண்ணிப்பா ரதின்கீழே ஸ்ரீ அங்கென்று
மதுரமதை யென்னசொல்வேன் திசைதானுவில்
மவுனமப்பா அங்வங்லங் மூடியிற் சிவாயம்
எதிரான அடி வெளியில் ஓங்காளி அங்கென்று
என்மகனே நாட்டியபின் னுட்டங்காணே. (263)

காணப்பா யிப்படி நீ யெழுகோணத்தைக்
காரீயத் தகடதிலே கீறிக்கொண்டு
பேணப்பா முன்சொன்ன படிபோலிந்தப்
பிரணவத்தி னுயிரெழுத்தைச் சரியாய்ச்சேரு
வீணப்பா பலதுறையும் பார்க்கவேண்டாம்
விடையமப்பா சர்வாங்க சக்கரத்தின்சூட்சம்
உண்ணப்பா யெடுத்ததொரு முறைகட்கெல்லாம்
உத்தமனே தொந்தமிடு மந்தங்கேளே. (264)

அந்தநவ முதலெழுத் தீரைந்தேகம்
அப்பனே அஞ்சுரெட்டிப் பிரிவுசாந்தம்
இந்தமுறை சிங்கமதில் ஈரேழாகும்
இப்படியே யிருநான்கிற் பிரிவிலாறு
சந்தமெனுங் கன்னியதிற் மூன்றதாகும்
சார்ந்ததொரு தகர்தனிலே யாறதாகும்
பந்தமப்பா புந்திதனி லிருநான்சேமு
பார்தனிலே யகண்டவெளி முன்னுன்கொன்றே. ()

ஒன்றான திப்படியே அன்பத்தொன்று
உகந்து நீ கீறியபின் னுலகந்தன்னில்
குன்றான மலைகிரிகள் நகலுமார்க்கம்
கூரியதோர் படிமுறையின் விதியின்மூர்க்கம்
நின்றுடுஞ் சித்துமுறை வராகிகோணம்
நிட்சயத்துக் கீறுதற்கு முறையின்தீர்க்கம்
நன்றாக நாம்வெளியா யுரைத்தோமப்பா
நாடியிதைப் பூசைசெய்து நயந்துபாரே. (266)

நயந்துபார் நாற்பத்து மூக்கோணந்தன்னை
    நலமான ஆதிகுரு நெஞ்சந்தன்னில்
மயந்துதிசெய் தோதிவிப்பார் தெரிசனத்திலப்பா
    மயங்காதே விருதாவில் பலநூல்பார்த்து
பயனறிய மாட்டார்கள் விருதாமூடர்
    பார்தனிலே விதவிதமாய்க் கோடுகீறி
செயலறியார் நிர்மூடர் பலனென்றில்லை
    செபித்திடவே சர்வமுமுன் சித்தியாச்சே. (267)

ஆச்சப்பா முன்முறையின் விதியினாலே
    அல்லவென்றால் யாதொன்றும் பலனென்றில்லை
பேச்சப்பா வீண்பேச்சுக் கதைநேராச்சு
    பேருபெறப் பலனென்றும் வழியொன்றில்லை
யேச்சப்பா யிவனாலே வசையுண்டாச்சு
    என்மகனே கௌமதிநூல் வெளியதாச்சு
காச்சப்பா முன்சொன்ன முறையினாலே
    கருத்தறிந்து பலவகையும் பிரித்துக்கீறே. (268)

மோடி

கீறியதோர் சக்கரத்திற் பணத்தைக்காசை
    கீறிவைத்து நவதான்யம் பலபயறுவிபூதி
தேறியதைக் கலவிச்சு யிதனிலிட்டுத்
    தியானித்து சக்கரத்தின் முன்னேவைத்து
மாறியதை வாரியெறி வண்டுதும்பி
    மைந்தனே பறந்தடிக்கு மெவரானாலும்
சீறியதை மோடியென்று யெடுக்கமாட்டார்
    செகத்தனிலே செக்குலக்கை செய்திகேளே. (269)

செக்குலக்கை தனைநிருத்திச் சங்கிலியினோடு
    செபித்ததொரு விபூதிதனைப் பூசிப்போடு
பக்கமதில் வாருகோல் செருப்புக்கேளீர்
    பறந்தடிமுன் திருநீறு தொட்டுச்சாடு
சிக்கெனவே ருட்டொன்று சுழட்டியாட்டு
    சிறந்துகொடு சாத்தையள்ளிச் சிறசிற்கூடு
வெக்கமதை யென்னசொல்வேன் ஓகோகேடு
    விகிர்திபெற அடித்துருட்டு விபூதிபூசே. (270)

பூசியதோ ருட்டைதனைச் சுழற்றக்கேளு
பூட்டக மறிந்தெதிரி செருப்பைக்கீறி
வீசியே யெறியுமுன்னே ருட்டைநீயும்
விசைகொண்டு சுற்றிவிடு வந்துசேரும்
தேசியெனுங் கழுதைபரி குதிரைப்பாந்தில்
சிந்தித்த யிடமெல்லாம் பணம் போய்ச்செல்லும்
மாசியே அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேம்
மைந்தனே நீயறிந்து மனதிற்கொள்ளே. (271)

கொள்ளப்பா குறிப்பானதொரு மார்க்கந்தன்னைக்
கூறியதோர் முறைப்படி நீ தவருமற்ருன்
தள்ளப்பா அடங்கோப மிரண்டுந்தொல்லை
தாரணியில் மோடிவித்தைக் கிணைவேறில்லை
உள்ளப்பா வகமுனக்கு வெளியாய்ச் சொன்னேம்
உத்தமனே மோடிவித்தை யதிகமார்க்கம்
தள்ளப்பா சீசீசீ யதுவேகொஞ்சம்
சாமீப யோகமயஞ் சாற்றக்கேளே. (272)

சாற்றுகிறேன் சிலசூஸ்திர விதியின்போக்கு
சார்புநிலை யறியாத மதிகெட்டோர்க்கு
வேற்றுமொரு கெண்டியொன்று கூகமான
விலாசமுள்ள கிணறதனில் கவிழ்த்திமூடி
சேத்துநீ கயர்கொண்டு கெண்டிதன்னில்
சேர்த்திருக்கிப் பாலமதில் நடுவில்தூக்கி
போத்துவாய் பீதாம்பர வஸ்திரத்தால்
போற்றியபின் சிவமயத்தை யடைத்திடாயே. (273)

அடைத்திடுவாய் சிவமயத்தை யிழுத்துநீயும்
அப்பனே யிழுத்துவிடு கிணற்றுத்தண்ணீர்
புடைத்துப்பா ரகாச கெங்கைமார்க்கம்
பொழிந்தபடி போலருவி தெளிந்தசாய்கை
விடைத்திருப்பா ரித்தை நீ யறிந்தாயாகில்
விஞ்சையென்ற யேத்துமதி யிறக்குமதிபோக்கு
கிடைத்திடுமோ மலைகனக நிதியீய்ந்தாலும்
கிரிகையென்ன யோகமென்ன கௌமதியைப்பாரே

யோக நிலை.

கௌமதியிற் கெவுனமுறை மார்க்கங்கேளு
கிருபையுற்ற பெழுத்தெனுமட் சரத்தையோது
மௌமதியா யிதையறிந்தோர் நிலையாய் நின்று
மனந்துணிந்து உருசெபிக்கில் மதியின்மார்க்கம்
சௌமதியாஞ் சுவாசமெனுஞ் சுழியிற்சிக்குந்
தனையறிந்து கண்டிக்கும் வழியுந்தோணும்
பௌமதியில் சிவஞ்சுழித்து மலக்கட்டெல்லாம்
பரிசோதித் தலம்பிவிடும் பாசமற்றே. (275)

பாசமற்ற பேர்களுக்கு நிலைநின்றேதான்
பார்த்தவுடன் கடிகையொன்றில் தோற்றும்பாரு
ஆசமற்ற தனமாசை பிள்ளையாசை
அறிவுகெட்ட மயலாசை காமவேசை
நேசமற்ற மண்ணாசை யிவைகள்சேர
நினைத்திருக்கும் நிர்மூடர்க் கிதுகிட்டாது
வாசமற்ற வூணாசை பூணுமாசை
வஞ்சனைகள் செய்விதங்கள மார்க்கம்பின்னே. (276)

பின்னாசை பெண்ணாசை பிறவியாசை
பிரியாத மனக்குரங்கு விகர்ப்பமாசை
தன்னாசை யுள்ளதெல்லாம் வெறுப்பானாகில்
தவசிமேற் றுருவமயந் தோற்றும்பாரு
இன்னாசை கௌமதிநூ லாசைவைத்து
யியங்குமன மயங்குநினை யோகஞ்செய்ய
மின்னாசை கொண்டவன்போ லின்னூலாசை
மிகழ்ந்துகவ ரிகழ்ந்துவிடான் விரும்புவாரே. (277)

விரும்புவான் சிவயோகஞ் செய்வோமென்பான்
வீரடக்கான் குரும்பொடுக்கான் அடமூப்போக்கான்
இரும்புருக்கி ரசவாதஞ் செய்வோமென்பான்
யித்தலத்தி னில்லரத்தி னாசையாலே
அரும்புருக்கு கனதிமிளைத் தாளையூணி
அரிவையெனு மனவிமக்கட் காகவேண்டும்
சுரும்புமய மானஉரு சிவத்தின்கூறு
சொல்லவொண்ணு ஆசையது துலைக்கக்கேளே. ()

துலக்கக்கேள் முன்சொன்ன ஆசாபாசம்
துலைத்து நீ சிவயோக மார்க்கம்பாரு
வலைக்குள்ளே சிக்கி நின்ற மச்சம்போலே
வகைதெரிந்து உன துமனக் குலைக்குள்ளே தான்
சிலைக்கக்கேள் உற்றபொரி காணமாசை
செகத்தில்தா தாக்கள்மெய்க்கக் கண்ணைமூடி
புலைக்கக்கேள் கைவிரித்து யிருக்கும்பேர்கள்
புத்திகெட்ட நிர்மூடர் புகழத்தானே. (279)

புகழவே கைவிரித்து யிருக்கும்பேர்கள்
பூவுலகில் கண்கெட்ட குருடர்மூடர்
இகழவே விருதாவில் மனதைப்போக்கி
இருந்ததினால் யா●தொரு பலனுமில்லை
நிகழவே பலகதைகள் வீண்போக்கப்பா
நீயறிந்து ஓர்நிலையாய்க் கடிகைநேரம்
அகழவே அனுகூலஞ் சுவாசந்தன்னை
அலையாமற் கலையாமல் அனுஷ்டிப்பாயே. (280)

அனுஷ்டிப்பாய் சுவாசமதை யடக்கவேண்டாம்
அப்பனே யோர்நிலையில் நிலையாய்நில்லு
தனுஷ்டிப்ப மானதொரு தவளைச்சங்கு
தாளிசையிற் சின்னமுறை யூதும்நாதம்
கெனுஷ்டிப்பாய் சிங்கநா தத்தின் வாத்யம்
கேட்டிலையோ அவ்விதியின் மதியின்தீர்க்கம்
இனுஷ்டிப்பா யிப்படியே இடங்கள்தோறும்
இருந்தாடுஞ் சிவமகிமை யினிதுபாரே. (281)

பாருநீ யின்னமொரு வகைதானப்பா
பார்தனிலே காளையார் கோவில்காட்டில்
நேருநீ யதின்மேற்கே மூலையொன்று
நெடுந்தூர மல்லவிடு காதம்நாலு
சேருநீ யங்கேயொரு காளிகோயில்
சிவசத்தி பீடமதில் நேரதாக
தாருநீ பார்த்திடுவாய் ரெண்டேயுண்டு
துள்ளுகுட்டி கொள்ளுகட்டி கூட்சந்தானே. (282)

தானான மரங்கள்ரெண்டும் பேரேதென்னில்
தாவிப்பே னுந்தனுக்கு விபரமாக
ஏனால் ரசகுளிகை ராஜாளிவிருட்சம்
ஏறுசின்னி யிறங்குசின்னி யென்றுபேராம்
ஆனால்தீ யதினுடைய பழத்தைவாங்கி
ஆடிதனில் பௌரணையில் பாதிப்போதில்
வேணகப் பழுத்துதிரும் வேளைபார்த்து
வேண்டிவா கடிகையொன் றில் மறந்திடாதே. (283)

மறந்துவிட்டால் பழுத்தபழம் உயரயேறும்
மானிடரில் பேருபெற்ற பதினெண்பேரும்
பறந்துவந் தெடுத்திடுவார் முன்னதாக
பார்த்தவுட நீயறிந்து யெடுத்துக்கொள்ளு
திறந்துதியை யென்னசொல்வேன் ரத்தப்போலாம்
நிமிளைகட்டும் ராசாளி நிவர்த்திகேளு
துரந்துதியாம் நாற்பத்தி மூக்கோண நீறு
தொகுத்தறிந்து செபித்தெரிந்து செல்லுவாயே, ()

கெவுனம்

செல்லுவா யிதினுடைய மார்க்கங்கேளு
சென்றெடுத்துக் கொண்டுவந்து கனியின்சத்தை
கொல்லுவா யிடைக்கிடைதான் நிமிளைசேர்த்து
கொண்டுவந்து குடகரியில் கொடுத்துப்பாரு
வெல்லுவா யாகாச கெவுனமார்க்கம்
விஞ்சைபெற்றுக் கயிலாச மேறுயேறும்
வல்லுவாய் கொப்பரையில் வங்கம்போட்டு
மைந்தனே உருக்கியிந்தக் குளிகைபோடே, [285)

போடப்பா ரசகுளிகை போட்டமார்க்கம்
பூர்வீகச் சத்துவிஷ நீரோடெல்லாம்
காடப்பா அக்கினிக் காடாய்க்கிண்டு
கடந்துபோ யப்புரத்தில் குதிகொண்டாடும்
தேடப்பா அதையெடுத்துக் கெவுனமார்க்கம்
தெரிவதற்கும் மறிவதற்குந் திறமிதாச்சு
ஓடப்பா நினைத்தவிட மெங்கெங்கேனும்
ஓடிதொடி நேரமதில் திருப்பும்பாரே. (286)

திரும்பவுமே யின்னமொரு வகைதான்கேளு
திருமூல வஸ்துவெனுஞ் சத்துநீதான்
அரும்பொருளின் சமையகுரு வாதிமூலம்
ஆணரசு பெண்ணரசு அறிவின்செய்கை
விரும்புநே ரித்தனைபித் தென்றுஞ்சொல்வார்
வீணாதி வீணர்செய லறியமாட்டார்
சிறும்பகளி பெருங்குறளி சற்றேதோன்றும்
செகந்தனிலே பதினெண்பேர் மறைத்திட்டாரே. ()

தாம்பூரபற்பம்

மறைத்திட்ட வஸ்துவது வெளியாய்ச்சொல்வேன்
மைந்தனே தாப்பூர பற்பம்நீற்ற
உரைத்திட்ட சிருகுறலாந் தீப்பூடென்று
உத்தமனே யிவ்வகையின் பேரொன்றுச்சு
முறைத்திட்ட மறியாமல் பலநூல்பார்த்து
மூடர்களாய் வெகுபேர்கள் கூடிக்கூடி
நிறைத்திட்ட மறியாமல் புல்பூடெல்லாம்
நீனிலத்தில் லரைத்தெடுப்பான் செத்தமாடே.(288

செத்தேத்துஞ் சிறுகுரலுந் தவளைப்பித்து
சேர்த்தரைத்துத் தாம்பூரக் காசிற்பூசி
சுத்தத்து யீரமற ரவியில் வைத்து
செய்புடமாங் கவசமிலாப் புடத்தில்போட
சத்தத்து துய்யமலர் நிறமுண்டாச்சு
சாட்டப்பா தாம்பூரக் கட்டியெல்லாம்
ஒத்தத்து யிடைக்கிடை நீ கனமாய்ப்பூசி
ஒழுங்காய்ப்பின் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடே ()

போடப்பா பலமொன்றில் எருத்தான்பத்து
போட்டிடவே அந்தயிடைக் கிடைதான்செம்பு
தேடப்பா பத்துக்கொன் றுகநீயும்
தேடியதோர் தாம்பூரஞ் சரியாய் நீத்து
ஆடப்பா யிப்படி நீ முறைதப்பாமல்
அணுவளவு தப்பிவிட்டால் புகைந்துபோச்சு
நாடப்பா வடநாடு தேசந்தன்னில்
நாடியே கண்டுகொள்ள விபரங்கேளே. (290)

விபரமப்பா ஆனைமலைக் காட்டில்நேரே
 விருச்சிகத்தின் திங்களந்தம் விரும்பிச்செல்லும்
துபரமப்பா கைச்சிலையில் உறைதான்போடு
 துணியாமல் கெணித்தரைத்து யிலையால்மூடு
கபரமப்பா யந்தயிலைச் சீலைதன்னில்
 கசக்கியே மசக்கையில்தீப் பிடிக்கும்பாரு
நிபரமுற்ற யிலைக்குமே யங்வங்கென்று
 நீனிலத்தில் பதினெண்பேர் மறைத்திட்டாரே. ()

தீப்பூடு

மறைத்திட்டார் காளையார் கோவில்காட்டில்
 மைந்தனே நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
விரைத்திட்டா ரதுகாண மாட்டாயப்பா
 விருதாவி லலையாமல் அதின்மேற்காக
வரைத்திட்டார் மலையோரங் கொடியகாட்டில்
 வழியறிந்தா லிருக்குமிடந் தீப்பூடென்று
உரைத்திட்டா ரத்தலத்தோ ரனைவோர்சேர
 உத்தமனே யதையறிந்து பிடுங்கிக்கொள்ளே(292)

பிடுங்கி நீ யரைப்பதற்கு விபரங்கேளு
 பிதற்றுதே ஆட்டுத்தோல் கவசம்பூணு
நடுங்கிடுவார் நஞ்சென்பார் தீப்பூடென்பார்
 நாட்டிலொன்று மறியார்கள் நாதன்மூலம்
ஒடுங்கி நீ முகமாக வைத்துக்கொண்டு
 ஓரிடைக்கு நேரிடைசேர்த் திடுநீபற்பம்
நெடுங்கியெனுங் கொல்லாத நஞ்சுதன்னை
 நீயறிந்தா லந்தச்சார் தன்னிற்போடே. (293)

போடப்பா பாம்புநஞ் சதனைவாங்கிப்
 போட்டிடவும் மந்தச்சார் சரியிடைதான்சேரு
சூடப்பா வொன்றுமில்லை விஷமுமில்லை
 சூட்சமப்பா உண்டுபார் மதுரமாச்சு
ஆடப்பா யிப்படி நீ யவித்தபச்சை
 ஆவின்வெண்ணெய் தனையெடுத்து யிந்தச்சாற்றில்
சாட்டப்பா அருகுநுனி திவலை நீயும்
 சாடியபின் கடிகையொன்றில் நீறிப்போச்சே (294)

நீறியதோர் மூன்முறையி னெருத்தப்பாமல்
நீற்றியதோர் பற்பமதை வெந்நீர்தன்னில்
கீறியயின் ஞவின்பால் கறந்தமேனி
கிருதமப்பா யென்னசொல்வேன் மதுரமாச்சு
வீரியமா மிதையுறியார் உலகத்தோர்கள்
விருதாவில் கண்கெட்ட விருதாமூடர்
கூறியதோர் பாடல்பதி னெண்பேர் நூலும்
கொண்டலைந்தார் பண்டபிலங் கண்டிடத்தே. (295)

கண்டதைத்தான் பண்டபிலஞ் செடியைக்கேளு
கனகமய மூலிகையின் தீப்பூடென்றும்
விண்டதப்பா பட்டுநூல் விளிம்புவர்ணம்
மேனியெல்லாம் பொன்னிறம்போல் சுத்தவாசம்
புண்டரிக மலர்வாசம் போலுண்டாகும்
புதுமைதனை யறியவென்று புகழ்ந்துநீயும்
தண்டான மரணமுற மூகர்ந்திடாதே
சனியான கொடியசனி சண்ணும்பாரே. (296)

பாரப்பா அண்டர்கோ னரிமாலாணை
பார்தனிலே வாசமதை மூகர்ந்திடாதே
சீரப்பா கருநாவி யாவின்நஞ்சு
தீயான தீயதிலுங் கொடிதென்றெண்ணு
தூரப்பா மும்மூர்த்தி மூன்றுபேர்போல்
துலங்கியே ஓர்புழத்தில் நிலையாய்நிற்கும்
காரப்பா அதனிடையில் மூத்தாள்சேர்ந்து
காத்திருப்பாள் பிசாசெல்லா மோடிப்போமே. (297)

ஓடிப்போ மதனிடையில் வேரை நீயும்
உகந்தசெவ்வாய் தனிற்பிடுங்கி யுலர்ந்தபின் நீ
சூடிக்கோ கொடியரவு வழிகொண்டேகும்
சூட்சாதி சூட்சமப்பா காளிகோவில்
தேடிப்போய் நின்றதுபார் மாமொன்றில்லை
தீப்பூட்டின் பச்சிலையின் குணத்தினாலே
ஆடிக்கொண் டாடுகின்ற கையில்பந்தம்
அணைந்துபோஞ் சுட்டிடுதென் யெறிவான்யாரே. ()

எறிந்திடுவா னதினுடைய விபரந்தன்னை
என்மகனே உந்தனுக்கு நேராய்ச்சொல்வேன்
தெரிந்துகொள்ளு அதினுடைய காயைக்கேளு
திருக்கான வலம் புரிக்காய் போலதாக
விரிந்திருக்கு மதின்வித்து லிங்கம்போல
வடிவுகொண்ட சிவகளையின் மார்க்கங்கண்டு
அரிந்தெடுத்துப் பார்த்திடுவாய் கொத்தொன்றுச்சு
அப்பனே அதில்மூன்று காயுண்டாச்சே, (299)

காயான நடுக்காயி லிங்கரூபம்
கருதியே ஒன்றைப்பார் மேகரூபம்
சாயான பக்கமதில் யீசரூபம்
சார்ந்துபார் மும்மூர்த்தி யிவர்கள்ரூபம்
பேயான பேய்பிடித்த பேர்கட்கிந்தப்
பெருமூலந் தனையுரைத்துத் திலதம்போடு
நோயான சயித்தானோய் மாரிப்போச்சு
நுணியான மயிர்க்காம்பு நுணியிற்போடே. (300)

போடப்பா மயிர்க்காம்பு நுணியிற்போடு
போட்டபின்பு பிசாசெல்லா மோடிப்போச்சு
சாட்டப்பா யிடுக்கிக்கொண்டு யிலையை நீயும்
சாடுவதே யல்லாது கைதொட்டாட்ட
ஆட்டப்பா தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
அப்பனே நீயறிந்தா லருந்தக்சேவீர்
கூட்டப்பா தோல்கவச முறையைப்போட்டு
கூட்டியே பற்பமுறை கருவைச்செய்யே. (301)

செய்ததொரு குருவதனை நவலோகத்தில்
செலுத்துவாய் நிமிளைமுதல் வலுச்சத்தேற்ற
உய்துபா ரணுவளவு உமிழ்நீர்தொட்டு
உத்தமனே கொடுத்துப்பார் சொர்ணமாச்சு
மொய்த்திடுவா ரிதையறிந்தோ ருனைவந்தேய்ப்பார்
முழுமூட ரானவர்க்கு மோசமாக
செய்திடவும் வைதிடவும் பொய்கள்சொல்லி
திரிந்தலையு ஓதிவைப்பாய் தேசத்தோர்க்கே. (302)

தேசத்தி லுள்ளவர்க்குப் பொய்தான்சொல்ல
தோசமொன்று மில்லையப்பா வாதத்தாலே
மாசற்ற தீப்பூடு யிலைதான்கண்டால்
மைந்தனே தீயெரித்து தளையின்மீது
வாசற்றோர் நேர்நிற்கும் படியாய்நீட்டு
வாடைதைத்தா லுடன்சிரசில் புகையும்பாரு
மூச்சற்றுப் போம்படிக்கு மேலேமூடு
மூன்றரைக்கால் நாழிகையில் சென்றுபாரே. (303)

மண்டுகபற்பம்

சென்றுபார் மண்டூக பற்பமாச்சு
செகந்தனிலே ரெத்தமுறை பாண்டுக்கெல்லாம்
கொன்றுவிடு மும்மூல வஸ்தின்பற்பம்
குணமதனை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
நன்றுநா லாயிரத்து நாற்பத்தெண்ணோய்
நாசமறுந் தீப்பூடு நகைத்த மார்க்கம்
தின்றுவிடும் வியாதியெல்லா முண்மையாக
தீதறவே யின்னமொன்று திருத்தக்கேளே. (304)

திருத்தமப்பா மண்டூக பற்பத்தாலே
செய்கையென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
வருத்தமப்பா வொன்றுமில்லை வரலாறுகேளு
மாயவனு மீசன்முதல் மூன்றுபேரும்
கிருத்தமப்பா கயிலைவெள்ளி தனிலுண்டாச்சு
கிருபைதனை யறிந்தவர்கள் பிடுங்கிப்பின்னும்
பொருத்தமப்பா யில்லாமற் களையேதென்று
பிடுங்கியே யெரிந்துவிட்டார் புதுமைகேளே.(305)

புதுமையென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
பூவுலகில் மாமூலம் வந்தவர்க்கு
புதுமையொன்று யீசுரன்மேல் பாணமாக
பாவித்து ஏவிவிட்டான் மதனவேள்தான்
சதுமைதனை யறிந்துசிவன் நெற்றிக்கண்ணால்
தனையெரித்தா ரக்கதையின் வரலாறு தன்னை
இதுமைஇரு ளென்றுமுன்னோர் மூவர்கூடி
யெரித்துவிட்டார் கயிலைவெள்ளி தீப்பூடென்றே.()

என்றதினால் தீப்பூடு யென்றதாச்சு
ஈசுரன்றன் நெற்றிக்கண் ணெறித்ததாச்சு
குன்றதினால் சேதம்வரு மென்றேசொல்லி
குருமூல வஸ்துமதன் குணத்தினாலே
அன்றதினால் கயிலைதனில் மூளைக்கலாச்சு
அப்பனே அதைமூவர் பரிக்கலாச்சு
நன்றவர்கள் வெள்ளிசொர்ண மாமென்றெண்ணி
நாட்டிலே பதினெண்பேர்க் கீய்ந்திட்டாரே. (307)

பதினெண்பேர்க் கீய்ந்திடவே பொதிகைதன்னில்
பார்த்தவர்க லெல்லோரும் பார்த்துப்பார்த்து
விதினெண்ணேர் படிப்படியே செந்தூரங்கள்
விசகுளிகை ரசகுளிகை வேணவேண
மதிநண்ணு யுற்றவர்கள் வாதஞ்செய்து
மறைத்துவைத்தார் கிரியரையில் வரலாறுமார்க்கம்
சதிநண்ணு நூல்தோறும் மடையாளத்தை
சாற்றினார் லெக்குடனே சாற்றினாரே. (308)

சாத்தினதோர் பாவவினை சத்திலேதான்
சாயுட்சிய பதகிரியி னருவிமேலே
மாத்திரைப்போ தாகிலுமே பிரியாயோக
மார்க்கமுற்ற பேர்களுக்கே யேற்குநிலைதோற்றும்
சூத்திரமாய் முன்முறையின் விதிதப்பாமல்
செபித்தவனே சபித்தநிதி சகத்திலேற
ஆத்திரமாய் நீயுமந்த நிறையைத்தப்பி
அபகரிக்கில் கெடுமதியை அறிந்திடாயே. (309)

அறிந்திடுவாய் யம்மலையில் குகையில்காவ
லாகியதோர் வயிரவனை யப்பால்நிற்க
தெரிந்திடுவா யாமாகில் பதினெண்பேர்கள்
தேடிவைத்த சகடுமருந் தினக்கேயீடு
பிரிந்திடுவா யரைவாசல் நொடியிற்காண்பாய்
பதம்பணியும் பூதகிணச் சணமுன்னீரு
சொரிந்திடுவாய் சகடுரச மணிச்செந்தூரஞ்
சொர்ணமய மின்னமுமே சொல்லக்கேளே. (310)

சொல்லக்கேள் பொதிகைதனி லிருந்தமூலம்
சொரூபமய மரூபநயந் தோன்றல்மார்க்கம்
அல்லக்கேள் கன்னிக்கா வடிக்குமேற்கே
அதுகடந்து காதவழி வடமேற்காக
கொல்லக்கார் வனக்காடு ஓடையொன்று
கொடியவனஞ்செடியடர்ந்த காட்டுக்குள்ளே
நல்லாகக் கார்முகில் மானம்போன்ற
நாடதிலே மூலைத்தவஸ்து நயந்துபாரே. (311)

நயந்துபார் பொதிகைதனி லிருந்தபேர்கள்
நாடியிதை யறிந்துகொண்டு நளினவாசம்
பயந்தருதல் கன்னிக்கா வடிக்காடு
பரப்பிரம வஸ்து நிக ரென்றேயெண்ணி
செயந்தருகக் காளையார் கோவிற்காட்டில்
சிலபேர்க ளனேவோர்கள் கூடிக்கூடி
அயந்தருத லிரும்புசெம்பு அருபமாகி
அப்பனே அயன்விதியை விலக்கினரே. (312)

அயன்விதியை விலக்கினபே ரனேகருண்டு
அப்பனே காளையார்கோவில் காட்டில்
மயமிதனை யறியார்கள் உலகத்தோர்கள்
மாற்றமுற வொருவருக்குந் தோன்றமாட்டா
பயனிதனை யெவரறிவார் தீப்பூடென்பார்
பார்தனிலே யாதொன்றுந் தீண்டாதப்பா
செயமுறவே யுந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேன்
செய்கைமுறை யிதுவல்லால் செந்தூரங்கேளே. ()

செந்தூரம்

செந்தூர முறையொன்று வழிதான்கேளு
செகத்திலுள்ள காமப்பால் மதனப்பாலை
வெந்தூர லானதொரு வெள்ளையுப்பு
வீட்டிலுள்ள கரியுப்பு விரோதம்போக்கி
நந்தூர லென்றும்பேர் கரியுப்பான
நயமுற்ற உப்பதிலே படிதான்வாங்கி
விந்தூர லறுகுருணி கடலைச்செய நீர்
வேண்டிவந்து பதினறு படிதான்கூட்டே. (314)

உப்பு

கூட்டப்பா பதினாறு பங்குவிட்டு
கூடியபின் னோராளின் பரிசமாக
மாட்டப்பா குழிவெட்டித் தகர்வெள்ளாட்டின்
மலமதனை யொருகோட்டை சரியாய்ப்போட்டு
நாட்டப்பா யிந்தமுறைப் படி நீர்தன்னை
நடுவிலே நாட்டிமலக் கவசமூட்டு
பூட்டப்பா யிருமூன்று மாதஞ்சென்று
பூட்டியபின் குழிதிறந்து யெடுத்துப்பாரே. (315)

எடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் றீங்குசாலே
யிந்தமுறைக் கொன்றுபோட் டிடவேயாச்சு
கொடுத்துப்பார் செந்தூரம் உமிழ்நீர்தொட்டு
குன்றுமலை யாகவள்ளிக் குகையிற்சேரு
அடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் உலகத்தோர்க்கு
அப்பனே உந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேன்
விடுத்துப்பார் முருக்கமலர் மதுரமாச்சு
விடையமொன்று யின்னமுறை விபரங்கேளே. ()

விபரமப்பா பதினெண்பேர் மறைத்தமார்க்கம்
விடையமதை நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
அபரமப்பா வெளிதனிலே ரெண்டென்பார்கள்
அறுசுவையாங் கருமறைத்தல் வெளியாய்ச்சொன்
உபரமப்பா வென்றுசொல்வா ரல்லகேளு [னோம்
உத்தமனே வீட்டிலொன்றென் றுறைத்தார்பாரு
கபரமப்பா யீரெழுத்தும் பனிரெண்டாச்சு
காரணத்தை யறிந்தவர்க்குக் கைகண்டாச்சே. (317)

கைகண்ட தின்னமொரு வகைதான்கேளு
கருவான தீங்குசுப்பு தனித்துவாங்கி
மெய்கண்ட செயனீரை எடுத்துக்கொள்ள
மிகுந்ததொரு சலவையிட்ட பீங்கான்தன்னில்
மைகண்ட ரவிபனிநீர் ரவியில்வைக்க
மைந்தனே செயநீருண் டாச்சுபாரு
தெய்கண்ட நடனரச கரியின்கூத்தை
தூக்கியே சதுரம்நாற் களஞ்சிபோடே (318)

போடப்பா கடிகையொன்றில் சகடதாகப்
புளகிதமாய்த் திறட்சியுற்றுக் குதிகொண்டாடும்
ஆடப்பா கொப்பரையில் வங்கம்போட்டு
அனல்மூட்டு குளிகையிடு விஷத்தையுண்ணும்
சூடப்பா சிரசதிலே எடுத்துக்கட்ட
சிவலோக அண்டசரா சரத்தைமூட்ட
ஓடப்பா கெவுனமுறை மார்க்கஞ்சொல்ல
ஓர்துடிக்கி வாயடக்கி மூழியைமூடே. (319)

மூழிமூடி நொடியொன்றில் நூறுகாதம்
மூழிக்குமுன்னே கொண்டுசெல்லு மிடையில்நீயும்
தெளிவாடி மூழித்துவிட்டால் குறையங்கூக
தெளியாத கசவிருட்சம் யெதுவிலேனும்
பளிசாடிப் போட்டுவிடுஞ் சொன்னேனப்பா
பாவகத்தை யறிந்துகொள்ளு பதனம்பண்ணு
வளிகூடிக் கயிலைமலை தன்னைத்தேடி
வகுத்தபடி தொகுத்துவிடும் வரலாறுதேரே. (320)

காரீயவெள்ளி.

தேருவாய் தங்கையக்காள் சயனச்சாறு
தெரிந்துகொள் கொடியிலைவெத் திலையாமப்பா
பேருபெற்ற மூப்பூவின் வழலைதொட்டு
பிழிந்தெடுத்து வங்கமது உருக்கிச்சாய்க்க
வேறுமய மென்னசொல்வேன் கண்விட்டாடும்
விளங்கியதோர் காரீயம் வெள்ளியாத்து
கூருதனை யுரைத்துப்பார் சரிகைவெள்ளிக்
குணமதுதான் போதாது கொடியதாச்சே. (321)

ஆச்சப்பா போதொன்றில் வெள்ளியாச்சு
அப்பனே வாதநீர் கைக்குள்ளாச்சு
பேச்சப்பா யென்னசொல்வேன் தீங்குசுப்பு
பெறுவதற்கு மாச்சலென்று யிலைச்சார்சொன்னேன்
மாச்சப்பா வொன்றுமில்லை தூணிச்சாருக்கு
மைந்தனே தகுதியுற்று லணு நீயீய்ந்து
கார்ச்சப்பா காரீயங் கொப்பரையில்நீயும்
காய்ச்சியபின் முகந்தூத்து கனகமாத்தே. (322)

மாத்தப்பா சரிகைமாத் தருதானென்ன
மைந்தனே யிதற்குமொரு நிகர்தா னுண்டோ
ஊத்தப்பா யிப்படி நீ ஒன்றேபோதும்
உத்தமனே வீரடங்கு முரஞ்செய்யாமல்
தாத்தப்பா யிதுகூத்து தருப்போலீயத்
தனக்குண்டு உனக்கின்று வெளியாய்ச்சொன்னேம்
கூத்தப்பா யிதுகூத்து வேறென்றில்லை
கொடிதான வாதமுறைக் கூத்திதாச்சே (323)

ஆச்சுதப்பா மூலிகைகள் தொண் ணூற்ருறில்
அப்பனே சன்னிக்குப் பதினெட்டேதான்
போச்சப்பா துவாலைக்கு மதுநோாக
போக்கியே வாய்வதுக்கு அறுநான்கேதான்
பூச்சப்பா வாதமுறைக் கொன்றேகேளு
பூவுலகில் கனமூலி வனமூலியாச்சு
தீச்சப்பா தாமெனவே தீப்பூடென்று
தீதகற்றும் வாதவஸ்து தெரிந்துகொள்ளே. (324)

தெரிந்துகொள்ளு மூலிகையில் முப்பத்தஞ்சு
தீதற்ற தயிலவகைக் கிதுவேயாகும்
அறிந்துகொள்ளு சோதிமர விருட்சமாச்சு
அப்பனே நீற்றினரு ஜாளியாச்சு
எறிந் துவிடு நீர் நீருய் பற்பமாச்சு
என்மகனே யதுவிட்டால் தீங்குசாலே
விரிந்ததப்பா நீற்றினத்தில் நீர்விட்டாப்போல்
வெளுமையுற்ற பாஷாண பற்பங்காணே. (325)

காணப்பா பாஷாண பற்பந்தன்னைக்
காண்பதற்குக் கைலாசச் செயனீர்விட்டு
ஊணப்பா வழலையுப்பு கைப்புப்போடு
உத்தமனே பளிங்குக்கல் லுறமதாச்சு
பேணப்பா குடக்கரியில் சண்விட்டாடும்
பெற்றபே ருலகமதிற் பணமென்பார்கள்
வீணப்பா பலநூலும் பார்த்தபேர்க்கு
விருதாவில் மறைத்தல்மயங் கிட்டிடாதே. (326)

கிட்டிடா தென்றமய மென்னயாட்டார்
கிருகிருத்து லகிரிகொண்ட பேயர்மூடர்
முட்டிடா தென்றவித மகிமைபோல
முழுமோச மாய்வாத முடியவூதி
விட்டிடா தென்றகிறுக் கனுபோகத்தால்
வீட்டிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் விலையாய்விற்று
செட்டிடா தென்றவிதி ஞாய நீதி
செயல்யகிமை யென்னசொல்வேன் செத்தமாடே.()

செத்தமா டென்றதிலுங் குணமொன்றுண்டு
செகத்தில்கோ ரோசனைக்கு விலையுமுண்டு
பித்தமா டென்றதுதான் பதினெண் நூலில்
பிடிபாடு அறியார்நூல் பிரட்டென்பார்கள்
கத்தமா டென்றதிலு மிருகால்மாடு
கண்டதுண்டோ கருமறைத்தால் கவருத்தூசி
உத்தமா டென்றதிலும் விருதாமாடு
உளவறிந்து கருத்தெரிந்தோ னரசன்தானே. (328)

அரசான ஆணரசு பெண்ணரசுமார்க்கம்
அதுவறியான் யேறுசிங்கி யிறங்குசிங்கி
மிரசான கெந்தகத்தைச் சிங்கிச்சாற்றில்
மிகவூற்றிப் படரவியில் வைக்கும்போது
முரசான வாதமுறை யரசின்சத்து
மெழுகான மெழுகதனை முழுக்கோடே நீ
விரசான அதிரூப ரசத்தில் நீட்டி
விரும்பியே உருக்கிடவே கனகமாச்சே, (329)

கனகமப்பா முன்முறையின் மார்க்கங்கேளு
கைவளித்த மண்ணதனுல் குடமொன்றேதான்
வினகமுருந் தாம்பூரத் தகடுபோல
வேலையிட்டு லேசதாய்க் குடமதாக
சனகமுற்ற வெங்கலம்போல் ஓசைகொட்டி
தனைப்பாரு கசிவறவே சலத்தைவிட்டு
தனகமயச் செந்தூர முறையின்மார்க்கம்
தாக்குவாய் சமாதியிலே தகனிப்பாயே. (330)

தகனிக்க உரைக்கினரே ராட்குநேராய்
தலைமறைய வெட்டியதைச் சுற்றியேதான்
சுகனிக்க மண்பூசி மெழுகியிட்டு
தூபமப்பா சாம்பிராணி திதமுமிட்டு
அகனிக்கச் செவ்வரளிப் பூவும்போடு
அப்பனே மண்டலநா ளாரப்போடு
உகனிக்க முன்முறையின் படி நீமுப்பு
உத்தமனே சத்துநிறை கனகமாமே. (331)

கனகமய மானதொரு செந்தூரத்தின்
காரணத்தை யென்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கு
சனகமலை போல்செபிக்க வழிதானிந்தச்
சஞ்சீவி காமப்பால் மதனச்செயனீர்
இனகமுருங் காலாரு வாலாறுதன்னை
எடுத்துவந்தோ மாமெனவே விரலிலேதான்
நினகமயங் கொண்டருந்து மூடராக
நீனிலத்தி லுள்ளவர்க்கு நிகழ்த்துவாரே. (332)

வாரான உலகமதில் மனிதர்கோடி
வகையறிய மாட்டார்கள் மதனப்பூடு
ஆரான ஆத்தைநாம் கண்டோமென்பார்
அதற்காகக் குங்குமமண் புண்ணிப்பூசி
பாரான கல்லாறின் செயலீதென்ன
பரமவெளி யறிந்தவன்போல் கதிரம்பேசில்
காரான மேகமுகில் இருள்போலுற்ற
காடறிய மாட்டார்கள் உலகத்தோரே. (333)

உலகமதி லுள்ளவர்கள் கேதாரத்தில்
உற்றவர்கள் நினைக்கிலவ ருயிர்க்குச்சேதம்
விலகமதி யறியாமல் பதினெண்பேர்கள்
விஞ்சைபெற்ற கேதாரக் காட்டின்மூலம்
கலகமய மதனப்பால் கல்லாறுதன்னை
கண்டதில்லை யில்லறத்தோர் கதைவீணப்பா
இலக்குதலாம் ரசகுளிகை கசடுண்டாகில்
எடுத்துவர அடுத்துவா மியல்புண்டாச்சே. (334)

இயல்புக்கு அதுமாச்ச லின்னங்கேளு
 என்மகனே தீப்பூடு வினையின்போக்கு
மயல்விதியின் ரசவாதி யென்றும்பேரு
 வைத்தார்கள் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
செயலதனை முன்னமுநான் சொன்னேனப்பா
 சிருநெருஞ்சிப் பூமலர்நே ரச்சுண்டாச்சு
முயல்வலியின் வலிப்புவந்து அமுந்தும்போது
 மூலமது பிடுங்கிவைத்தால் முகர்ந்திடாயே. (335)

முகந்திடுவாய் முப்பத்தார் வலிப்புநோய்க்கு
 மூலமது தீப்பூடு வேரை நீயும்
செகந்தனிலே யவ்விடத்தின் வசமுற்றுக்கால்
 கவாசமுற்ற நாசியதில் வாய்வுநேராய்
யிகந்தொருகம் பாலிடுக்கிப் பாம்புச்சித்தன்
 யெடுத்தாடு மகிமையைப்போல் ஊத்தோடீவர்ய்
உகந்தனிலே அயன்விதியால் வலுப்பினாலே
 உயிர்போக்கு மரலிபயந் தோடுவானே. (336)

ஓடுதற்கு யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 ஒத்திணங்கா ஞசார வாசமலர்தன்னை
பாடுகிறேன் மறைத்தல்வெளி சிறுமானுகும்
 பார்தனிலே கள்ளிமுனை போலதாகும்
தேடுகின்றால் மூலமது பிடுங்கி நீயும்
 தின்றுபார் புளிப்புமயம் தித்திப்பாகும்
சூடுகின்ற மலர்நேசம் பீயின்வாசம்
 சொரூபமய மரூபசெயல் சித்தூவென்றே. (337)

தூவென்ற பீநாற்ற வாசந்தங்கும்
 துருவாச்சி தனையறிந்தா லதியரூபம்
மாவென்ற நிமிளையதின் ரசத்திலேதான்
 மைந்தனே நீ சிறுமா னறிந்தாயாகில்
பூவென்ற மல நீரில் வழலைதொட்டு
 பிரட்டியே படாவியில் வைக்கும்போது
சாவென்ற துள்ளுகுட்டி சிறுமானாலே
 சத்தற்ற செந்தூரஞ் சாட்சிகேளே. (338)

சாட்சியென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
சஞ்சீவி சிறுமான்குரு தீங்குசுப்பு
பூச்சியென்ன கல்விமய மூலகத்தோர்கள்
பூச்சியுட புலனறியார் பூச்சியென்பார்
காச்சியதைச் சத்தெடுக்க மாட்டார்மூடர்
கண்டறிந்து கண்கெட்ட குருடர்போலாம்
வாச்சியென்ன அறுகாதம் வாதவாச்சி
வகைதவிற வேறுவிதம் பெருவாய்கேளே. (339)

பெருவாயின் மிருகமதின் பீசந்தன்னைப்
பிடிங்கிவந்து அரைத்துருட்டிக் குகைதான்செய்து
குருவான முப்பூவின் வெள்ளைதொட்டு
குகைதனிலே ரசம்நாலு களஞ்சிவிட்டு
தருவான ஐந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
தாரணியில் நிமிளைவெள்ளி யோகயூகம்
திருவாகுந் துள்ளுதட்டி குருவாந்தெள்ளி
திறமறியச் செம்புக்கீய் பின்னுங்கேளே. (340)

பின்னுங்கேள் அரபொடியை ரவைதாநீயில்
பிதற்றூதே கனகமயம் வயதீரைந்து
தன்னுயிர்போ லின்னாலைப் பதனப்பண்ணு
தாரணியி லித்தொழிலுக் கிணையேதப்பா
மன்னுயிரி லகுதிபர தேசியோர்க்கு
மைந்தனே பேர்பாதி யன்னதானம்
மின்னுருமின் மயல்மாதர்க் களித்திடாமல்
மிடியவர்க்குப் படிமுறையின் தர்மஞ்செய்யே. (341)

தர்மமது பேர்பாதி செய்வாயப்பா
தாரணியில் கௌமதிநூல் முறையின்மார்க்கம்
வர்மமது சொன்னசொன்ன வகைகளெல்லாம்
வழிதெரிந்து வெளியறிந்தால் மறைத்துப்போடு
கர்மமது செய்யாதே உலகந்தன்னில்
காரிகையில் பொதுமாதர்க் கீய்ந்திடாதே
நல்மனதைக் கொண்டுநீ அறத்தைத்தேற்றி
நடத்திவாழ் நன்மைபெற நாட்டில்வாழே. (342)

நாட்டிலே வழக்கமுற்ற தொருமூலத்தை
நயந்துகொள்ள உந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேம்
காட்டிலே போய்ப்பிடுங்க வேண்டாங்கேளு
கடைதனிலொன் றையுரைத்தேன் கரியினுப்பை
தீட்டிலே செவிக்குழு தேவிதங்கை
திருவருளாங் கொடிநரம்பில் தீதுற்ருள்பின்
கோட்டிலே தமக்கைதங்கை தளிர்சமனமென்னக்
கூறியதோர் வெற்றிலைச்சார் கூர்ந்துபாரே. (343)

கூர்ந்துபா ராததொரு விருதாமாந்தர்
கூறினதோர் பதினெண்பேர் விதியைக்கற்று
தேர்ந்துகொண்டு ஏடுதனில் எழுதும்வாறு
தெரியாமல் ரசவாதஞ் செய்வோமென்பார்
சார்ந்துகண்டு பிடித்தவர்போல் தர்மமான
சண்டாள ரசவாதத் தயிலம்வாங்குவார்கள்
தீர்த்துகொண்டு சார்பிழிந்து கரியினுப்பில்
தீயெடுத்து உருக்கவுமாட் டார்கள்பாரே. (344)

உருக்கவே யின்னமொரு வகையைக்கேளு
உத்தமனே தங்கையக்காள் சயனச்சாறு
நெருக்கவே முப்பூவின் வழலைதொட்டு
நீநொருக்கிச் சார்பிழிந்து கரியினுப்பில்
பெருக்கவே விட்டரைத்து வில்லைசெய்து
பெரியகுழி வெட்டிநூ றெருவிலேதான்
செருக்கவே புடம்போடு செந்தூரமாச்சு
சிவந்ததொரு முருக்கமலர் போலவாச்சே. (345)

ஆச்சப்பா செந்தூரங் கனகமாச்சு
அப்பனே அனலெதிராச் சரக்குக்கெல்லாம்
காச்சப்பா முன்சொன்ன முறையின்தியால்
காரணத்தை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
பேச்சப்பா யேதுரைப்பே னுலகத்தோர்க்கு
பெத்தபேர் தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
சூச்சப்பா வகமப்பா தீங்குசுப்பால்
சிவயோக வாதகற்ப சித்திமுறைசெய்யே. (346)

யோகாட்சரம்.

சித்திமுறை செய்வதற்கோ ரட்சரத்தைக்கேளு
செவிக்குமுறை சத்திசிவம் ரெண்டொன்றாக
முத்திதரும் அகாரமதில் ஒகாரம்உகாரம்
முடிவதிலே சிகாரமதை வலத்திற்பத்தி
அத்தியெனுஞ் சித்தரிபோல் சிவாயாவென்று
ஆதிபரா பரைசூல மதற்குள்ளாக
சுத்தியதோ ரெழுத்ததனை இடத்தில்மாறி
சுத்திவந்து சிவமூல முகாரமூட்டே. (347)

மூட்டியதோ ரட்சரத்தின் விதியைக்கேளு
முத்திரைபோல் தலைகீழாய் மாறிப்பாரு
சூட்டியதோ ரெழுத்துமுறை அங்வங்கென்று
சூட்சமப்பா சாட்சியப்பா யோகத்தின்கூறு
காட்டியதோ ரெழுத்திலும் சிறீங்கிறீயும்
கண்டுதப்பா அந்தரங்கக் கவர்களெல்லாம்
பாட்டியல்பின் படியறிந்து முறைதப்பாமல்
பகர்ந்திடவே யெட்டெட்டு சித்துண்டாச்சே. (348)

சித்திதப்பா திதைவிட்டால் வேறொன்றில்லை
செபந்தனிலே பிரணவத்தில் முறைகட்கெல்லாம்
அத்திதப்பா மந்திரவிதி மார்க்கமெல்லாம்
அப்பனே சர்வமு மயங்கிப்போச்சு
சத்திதப்பா ஏகஅட் சரமுமாச்சு
சற்குருவா முயிரெழுத்து மூலமாச்சு
சுத்திதப்பா ஒன்றுமில்லை வழிக்குநேரே
சூட்சமப்பா உயிரெழுத்தைச் சொல்லக்கேளே. (349)

சொல்லக்கே ளைந்தெழுத்து மிதற்குள்ளாச்சு
சோதிவெளி வீதிவெளி தோற்றும்பாரு
நல்லக்கேள் கூர்ந்துபார் வெளியாய்த்தோற்றும்
நாகரிக மானசுழி யிதைவிட்டாக்கால்
அல்லக்கேள் பலபலவீண் கதைகளெல்லாம்
அனுசரிக்கப் பலமுறைகள் யாதொன்றில்லை
வெல்லக்கேள் வசியமுதல் சித்தோடெல்லாம்
விளம்பினே னின்னமொரு விபரஞ்சீரே. (350)

சீரான வெழுத்தெல்லாங் கீறிப்பாரு
சித்தியென்ன சிதம்பரமும் புவனைவாலை
நேரான சத்திமய மாரணந்தம்பனமும்
நினைத்தபடி ஒருத்தன்பேர் நேரேசுற்றி
கூரான படிநிறைத்து விபூதிதன்னில்
கூறுதற்கு சிறீங்நறீங் சிவாவென்றோது
பேரான பேருபெற்றோ ருனைப்போலில்லை
பிரமவிதிப் படிமுறைப்போல் முடியலாச்சே. (351)

மூலிகைமர்மம்.

முடியான தொண்ணூற்றோ ராறுமூலம்
முடிக்குமுன்னே மூலிகையின் முடிவைக்கேளு
அடியான நந்திமூலங் கீழ்க்காய்நெல்லி
அறுகுபெருந் தும்பைகுப்பை மேனிக்கொத்தான்
கெடியான தகர்திண்டாப் பாலைகள்ளி
கெருதமப்பர் திருகுகள்ளி கண்டங்கத்திரி
துடியான தைவேளை வெள்ளருகுமுருங்கை.
தூசியிலை மாசிதம்பேய்ப் பூடுகேளே. (352)

பேய்ப்பூடு ரூபமற்ற தேளிமூலம்
பேருபெற்ற சிவகாந்தை பொன்னுங்காணி
தேய்ப்பூடு அத்திகரி சீசம்நேசி
தேத்தான்தான் கருனொச்சி வெள்ளைக்காக்கான்
நாய்க்கொட்டான் நீரதிலி பேயின்காட்டு
நற்பெரிய ஆமணக்கு ணத்தியாகும்
ஈய்க்கட்டான் பழந்தின்னீ பாலைவேம்பு
யென்மகனே யிருபத்தேழ் மூலமாச்சே. (353)

ஆச்சப்பா யின்னமுநீ சொல்லக்கேளு
அப்பனே ஆவரையில் வகைதான்ரெண்டு
சூச்சப்பா சிங்கிரெண்டு அரசில்ரெண்டு
சொன்னபடி முன்முறையி லின்னங்கேளு
மோச்சப்பா சுரமோச்ச மூலமிஞ்சி
முழுமூலம் வசம்புதீப் பூடுவாகி
வீச்சப்பா அய்விரலி யிலைதான்சேர
விளம்பியதோர் வகைபத்து மின்னங்கேளே. (354)

இன்னுங்கேள் பெருவாயின் மிருகபீசம்
    இதிலும்ரெட்டி நரிவிரட்டி காட்டிமூலம்
சொன்னபடி மதனப்பால் குருவின்பீடம்
    சொல்லிவிட்டோங் கடலையிலை செடியின்மார்க்கம்
சன்னயிலை வங்கயிலை தாளிச்சாறு
    சதிரக்கள்ளி யனுச்சார வாசமலர்சீச்சி
என்னவிதி மதியூகி முன்னேபாரு
    என்மகனே யின்னமுனக் கியம்புறேனே. (355)

இயம்புறேன் நாயுருவி வகைதான்ரெண்டு
    இயல்பான வெளுமையுற்ற கண்டங்காறி
சுயங்கிருதி யானமன முருகுதில்லை
    சூடான பேய்வழலை யெட்டிநாவல்
சயங்கிருதி தூதுவளை மிளகுதக்காளி
    சார்ந்தவகை யிதுபத்து முன்சோருறு
வியம்புகிறேன் கிருதவகை சமஸ்தரூபம்
    விடையமிட்டு அருந்திடவே விரும்புவாயே.(356)

விரும்புவாய் தாமரைதண் டகத்தின்சுண்ணம்
    விஞ்சைபெற்ற பொற்கொன்றை படுகதலியால்மேல்
செரும்புவா யடைந்திருக்கு முருவிப்பில்லு
    செகந்தனிலே மூளைத்தமரு ளூமத்தாகும்
அரும்பொருளைப் பறிக்குமட மாதர்க்கென்று
    அருளிவைத்த காசுருஞ்சி சிணுங்கிரெண்டு
எரும்பொழுகும் வான்குரி விஞ்சிசேர
    இவ்வகைசஞ் சீவிமுறை யிதுபத்தாச்சே. (357)

... ...
... ...

நீச்சப்பா ராசாளி யிலையிற்கட்டு
    நீர்நிமிளை கட்டுக்கொடி யிலைதானப்பா
மூச்சப்பா வெள்ளையெருக் கலையாங்காரம்
    முன்னுடரி சங்குமுதல் சங்கங்குப்பி
சாச்சப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்சேதான்
    சார்ந்துபார் வலம்புரிக்காய் பனிரெண்டாச்சே. 358

இரண்டு வரிகள் எட்டில் ஒழிந்திருந்தபடியால் அச்சிடவில்லை தெரிந்திருக்கும் ஜீனவான்கள் எழுதியனுப்பினுல் அடுத்த பதிப்பில் அச்சிடலாகும்.

பனியான பனிதாங்கி பனிநீர்தாங்கி
 பவுந்திரத்துக் குகந்ததொரு மனைவிகொல்லி
முனியான ரிசிமூலந் தும்பிமூலம்
 மூன்றுவகை வேரிலைகாய் மூன்றுதும்பி
தனியான இடம்புரிக்காய் பூனைக்காலி
 சதையொட்டி பாச்சட்டி மால்கிராந்தி
இனிதான விஷ்ணுவின் கிராந்திவெள்ளை
 இவ்வகையில் பேர்பத்து மின்னங்கேளே. (359)

இன்னங்கேள் விளாவிருட்சஞ் சுக்குநாரி
 இவ்வாடை கைக்கலந் தொட்டால்வாடி
மின்னங்கார் குழல்மாதர் நீதமுற்ற
 மிருதுவல்லி நாகமல்லி வெள்ளைநாவல்
சன்னங்கார் முசுருமுட்டை கிரந்திநாயகஞ்
 சஞ்சீவி செந்தொட்டி யளிஞ்சிசீந்தி
சின்னங்கார் தடைகிறுதி சிறியாநங்கை
 சிறுசின்னி யேலமது ஒன்றுதானே. (360)

ஒன்றான பேய்ப்பீர்க்கு நாயின்பாகல்
 ஒளிமெருட்டி கருகெருக்கா தளையில்விந்தம்
நன்றான தகரைபுலி நகத்தின்கொன்ற
 நவமான நாகரு சாளிமூலம்
குன்றாடு மலைதாங்கி விருட்சம்பாப்பு
 கொடியயிலை நந்திவட்டஞ் சூரியகாந்தி
வென்றாம வாதமது மடக்கிவஸ்து
 விரும்பியதோர் குளிமீட்டான் விவரஞ்சேரே. (361)

விபரமப்பா தொண்ணூற்றி யாறுமூலம்
 விஞ்சைபெற்ற பஞ்சாங்கத் தவளைப்பித்து
கபரமப்பா தேசிமதம் வாசிபாதம்
 கருநெல்லி திருவல்லி கருவிப்பூடு
துவரமப்பா பொக்கணத்தான் சாவல்பித்து
 தூதுமதி சோதிரதி துளசிகஞ்சா
உவரமப்பா மண்டூகக் கொழுப்பு நண்டென்
 றுரைத்துவிட்டார் பதினெண்பேர்உலகத்தோர்க்கே

உலகத்தி லிதைப்பிரித்து பதினெண்பேர்கள்
உரைத்துவிட்டுசபித்துவிட்டுமறைத்துப்போட்டார்
விலகத்திவ் வாரதெல்லாம் பேர்மாருட்டம்
விசமித்தார் வசமுற்ற விதிநூல்கெல்லாம்
சிலகத்தில் நடக்கவழி தெப்பம்போல
செகமதிலே கௌமதிநூல் திறவுகோலாய்
கலகத்தில் புதைபொருள்கட் கிதை நீயொட்டி
கண்டுகொள்வாய் யந்தரங்கம் வெளியதாச்சே (363)

ஆச்சப்பா விராலிதுத்தி யதனுல்வாதம்
அப்பனே அதையறிந்து சபித்துப்போட்டார்
போச்சப்பா அதினுலே விருதாமூலம்
பூமிதனி லெட்டுரெண்டு மறிவாயாகில்
காச்சப்பா உயிரெழுத்துச் சிவனுர்வேம்பு
காச்சுதற்கு அதுவல்லால் பிறர்க்கொன்றில்லை
சூச்சமப்பா வகமறிந்து தொண்ணூற்ருறில்
சொன்னமதிக் கென்னகெதி யடக்கிக்கொள்ளே. ()

அடக்கியதோ ரந்திருதி யானமூலம்
அப்பனே சிலகட்டுக் கொடியின்பத்திரம்
நடக்கியல்பு சொல்லுமுறை வகையைக்கேளு
நாடியதை நீபிடுங்கி யிலையைவாங்கி
முடக்கியல்பூ சல்முடக்கி மேகம்போக்கி
மூன்றுபடி சலமதிலே விரலால்மூன்று
அடக்கியே பிடித்து நீ சலத்திற்போடு
அப்பனே யள்ளியுண்டு பின்னுங்கேளே. (365)

பின்னுங்கேள் புத்திலே மூளைத்ததானுல்
பிடுங்கியே சூரிய கிரணந்தன்னில்
மின்னுங்கார் வேர்க்கொய்பு கலைக்கொம்பாலே
மிருதுதவிர்த் தேபிடுங்கி மூலத்தோடே
முன்னுங்கேள் பத்திரமது சலத்தைக்கட்டும்
முடிவதுபோ லொருநொடி நீ முந்திதன்னில்
பொன்னுங்கார் பேதைசிறு மாதர்கையால்
பிரியமுட நால்நூற்றுக் குளிசங்கட்டே. (366)

கட்டப்பா கன்னியளி யாதபிள்ளை
கையாலே நூல்நூற்றுக் கலத்தோர்நேமி
தொட்டப்பா கஸ்தூரி மஞ்சள் தன்னைத்
தொட்டரைத்து நூலதிலே தடவிவாங்கி
ஒட்டப்பா பிடுங்கியதோர் வேரை நீயும்
ஒட்டிடுவாய் கிராணவெளி யாகுமுன்னே
ஆட்டப்பா வக்கிரண முதலிதாச்சு
அப்பனே சமுத்திரத்தில் கட்டலாச்சே. (367)

சமுத்திரத்தில் சமுக்காளந் தன்னை நீயும்
தாளிசையில் ஓர் நூலில் முடிந்துபோடு
அமுத்திடமாய் வோர்மயமும் வேர்வெட்டாது
அப்பனே உன்னையெதிர்த்த பேர்கட்கெல்லாம்
நிமுத்திரமாய் சிரசதிலே யாளுக்கொன்று
நீமுடிந்து கொண்டிடவே செல்லும்போது
சமுத்திரமா யோடிவருவார்களல்லால்
சுமைகனத்துக் கசந்தனிலே தாழ்ந்திடாதே. (368)

தாழ்ந்திடுவார் தட்டோடி மறிக்கலாவார்
தனித்ததொரு குளிசமுற்றால் தாளிந்தாளை
வாழ்ந்திடவே யொவ்வொருத ரனேகம்பேர்கள்
வடிவுபெற கொடுங்காங்கி நேரதாக
நிகழ்ந்திடவே முன்னின்று உந்தன்பின்னே
நிறுத்தியே மடிபிடித்து நடத்துவாய்நீ
சூழ்ந்திடவே உன்னவளைந்து நின்றிட்டாலும்
தொடுத்தபடி தவறாமல் துடங்கிக்கொள்ளே. (369)

தொடுத்தபிடிக் காயிரம்பேர் சூழ்ந்திட்டாலும்
துடங்கியதோர் பிடியதனை விட்டாலுன்றல்
கெடுத்தபடி பிரிவுவிட்டோர் தாழ்ந்துசாய்வார்
கெணிதமிது கௌனமுறை போலதாச்சு
யெடுத்தமுறை தவறாமல் பிரவாகத்தில்
யிறங்கியே நருள்கடத்த ஓடமாச்சு
விடுத்தமுறை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
விடையன்மே லாணை நிசம் விளம்பினேனே. (370)

விளம்பியதோர் சலம்சத்துக் சொடியின்பத்திரம்
விபரமது உற்றவகை நிசாதாக
உளம்பியதோர் குருமசனை தங்கா துற்ற
உருள்நிமிளை விகிர்திரசம் வீறுவாங்க
களம்பியதோர் காலிநஞ்சு மிருகமாற்று
கடுவிகிர்தி யெக்கடுகு கண்டாயானால்
குளம்பியதோர் வகைமாற்றம் மறைத்தல்தன்னைக்
கூறுவோம் வகைவிபரம் கூர்ந்துகேளே. (371)

கூர்ந்துகேள் யெக்கடுகு ரூபநேதி
குறியதுதா னென்னசொல்வேன் யிலைமலாக்காய்மூ
தேர்ந்துகொள்ளு காயதனைக் கடுகின்காயுந் [ன்றுத்
தெரிந்துகொள்ளு மூலமது சாறுவாங்கி
தீர்ந்துகொள்ளு நேர்நேராய்த் திராசிலேதான்
திருமருவு மருபவிந்து நிமிளைதன்னை
சேர்ந்துநீ குகையிலிட்டு ரவியில்வைத்து
செலுத்திடுவாய் படரிரவி ரவியிற்றானே. (372)

தானேதான் படரிரவி தன்னில்வைத்து
தனித்ததிலே முப்பூவின் வழலைகூட்டி
நானேதான் வெளியுறைத்தேன் முன்போற்பின்னும்
நாடுமுறை கிட்டாட்டால் தேடமார்க்கம்
யேனேநீ கூர்ந்துகேள் உலகத்தோர்க்கு
யியம்பினே னதுதவிற யிந்தமூலம்
பூனேரித் திசைமால் மலரேநீலம்
பூடறிந்து சூடறிந்து புகட்டுவாயே. (373)

புகட்டியே ரவியிலொரு சாமம்வைக்கப்
புகழ்சிதமாந் திருஉரை நீள் ரசத்தின்கூறு
பகட்டியே மெழுகுருண்டை நிறமோதும்பை
பால்மலர்போல் நிராமய முற்றுக்காணும்
திகட்டியதோர் யெக்கடுகு நிமளைவீரு
தின்றடக்கிக் கொன்றுவிடும் கண்விட்டாடும்
நகட்டியே பார்த்திடவே மெதுவாய்த்தோணும்
நற்செம்பு சமனிடைசேர்த் துருக்கிப்பாரே. (374)

உருக்கியே பார்த்திடவே கணக்கேதுக்கு
உத்தமனே துத்திமல மதுபோதாது
நெருக்கியே உரைத்துப்பா ரிணைதானேது
நீயறிந்து வெளியிட்டா லுயிர்தக்காது
சுருக்கியே யிதையறிந்தால் மடக்கிப்போடு
சூட்சாதி சூட்சமயஞ் சொல்லக்கேளு
மருக்கியே பொருள்பறிக்கும் பொதுமாதர்க்கு
மைந்தனே நீயீயில் வயனங்கேளே. (375)

வயனமது யென்னசொல்வேன் வேசையோர்கள்
மயலிலகப் பட்டுஅவள் பேச்சுக்காக
அயனமய முற்றசிவ தனத்தையீயில்
அறிவுகெட்டு மதிமயங்கி ஆயுள்தீர்க்கம்
பயனவிதி குறைந்துதப்பா யீசர்க்கப்பா
பார்தனிலே யீரைந்துநாள் முகத்துக்காக
நயனமதா யுற்றபொரு ளின்னூல்தன்னை
நாட்டில்விட்டா லுன்தேகம் நாசமாச்சே. (376)

நாசம்ப்பா யிந்தமுறை வெளிவிடாதே
நாடதிலே யுள்ளபொது மாதர்தன்மேல்
நேசமுட்டி சீஷமட்டி முன்னிட்டாலே
நீயவர்கள் பணம்பறிப்ப தல்லால்வேறு
மோசமுற்றுப் பேசாதே யின்னூல்தன்னில்
முறையின்வகைப் படிநீயு மயங்கண்டாக்கால்
பாசமுற்றுக் கொடுத்திடுவாய் ஆனல்கோடி
பாவம்வரும் தேசமறும் பயனைக்கேளே. (377)

பயனைக்கேள் நாட்டிலுள்ள வேசையர்க்குப்
பார்தனிலே வாதவித்தை கைகண்டோர்கள்
வியனைக்கேள் கொடுத்தவர்கள் கையினாலே
வேண்டியதோர் சதிபட்டு வினையைத்தொட்டு
அயனைக்கேள் கைப்பொருளும் பறித்துக்கொண்டு
அலையவிட்டால் சிலையைவிட்டாள் அறிவுமின்னாள்
புயனைச்சேர்ந் தனைவதற்கு மதியின்மார்க்கம்
புத்தியற்றுச் சித்திகெட்டுப் பிறிந்தார்பாரே. (378)

பிறிந்தவர்கள் கோடான கோடிபேர்கள்
பிரசன்ன வாதமுறை தெரிந்தோமென்று
திரிந்தவர்க ளனேகமுண்டு கைகண்டார்கள்
செகந்தனிலே யாருமில்லை சிவமொன்றாக
அறிந்தவர்க்கே சித்தியப்பா யிதுதான்மெத்த
அரூபமென்றே மொன்றுமில்லை யவர்க்குப்பின்னும்
தெரிந்தமுறை யென்னசொல்வேன் மனமொன்றானால்
சித்தியப்பா தொட்டதொட்ட வஸ்துதானே. (379)

வஸ்துவென்ற வஸ்துவது மலையிலேது
வகையறிந்தால் தீப்பூட்டு வழலையேது
அஸ்துவப்பா வென்றுரைத்தோஞ் சதுர்காண்டத்தில்
அப்பனே சுவர்ணமென்றுங் கூர்தானென்றும்
மஸ்துவப்பா திரவியமாம் பாரம்போல
ரகசியமா யுற்றபொருள் நயத்தின்கூறு
மஸ்துவென்ற பரியேறல் யோகமார்க்கம்
மவுனமுறை யுற்றவர்கள் மயம்பெற்றாரே. (380)

பெற்றவர்க ளாயிருந்தோர் வெளிவிடார்கள்
பேறுபெற்றோ ரென்சிசுக்கள் பதினெண்பேர்கள்
கற்றவர்க ளெல்லோரும் மறைத்துப்போட்டார்
காரணத்தி லந்தரங்கங் கற்பத்தாலே
உற்றவர்கள் சொன்னதெல்லாந் தெளிவாய்க்காட்டார்
உலகமதிற் கௌமதிநூ லுண்மையாக
சிற்றவர்கட் கென்றுரைத்தேன் வெளியதாக
சிவனாணை யின்னமுற்ற சேதிகேளே. (381)

உற்றசெய்தி யின்னமொரு வகைதான்கேளு
உத்தமனே யென்னசொல்வே னின்னூல்மார்க்கம்
பெற்றசெய்தி வகையைக்கேள் நாலிலொன்று
பூவுலகி லகுதிபா தேசியோர்க்கு
மற்றசெய்தி விபாங்கோத் திரத்துள்ளோர்க்கு
மைந்தனே பாலகர்க்கோர் பங்குயீவாய்
கற்றசெய்தி வெளியுரைத்தோம் வகையுஞ்சொன்னேங்
கன்னியென்ற வேசைமயல் கடந்திடாயே. (382)

கடந்திடுவாய் வேசையரை நஞ்சன்றென்று
கண்டுமயல் கொண்டுவிட்டா லின்னூல்தன்னில்
படந்ததொரு லபிவிலகு மல்லால்வாய்த்தால்
பர்லகரில் மூன்முறைபோல் ஒருபங்கிவாய்
துடர்ந்துவருஞ் சிவகிருபை மயமென்றேதான்
தோணுமப்பா பசிகோடி யக்கினியின்மூலம்
திடத்திடுக்கென் றறியாது யீசர்பாதம்
திருவருளுஞ் சேரபொருள் சிசுவுக்கியே (383)

சிசுவான பாலகரில் சிறுவர்க்கியந்து
செகந்தனிலே கூடிவிளை யாடிநிற்பாய்
விசுவான வாசிநிலை குளவிமார்க்கம்
விதியுற்ற பசியல்லால் மதிசுற்றில்லை
அசுவான வேசிக்கூர் நிலையேயல்லால்
அப்பனே பசுவொன்றுக் கேதுவாக
பசுவான அஞ்சுவிதப் பசுவேயொன்றும்
பார்தனிலே ஒன்றுபட்டால் பலனுண்டாச்சே.(384)

பலனுண்டோ யென்றுகேள் அசுவமார்க்கம்
பாலகரில் சிசுமனசு ஒன்றதாச்சு
பிலனுண்டோ அறிவுமய மெதுதானுண்டோ
பூவுலகி லரவுபய முதலாயுள்ள
குலனுண்டோ சருவபய மெதுதானுண்டு
குழந்தைதனி லறிவுதெரி யாதாரென்று
புலனுண்டோ அதுவறிந்து அறிவுனோடே
புகழ்ந்துவிளை யாடியிரு புலன்தான்கேளே. (385)

புலனப்பா யிதுவொருதிட் டாந்திரமாகப்
பூவுலகில் பாலகர்கள் குரல்கோபத்தால்
பிலனப்பா அழுகையது பிலனேயாச்சு
பிரிவுற்று அறிவற்றுப் பின்னுமற்ற
நிலனப்பா குழிகெள்ளி விளையாட்டாக
நிலைநிறுத்து வாறல்லால் மற்றேதுண்டு
குலனப்பா வேறுகுலம் வயதுமூன்றில்
குலங்களித்துச் சதுரமதில் பிரிவுண்டாச்சே. (386)

பிரிவாத சிசுவுடனே பிரியமாகப்
புகழ்ந்துவிளை யாடியபின் பிரியங்கேளு
தெரியாத தொன்றுமப்பா பசியேயொன்று
தெரிவதல்லால் மற்றொன்றுந் தெரியாதப்பா
அரியாத தொன்றுமில்லை யோகமார்க்கம்
அப்பனே அதையறிந்தால் விதியின்தீர்க்கம்
தரியாத தேதிருக்கு துலகந்தன்னில்
தனித்திருந்த வாதசித்தி தனத்தைக்கேளே. (387)

தனத்தைக்கேள் பாலகரி னழுகைமாற்ற
தனமீய்ந்து பலகாரந் தினம்நீயீய்ந்து
மனதைக்கே ளொன்றுபட்டுப் பொருளீயாதே
மைந்தனே சிசுவென்று நினைந்திடாதே
சனத்தைக்கேள் வம்சத்திற் தகுதியாகத்
தாரணியில் யிரவலராய்த் திரிந்தபேர்க்கு
சினத்தைக்கேள் யேசிவைத்துத் திட்டிநீயும்
சீஷமுறப் பாசமற வைத்திடாயே. (388)

அற்றுவிடு மெத்தவுநீ யீய்ந்திடாதே
அப்பனே அமரவய தானால் நீயும்
சுற்றுவிடு மற்றதொரு ஆசையெல்லாம்
சுகாதினவே யெண்ணியதோர் தந்தைதாயும்
கொத்துவிடு பத்தஞ்சு கொடுத்துப்போக்கு
கொண்டுசென்று பின்னும்வந்தால் கூறக்கேளு
கத்துவிடு தடியெடுத்துக் கிடாவியோட்டு
கல்லெறிந்து துடர்ந்துவந்தா லோடிப்போமே. ()

ஓடிப்போ யிதையறிந்து உனைவந்தேய்ப்பார்
ஓசையுற்று லாசைகற்ற உலகந்தன்னில்
தேடிப்போ யிரந்துதிண்ணு யோகியாக
திரிந்துவிடு ஆசையெல்லாம் விட்டுநீக்கி
நாடிப்போய் கிரிமலையி லிருப்பதேது
நமனென்ற யெமனென்னு மறலியேது
கூடிப்போய் சிவகிருபை கூடுதற்குக்
கூடியுமசி வான்மதியைக் கூறினோமே. (390)

கூறினோ மாயிரத்தி யிறுநூறுதன்னைக்
கூர்ந்துபார் ஓர்பாட்டில் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
தேறினோ மூன்றிலொன்று நாலதாக
தெரிந்தெடுத்து கௌமதிநூல் நானூறாக
மாறினோம் விதிமார்க்க முறைகளெல்லாம்
மறைதலொன்று மில்லையப்பா வெளியொப்பாக
ஏறினேஞ் சுவாசவெளி யேணியாக
என்மகனே சருவமயக் கதைநீகேளே. (391)

கதையான கதைகளிலே மூன்னேயுண்டு
காரணத்தைக் கூர்ந்துபார் பதினாறுண்டு
புதையான புதைபொருளு மதற்குளுண்டு
பூட்டகந் திறவுகோல் சூஸ்திரமுண்டு
அதையான பேர்களெவ ரறிந்தாரப்பா
அண்டசரா சரத்தின்மயல் மூலமார்க்கம்
குதையான வாசிநிலை திறவுகோல்தான்
கொண்டுதுரந் தேநீயுங் கூர்ந்துபாரே. (392)

கூர்ந்துநீ திறவுகோல்கொண் டேதானப்பா
கூறறிந்து நேரறிந்து கொமுகிப்பாரு
தேர்ந்துநீ யோகவெளி மார்க்கங்காண
தெரிந்தகதை வகைவிபரம் வெளியாய்ச்சொல்வோம்
சார்ந்துநீ யிதையறிந்து பார்க்கும்போது
சகலசித்து அந்தரங்கம் சாட்சிகூகம்
சேர்ந்துநீ சிவகிருபை யறிவாயாகில்
செகந்தனிலே கௌமதிநூ லடக்கிப்போடே. (393)

அடக்குவா யின்னூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே சரிதைமுதல் கிரிகையோகம்
நடக்கும்வா றென்னசொல்வேன் சகலசித்தும்
நாமுறைத்த தாருரைத்தார் ஞானமார்க்கம்
கடக்கும்வழி தெளிவுயெது யின்னூல்மூன்னில்
கதையறிந்து வகைதெரிந்தால் கடந்தயோகி
துடக்குவா ரவர்கல்பம் மலையிலப்பம்
தூசணித்து நவமிருவர் மறைத்தல்நேரே. (394)

நேரான கதையதனை நீதான்பாரு
நிமிஷமப்பா கருமறைத்த லுரைதானேது
சீரான தமிழ்மறைத்தல் குறைதானேது
செகந்தனிலே வாதமயம் நாதமாயம்
சாரான மூலிகையில் முடிக்குஞ்சத்து
சருவமய சிவயோக ஞானமார்க்கம்
கூரான கதைகளீ ரெட்டிற்பாரு
குருவான சிவகிருபை மயத்தைப்பாரே. (395)

மயத்தைப்பார் கதைவழியின் வெளியைப்பாரு
மைந்தனே சரிகைமுதல் கிரிகைமார்க்கம்
செயத்தைப்பார் யோகமுதல் ஞானமார்க்கம்
செல்லும்வழி செல்லும்விதி திறவுகோலால்
கயத்தைப்பார் யிருதயத்தில் பஞ்சபாணி
கசகொண்டு சிவகிருபை பிடித்துக்கட்ட
சுயத்தைப்பார் அதிகார சுரூபமூலம்
சொல்லவொண்ணு ஆச்சரிய சூட்சமாச்சே. (396)

சூட்சமப்பா கௌமதிநூல் நாலுநூறு
சுருக்கமதாய்ப் பதினாறு கதைக்குள்வாசம்
மாச்சலப்பா வொன்றுமில்லை வெளியாய்ச்சொன்னேம்
மைந்தனே உலகமதில் வாதமேது
காச்சப்பா யெறிந்துவிடு பெரிதோஅல்ல
அவ்வழியின் மேர்வுநிதி யணுவுக்குள்ளே
மூச்சப்பா கடிகையொன்றில் முடிந்துபோச்சு
முற்றுமப்பா கௌமதியின் நூல்தான்முற்றே. (397)

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த

கௌமதிநூல் 400 முற்றிற்று.

குறிப்பு — என்னிடமிருந்த ஏட்டுப்பிரதியில் 397 பாட்டுகளிருந்ததை மட்டும் அச்சிட்டிருக்கிறேன். ஏடு வைத்திருக்கும் கனவான்கள் பாக்கி பாட்டுகளை எழுதியனுப்பினால் சேர்த்து அச்சிடலாகும்.

ஓலை யேட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து புதிதா யச்சிட்டிருக்கும்

அகத்திய முனிவர் பாடியுள்ளது

1.	அகத்தியர் பரிபூர்ணம் 1200.		2 0 0
2.	ஷை	மணக்கோலம் 200,	
3.	,,	கனகமணி 100,	
4.	,,	வைத்தியக் கோவை 125,	
5.	,,	வைத்தியத் திரட்டு 81	
6.	,,	மானிடர் கிறுக்குகள் என்னும் கிரிகை 64 ஆக ஐந்து சாஸ்திரங்கள்	1 8 0
7.	,,	கௌமதி நூல் 400.	1 4 0
8.	,,	தற்க சாஸ்திரம் 300.	0 14 0
9	,,	கற்ப முப்புக் குருநூல் 100,	
10	,,	மனோன்மணி தீட்சை 100,	
11	நாற்பத்துமுக்கோண பூஜை 41 சேர்ந்தது		0 12 0
12	,,	பூரணம் 216.	0 12 0
13	,,	பூரணம் 205.	
14	,,	அதற்கு சூஸ்திரம் 21 சேர்ந்தது	012 0
15	,,	பரிபாஷை 300.	0 12 0
16	:,	பன்னிரு காண்டம்.	0 12 0
17.	,,	பூஜாவிதி 200,	
18.	,,	ஞான சைதன்யம் 51 சேர்ந்தது	0 12 0
19.	,,	வகார சூஸ்திரம் 200,	
20.	,,	அதன் சுருக்கம் 100 சேர்ந்தது	0 14 0
21.	,.	தத்துவம் 300.	0 14 0

அகத்தியர் 21 சாஸ்திரமும் சேர்ந்த கோர்வை 10 0 0

இன்னும் அனேக சித்தர் சாஸ்திர புஸ்தகங்களும் நேரிலும் தபால் மூலமாயும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் விலாசம் தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பக்கூடும்.

ஜி. இராமசாமிக்கோன்
புத்தகசாலை புதுமண்டபம் மதுரை.

உ

பரம்பதி துணை.

இராமதேவரென்ற யாகோபு இயற்றிய

சாஸ்திரங்களின் விபரம்.

வைத்திய சிந்தாமணி	700	வகாரக் களங்கு	300
ஷை குருநூல்	55	ஷை பஞ்சமித்திரம்	300
சுண்ணக்காண்டம்	600	ஷை தண்டகம்	110
ஷை சுண்ணம்	300	ஷை சூஸ்திரம்	55
ஷை சுண்ணசூஸ்திரம்	155	ஷை இடை பாகம்	16
ஷை சூஸ்திரம்	55	ஷை செய் பாகம்	16
லோகச்செந்தூரம்	300	வைத்ய வாதசூஸ்திரம்	400
ஷை செந்தூர சூஸ்தி	150	ஷை வைத்தியம்	300
ஷை சூஸ்திரம்	55	கல்லாடமும் சாஸ்திரம்	17
		க்கும் அரும்பத உரையும்	

ஆகூ மொத்தம் 17 சாஸ்திரங்கள். புத்தகம் 12.

மேற்கண்ட சாஸ்திரங்களை பன்னிரண்டு புத்தகங்களாக அச்சிட்டு தனித்தனியாகவும் மொத்தமாய் ஒரே கோர்வையாகவும் பயிண்டு செய்திருக்கிறது தேவையுள்ளவர்கள் நேரிலும் வீ பீ தபால் மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். விலாசம் தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பக்கூடும். இப்படிக்கு.

ஜி. இராமசாமிக்கோன்

புத்தக சாலை புதுமண்டபம், மதுரை.

உ

பரமபதி துணை.

யாகோபு முனிவர் இயற்றிய

17-சாஸ்திரங்களின் விபரம்.

வைத்திய சிந்தாமணி 700 ஷை குருநூல் 55 சேர்ந்தது.	1—12—0
சுண்ணக்காண்டம் 600	1—8—0
ஷை சுண்ணம் 300	1—0—0
ஷை சுண்ணசூஸ்திரம் 155 ஷை சூஸ்திரம் 55 சேர்ந்தது	0-12—0
லோகச்செந்தூரம் 300	0-14—0
செந்தூர சூஸ்திரம் 150 ஷை சூஸ்திரம் 55 சேர்ந்தது	0-12—0
வகாரக் களங்கு என்னும் வாத வைத்தியம் 300	1—0—0
பஞ்சமித்திரம் 300	0-14—0
தண்டகம் 110 ஷை சூஸ்திரம் 55 ஷை இடைபாகம் 16 செய்பாகம் 16 சேர்ந்	0-12—0
வைத்திய வாதசூஸ்திரம் 400	1—4—0
வைத்தியம் 300 சரக்கு சுத்தியும் நாடி விபரமும் சேர்ந்தது	1—0—0
வைத்திய கல்லாடமும் ஷை 17 சாஸ்திரங்களுக்கும் அரும்பத உரையும்	1—8—0

ஆக மொத்தம் 17 சாஸ்திரங்கள். புத்தகம் 12.

மேற்கண்ட சாஸ்திரங்களை பன்னிரண்டு புத்தகங்களாக அச்சிட்டுத் தனித்தனியாகவும் மொத்தமாய் ஒரே கோர்வையாகவும் பயிண்டுசெய்திருக்கிறது தேவையுள்ளவர்கள் நேரிலும் வீ பீ தபால் மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். விலாசம் தெரிவித்தால் கேட்லாக் அனுப்பக்கூடும். இப்படிக்கு.

இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் சன்,

ஜீ. இராமசாமிக்கோன்

புத்தகசாலை புதுமண்டபம், மதுரை.